

منتدى اقرأ الثقافي

www.iqra.ahlamontada.com

پهند وهرگره له (۵۰) بهسهرهاتی قوربانیانی خوشهویستی





نه بهرنِروبهرایه تی گشتی کتیْبخانه گشتییه کان ژمارهی سپاردنی (۵۳۱)ی سائی (۲۰۰۹)ی پیندراوه.

-

07504671394 hawler.chap@gmail.com

پهند وهرگره له (٥٠) بهسهرهاتی قوربانیانی خوشهویستی

ئامادەكار: محمد حەسەن سەرگەينيلى

چاپ*ی* دووهم

7.14

هدولير

(پیکشه کی) بسم الله الرحمن الرحیم

له بهشی یه که مدا کومه له به سه رها ته کی واقیعی و زیندوومان خسته به رده م خوینه رانی کورد، که پاله وانه کانی ئه م فیلمانه ی تیدا بوبون به قوربانیه کانی وه سوه سه کانی شهیتان. لیره ش له به شی دووه م دا کومه له به سه رها ته کی تری واقیعی و زیندوومان خستوته به رده میان، که پاله وانه کانی تیدا بوونه ته قوربانی خوشه ویستی و به رده میان، که پاله وانه کانی تیدا بوونه ته قوربانی خوشه ویستی و نه وینی سیکسی. له ویدا پاله وانه کان خویان دان به تا وانه کانیاندا دین ن و تراژیدیا کانیان به جوگه له یه کی نه پراوه ی فرمیس ده گیزنه وه همو و نه وانه ش سه ره تا به ناره زوویه کی کتو پرو، و شهیه کی در وی گورگی کی در وی ان سه یم کی در وی ان سه یم کی در وی می فریوده ر تووشی ها توون. قوربانیه کانیش به زوری کیچه مویان گورگ لی کی داون.

دیاره شهیتان کاتی وهسوهسه ده کات زوّر چه کی تایبه تی به کاردیّنی، لهوانه نه فس ههواو ئاره زوه کانی میروّد . وه کو خودا ده فهرمیّ: ﴿إِنَّمَا يَامُرُكُمْ بِالسُّوءِ وَالْفَحْشَاء﴾ (البقره/ ۱۹۹). واته: فهرمانتان یی ده کات به خرایه و داویّن پیسی یه کان.

﴿ وَالْجَآنَ خُلَقْنَاهُ مِن قَبْلُ مِن نَّارِ السَّمُوم ﴾ (الحجر/ ٢٧).

شهیتان، که ئهتیره و له بلیسه ی ناگره و ئیحا به ده کانی خوی به رده وام بیخ سه ده کانی خوی به رده وام بیخ سه د دلی مروّق ره وانه ده کات و نهستی (اللاشعور)ی وه ری ده گریّت. شهیتان وه کو جادوو که ری جادووه کانی خوی به کاردیّنی و ئیحاو هاله موگناتیسی یه کانی له ریّگای ده م و هزرو ده سته وه بین مروّق ره وانه ده کات تا له خشته ی بیات.

﴿ أَنِّي مَسَّنِيَ الشَّيْطَانُ بِنُصْبِ وَعَدَابٍ ﴾ (ص / ٤١).

کاتی جنزکه ده روزنه لهشی مروقه وه راسته وخو رو له میشکی شهتیر ده کات، که له میشگی ما ددی داید و ده توانی به نیجاو تیفروسمانه کانی کار له هه رئه ندامی بکات له له شدا، تویژینه وه پزیشکی یه کان سه لماندویانه ئه وانه ی فی (الصرع) ده یانگری له میشکیاندا هه یه، وه کو (وحید عبدالسلام بالی) له (وقایة الانسان مین الجین و الشیطان / ل: ۷۳)دا ناماژه ی بیو کردووه. سه لینراوه شه یتانه کان زیاتر ده سه لات به سه ر میشکو شه و چه قه ی ده سه لاتی هه یه به سه رئه ندامانی سینکسدا ده گریت، وه کو (یوسف الحاج) له (ضحایا الشیطان)دا (ل: ۲۲۵)دا باسی کردووه. باشترین چاره سه رته لقینی ده روونی یه به نویژو پارانه وه و یادی خواو باشترین چاره سه رته لقینی ده روونی یه به نویژو پارانه وه و یادی خواو باشترین که ناسه واره کانی نیلقا شه یتانیه کان له دل و نه ست دا

لاده بات و ئيحاى خير جينگايان ده گريته وه. چونكه ئيحا گهوره ترين كار تي كه رن له مرز شه كان، شيك على مرز شو ئه جننه كان. ﴿الَّذِي يُوسُوسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ *مِنَ الْجِنَّةِ وَ النَّاسِ ﴾ (الناس/ ٥٠٦).

به لنی مسرق شه میتانیش، که به ته واوی دا و نهست و ههستی ته سلیم به ویستی شه میتان کردووه و وه کو رقب قنیکی به رنامه کراو له ژیر ویستی شهودا هه الده سوری، ده توانی وه کو شهو ده وریکی کاریگه ربگیری له خراپه کاری و بالاو کردنه وه ی فه ساد و به در هوشتی دا.

سیکس یه کیکه له و غهریزانه، که شهیتان و شاه میزاد ده توانن له پیگایه وه خرابه کاری و لادانی سیکسی بلاویکه نه وه که سانی ساده و ساویلکه ی تیدا بکه نه قوربانی ثیحا به ده کانی خویان. چونکه سیکس غهریزه یه کی سه ره کی یه له له شماندا و له پیزی خواردن و خواردنه وه دایه!

(د: میلان ریال) له (تدریب الادراك الحسی النه ۵) دا ده ننه (به دریژایی ژیانهان ده که وینه به ر کاریگه ری نیحاو پی گوتنه کان). له (ل:۱۹۶) دا ده نی (نیحاو پی گوتنه کان ده توانن کاری بابه تی له له ش بکهن سهلیّنراوه هاندانی کوئهندامی ده ماری ده توانی کار له ته واوی لهش بکات). وه له (ل: ۲۵) دا باسی کردووه، که باشترین چاره بنو

پهند ومرگره له (۵۰) به سهرهاتی قوربالیانی خوشه ریستی

لابردنی ئیحا بهدهکان نویژو پارانهوهیه له خوا، که ئیحای ئیجابین بو ئادهمیزاد). لیرهدا دهبینی لهم بهسهرهاتانهدا چون مروقی شهیتانی به وشهی فریبودهرو دروو ئیحای بهد کیچانی ساده راو دهکهنو نهستیان کونترول دهکهنو دهیانکهنه نیدچیری بو ئارهزوهکانیانو داهاتوی دنیاو قیامهتیان له دهست دهدهن. بیگومان پابهندی به دیبنو نویدو نویدو روشته جوانهکان باشترین دیبنو نویدو بارانهوه و روشنبیری و رهوشته جوانهکان باشترین سهنگهرن بو قهدهغهکردنی نهو نیحا بهدانه و خوباراستن لییان!

تاماده کار ۲۰۰۸ / ۱۰/۱۰ چیوهی سدروو

چييزکی (۱)

کچینکی (۱۲) سالانه هاوار ده کات به شوم بدهن.

باوك كاتى گوئى لەكچە (١٢) سالانەكەي دەبى، راشىكاوانە ب رووي دا ده لني: به شووم بده وردمه دهيگرين!! که دهبي چي هاني دابيّ بوّ ئهو كرداره؟ ئەمە يەردەيەكە ئەكادىمى يە، ئەمە يەكيّكە لــه قوربانياني ئهو بهرنامه خرايانهي ده يخرينه سهر ئهنته رنيتو سه حنه کان و (سته رلایته کان (. ئهم کچه یه له دوای نوستنی باوانی دا بهدیار نهو فلمه سیکسی یانهوه دادهنیشی، که سهرنجی خهالکانی نەفس نزم رادەكيشى، ھەتا ئەرەنىدە ھۆگرىيان دەبىي ناچىي بەھىچ لايه كدا نهوه كو هيچ به شيخى لهو وينانهى ئهو خرايكارانه له دهست نەروات. ئەمە لەكاتىخدايە باوان بى ئاگان تا ئەركاتـەي كـچەكە بـە رووی باوکی دا هاوار ده کات به شوم بده، باوکیش له و داواکارییه سەرى سوردەميننىت. چۆن ئەم قسەيە ناكات، لەكاتىدا ئىمو سىمىرى ئەو گەنجانە دەكات، كە بى شەرمانە لـە بەرامېـەر مليزنان كەسـدا گەمسەي سيكسى دەكسەن !! ئسابروو لەكسەداربووەو داويسن يساكى لهناوچووه و لهناو ئهو گومرايي يانهدا بهفيرة چووه. بهلام كي تاوانباره؟ كچهكه، يان باوان، يان ستاڤي ئهو بهرنامانه؟

پەند وىرگرە ئە (٥٠) بەسەرھاتى توربانيانى خۇشەرىستى 🚵

چیږکی (۲) باوکه بلنی تامین !

(پیاوی کچه کهی به شوو نادات تا ده گاته (۲۷) سالآن، شه نجا توشی نه خوّشی جهسته بی و ده روونی دی و ده نجاته سه ر جیّگا، کاتی مردن ده بیّته چاره نوسی، ثه و سته مدیده به ده لیّن: کوا باوکم؟ که باوکه که دی و پیّی ده لیّت: باوکه بلیّ شامین. شه ویش و تی: شامین. دو و باره و تی: بلیّ: ثامین. و تی: ثامین. و تی: یا خوا خودا به هه شستت دو و باره و تی: بلیّ: ثامین. و تی: ثامین. و تی: دامه کرد، ثه نجا مرد).

چیپزکی (۳) ئافروتان له ولاتی ئیوودا شاژنن.

دراوسیّکهمان بهتهواوی بهسالدا چووبوو (۷۰) سال زیاتر دهبوو. لهکاتی بینینی دا بهزهییت پیّدا دههاتهوه، دهچوو ژوورو دههاته دهرهوه، کهس نهبوو یارمهتی بدات له خزمو خویّشانی.

خزی شتی ده کپی له خواردن و جل و به رگ، ماله که ی خام ن شه بود، که س له ده رگای ماله که ی نه ده دا و که س ناوپی لی نه ده دایه و ایس پر وژیکیان به نه رکیکی نایینی هه لسام له گه لا دراوسیتی دا، به بینینی نه مه نه م پیره ژنه خورناوایی یه واقی و رما، که چی من هیچ کاره کی نه وه نده بایه خدارم نه نجام نه دابوو، به لام نه و له کومه لگایه کدا ده ژیا کاری چاکه ی تیدا نه مابوو، سوز و به زه یی نه ده زانی، پهیوه ندی دراوسیتی ته نیا به یانیت باش و نیزواره ت باش به بود. پوژی دووه م هه نه نی شیرنه مه نی به بو منداله کان هینابوو، پسووله یه کی هینابوو، که له بونه و یاده کان دا پیشکه شده کری، پسووله یه سوپاس و پی زانینی له هه مبه ر نه و یارم ه تی یه تیدا نوسرابوو، هانم دا بی سه ردانی ها و سه ره که م بکات. نه ویش ماوه ماوه سه ری لی ده دا، له کاتی ها توچوی دا بو ماله هه مان زانی

له ولاتی نیّمه دا پیاو نه رکی به پریّوه بردنی مالّو مندالّی له سه ره و کاریان بو ده کات و خواردن و جل و به رگیان بو ده کپیّت، وه له و ناسته پیّزه تی گهیشت، که موسلمانان بو نافره تی داناوه، وه کو کچو وه کو ژن و وه کو دایك، به تاییسه تی له کاتی پیربوونی داو مندالله کانی له خزمه ت و پیّنزی دا پیتسبر کی ده که نه هم که سه ده ست به رداری خزمه تکردن بی له باوانی و لای خه لکی نه فرین لی کراوه.

نه و ژنه لهنزیکهوه دهیبینی خیزان لای موسلمانان چهند تهبان و پیکن و چون باوان مامه له له گهل مندالهکانی دا دهکات، چیون کاتی دیسه وه میال منداله کان وه کیو کیوزی دهوری دهده ن و چیون ژن له خزمه تی میردی دا دهوهستی، نه و به سته زمانه باری نه وانی له گه لا باری خویدا به راورد ده کرد. بیری ده کرده وه نه و مندالی ههیه و نه وهیه نازانی له کوینه و که سیان سهری لی نیاده ن، نه و هه ندی جار خوریکه بحری و بسووتی که سیان سهری لی نیاده ن، نه و هه ندی جار خوریکه بحری و بسووتی که سیای بیره به می برانی، به لای نه وانه وه نه وه خوریکه میری و بسووتی که س نیبه پیی بزانی، به لای نه وانه وه نه وه خوریکه خوریکه بری نبیه می به به مهمی ره نه بی درین وایی ته مه نی خورناوا له راست کاردا دیته پیشیه وه، ده بی خوی پیویستی یه کانی ماله وه بکریت. پاشان کوتایی قسه کانی به وه هینا: نافره تان له ولاتی نیوه دا شاژنن، گهر پیر نه بامه پیاوه کی و لاتی نینوه م ده کرده

يهند ودرگره له (٥٠) به مهرهاتي قوربانياني خوشهويستي

هاوسهرو وه کو ئیوه ده ژیام. ئهم دیاردانسه لای هسهموو شهو کهسانه ئاشکرایه، که لسه و لاتی خورناوایسه، یان لسه بارودوخی شهوی ده کولیّنتهوه، بهرده وام کهسانی لای خومان ههیه لهو ژیانهی خورشاوا تهریق نابیّتهوه و لاسایان ده کاتهوه، روزنامه و گوفاره کان دنیای ئیسلامی یان پر کردووه له سهرنج راکیّشان بو جلو بهرگو موده و ژنانی خورناوا تی یدا ده ژیسن: سویاس بو خودا له راست به هره وه رکردنی ئیمهی به ئیسلام (۱).

⁽¹⁾ من دەلىّىم خۆزگە تاكى كوردىش وريا دەبۆوە لەو بى ئاگابى يەى تى يدايەو ئاورىّكى لەكلتورى پىيۆزى خۆى دەدايەوە، كە جوانترين ئايىنو جوانترين جلو ئەرىت ورەشتو جوانترين ئادابى كۆمەلايەتى ھەيە، تەنيا بۆ زانست سوودى لەخۆرئاوا وەردەگرت وەكو پىقەمبەر (رَهِيُّ) ئەرمويەتى: (اطلبوا العلم ولو بالصين). لەسەر رۆشنبىرى خۆى دەوللەت كيانى خۆى دادەمەزراند. ئەو كاتە لەلوتكەي يېتشكەوتندا دەبوو!

چيزکی (٤)

باركه تۆ لەنارت بردوم وئنستاش هاتوریت دەگریت:

ثه کیژه بهستهزمانه پهیوهندی نیّوان گهنجو کچی لهریّگای کهناله ناسمانیهکانهوه ناشنابوو، کاتیّ مالهوه دهنووستن، دهچوو سهیری کهناله سیّکسی یهکانی ده کرد، که له بهشی بهرنامه حمرامهکان و بهدرهوشتهکانه و لهویّوه غهریزهی سیّکسی و ههوهسی دهوروژاند، دوای چهند روّژی نارامی نهماو هانی دا، که دلّداریّك بوّ خوّی بدوّزیّتهوه و نارهزوهکانی دامرکیّنیّتهوه. کچهکه ویستی بهم نهزمونه ههلسیّ، نهوهبو گهنجیّکی دوّزییهوه، وهکو گورگی بی بهزهیی، نهو کچه بووه پاروویّکی چهور بو نهو به ناسانی قوتی بدات، لهم روّژهشدا غونهی نهوانه کهم نییه، نهو کچه ههژاره چی بدات، لهم روّژهشدا غونهی نهوانه کهم نییه، نهو کچه ههژاره چی دهستکهوت؟ نهو کچه بهرههمهکهی کوّرپهلهیهك دهبیّ، بهدوای روودانی کارهساته کی جهرگ بردا.

ئه و کچه ده کهویّته دهست پیاوانی پوّلیس، دوای ئهوه بانگی باوکی ده کری تا نهو کارهساته دلتهزیّنه بهچاوی خوّی ببینیّت.

پیاوه که لهبهردهم کچه کهیدا وهستابوو حهزی ده کرد بهر لهوه مردبایه و نهو هه لویسته ی نهبینیبایه .. لهبهردهم پیاوانی پولیسدا

ر پەند وىرگرە لە (٥٠) بەسەرھاتى قوربانيانى خۇشەرىستى

کچه هاواری کرد: رینگام بدهن بیکوژم! ئهو شهره فو ناموسی منی بردو لهبهرده م خه لکی دا رووره شی کردم!! تو هو کاری نهوه بوویت نهو سه ته لایته ته هینا مالهوه و بی چاودیری بو نیمه تی گهرا، وه کو نهوه ی نافره تینکی خراپه کارت هینا بیته وه و نه نهرانی، تو هو کاری ههمو و نه و به سه رهاتانه بوویت نیستاش بو داوین پاکی من ده گرییت ؟!

چیپزکی (۵) کاسیتی قیدیز ژیانی منی لدناویرد:

کچیّکی داویّن پاکه له قرّناغی زانکوّ دایه بهشی دهرونزانی، سیّ برای همیه یهکیّکیان له قرّناغی سهرهتایی داو دوانهکهی تر له قرّناغی ناوهندی دان، باوکیان سهوزه فروّش بوو خهریکی پهیداکردنی پاروی ژیان بوو.. کچهکهشی زیره کو داویّن پاک بوو، قوتابیان لهبهر زیره کی خوّیان تیّکهاو دهکرد.

له بهسهرهاته کهیدا ده لیّن: روّژیکیان له دهروازه ی زانکو هاتمه دهر، گهنجیکم بینی زوّر خوّی کهشخه کردبوو، وه کو بمناسی ناوا له من رامابوو، به لام من گویّم پی نه دا، دوای نه وه به دوای مندا هات و به ده ده نگی نزمو مندالانه دهیوت: جوانی، شوّخی، من حه زم لیّیه ببیه هاوسه ری ژیانم، ماوه یه که سه رنجت راکینشاوم و ره وشته جوانه کانت ناگادارم، منیش زوّر به پهله ده روّیشتم قاچم قاچی ده گرت و ناره قه لهناو چهوانم ده هات، چونکه قهت هه لویّستی ناوام توش نه ها تبوو. به شیرواوی و بیر په رتی چوومه مالهوه و سه رقالی نه و بابه ته بووم، شه نووم، خه و نه که و ته چاوه کاغه وه. روّژی دووه میش به م شه نگی یه وه له به دره م زانکودا و هستابو و بزه ی دووه میش به م شه نگی یه وه له به دره م زانکودا و هستابو و بزه ی

دەھاتى، ھەمو رۆژى شوينم دەكەوت، دوايى نامەيەكى كورتى ير لە ئەويىزو سۆزى بۆ ناردمو داواى لى بوردنى دەكرد لەو ئازرانە من. منیش نامه کهم دراندو دوای چهند کات ژمیری زهنگی مزبایل هاتو هدلام گرت، ئهو گهنجه به قسهی خوش دهیوت: نامهکهت خويّندهوه يان نهء ؟ ييم وت: گهر وازديّني بيّنه گهر نابه خيّزانم ده ليهر هاوار بن تن .. دواي كات ژميريكي تر مزيايلي كردووه، دلنهوازی دهکردم که نهو نیازی پاکهو دهولهمهندهو دهیهوی محاته هاوسهرو كۆشكەكى مۆديرنى بۆ بنيات دەنيمو من به تەنيا له خيزانه كهمدا ماوم ... دلم نهرمو دهستم كرد به قسه كردن له گه لني داو ههموو کاتئ چاوهرێی موٚبايل بووم .. دوای کوٚليژ چاوهرێی ئەوم دەكرد شايەد بيبينم، بەلام بى سوود بوو. رۆژىكيان لە كۆليژ هاتمه دهرو لهبه ردهم مندا بوو، له خوشیان باللم گرتن، دهستم کرد به سواربوون لهگهالی داو به ترومبیله کهی و ههموو شار دهسوراینهوه، ههستم دهکرد تازه دلی لی سهندومو ناتوانم وازی لی بینم، کاتی دەيوت: (تۆ داھاتو ھاوسەرم دەبىءو يېكەوە دەۋىن، تۆ شاۋنى منى بروام دەكردو له خۆشيان ئەشكەم دەگرت).

رِوْژیکیان ئای لهو رِوْژه رِهشه، که چارهنووسی کوشتمو ناموسی بردم، ئهو رِوْژه سواری تروّمبیّله که برومو چوومه شوقه یه کی راخراوو

دانیشتین، نهم زانی گهر پیاوو نافرهتی پیکهوه دانیشتن سی یهمیان شهیتانه. به لام شهیتان به قسه کانی نهو لاوه دلی داگرتمو سهیری یه کترمان کردو سزای دوزه خم بو برایهوه، ههر نهم زانی تازه بوومه نیچیر به دهستی کوره کهوه و شهره فی شکاندم. وه کو شیتان هه لاسامه وه و و م : چیت لیم کرد ؟ وتی: مهترسه تو هاوسه رمی. و م : هاوسه ری چی خو ماره نه کراوم. وتی: داهاتو ماره ت ده کهم !

بهم شيّوهيه چوومه مالهوهو قاچه کانم رانه ده گرتن، ثاگر له دلّم به ربوو ... خودايه چيم به خوّم کرد؟ ثايا شيّت بوبوم؟!

زور گریامو زور خهفهت دایگرتم، تا وازم له خویندن هینا، کهس له خزمه کانم نهیتوانی قسهم پی بکات. هیوام تهنیا نهوهبوو، که به نینی داوه بی داخوازیم بکات. روز روزی راده کیشاو وه کو چیا قورس بوون به سهرمهوه.

دوای ئهو کارهساته ویرانکهره دهنگی موبایل هات، وهك بلینی دهنگهکی دوور بانگم دهکات بو دیانه کردن. شادی گرتمی وام زانی ئاماده کردنی کاری هاوسهری یه. دیدارم کردو بهر له ههموو شتی وتی: نه کهی بیر له میرد کردن بکهیهوه، ئینمه بی مهرج ئاوا پینکهوه ده ژین... به خونه ویستی زللهیه کم لی دا تا وای لی هات تو به بین بینم وت: من وام زانی هه له کی خوت راست ده کهیهوه، من واده بینم

کهسیّکی بی پرهوشتو بی نرخیت. له تروّمبیّل دابهزیمو دهستم بهگریان کرد. ئه نجا بی شهرمانه کاسیّتیّکی بهرزکردهوه و وتی: بهم کاسیّته قیدیوّیه لهناوت دهبهم. وتم: چی تیّدایه، وتی: وهره با پیّکهوه بیبینینو شته کی چاوه پروان نه کراوه بیّ تیّ پیّکهوه سهیرمان کرد بینیم ویّنه ی داویّن پیسی نیّوان منو نهوی به دزییهوه گرتووه. وتم: نهی ترسنوّلو بی غیره چیت کردووه ... وتی: به کامیّرای شاراوه نهمهم گرتووه، که بهسهرماندا زاله و ههموو جولهیه کی نیّمه ترّمار ده کات، نهم کاسیّته چه کیّکه به دهست منهوه لهناوت ببات، به و مهرجه نهیی که ژیرباری ناماژه کانی من ببیت.

منیش دهگریامو هاوارم دهکرد، چونکه نهمه ههر کیشهی من نییه، به لاکو کیشهی خیزانیکه، کاسیته کهی نهدامه دهستهوه ناچاربوم ببمه دیلی دهستی نهوو بازرگانی پیوه ده کردمو ههر جارهی دهیدامه دهست پیاویک، بهم شیوه یه له قور چهقیمو گزرام به لهش فرزشی بی نهوه ی خانهوادهم پی بزانیت، چونکه متمانه یان به من بوو.

کاسیّته که بلاوبوّوه و کوّپی یه ک کهوته بهردهستی ناموّزاکه م، مهسه له که ته تعقییه وه باوکم پی زانی و ههموو نهندامانی خیّزانی بهسه ری راگهیشتنو بی نابرویی نهم مهسه له یه شاردا دهنگی

دایهوه و مالامان به بی نابرو ناوی ده رکرد، بویه له ترسی گیانی خوّم رام کرد، زانیم که خیّزانمان چووه هه نده ران و بی نابرویی یه که یان له گهل خوّیاندا برد. نهم کاسیّته به ناو لاواندا بلاوده بوّوه و منیش له گهل خوّیاندا ده ژیام. نهم هیچ و نه گریسه بوو منی وه کو بوو که شوشه له به ردهستی خوّیدا هه لاه سوراندم؟ نه ک ههر من به لاکو زوّر که سی تری ویّران کردبوو، بویه ویستم توّله ی لیّ بکه مهوه. روّریّکیان سه رخوّش بوو ها ته لامو منیش همل قوّریه وه و دامه به رچه قوّو نه و شهیتانه ناده می یهم کوشت و خه لکیم له دهست خرابه کانی رزگار کرد، نه وه تا نیّستا له به ندیخانه خه لاکیم نابروم و پهشیمانیم له و کاره مو نه و ژیانه ی سنوورم تیّدا به زاندووه ده چیّرم نه م به سهرها ته م ناموژگارییه بو کچان، که به زاندووه ده چیّرم نه م به سهرها ته م ناموژگارییه بو کچان، که خوشکون به قسه ی لوس و نامه ی رازاوه به خوشه ویستی فریو بخون. خوشکان م واز له موّبایل بیّن بو نه مه مه هادنه.

چيرزکی (۲)

ياداشته كانى پيه ژنى له گه ل خۆشه ويستى ناپاكى دا:

فرمیسکی خهمو پهریشانی له چاوی نهو پیره ژنه هاته خوار، که ده وروانی به سهر په نجه وه که دا، چاوه کانی داپزشیوه و خه فه تیکی به رده وامی له دلدا کپ کردووه و ناهیکی له ناخدا خه فه کردووه خهریکه هه ناوی له گهلدا دیته ده ره وه بوکیکه له په نجه وه که یه وه سهیر ده کات چه نده دلخوش بووه و چه نده خه مباری کیشاوه. به یاده کانی زور بو دواوه ده گهرینته وه. نهم پیره ژنه له سهرده می لاوی دا زور جوان و شوخ بووه.

ئه و میرده و خیزان و ماله کی ده ویست وه کو مالی خه و نه کان بی له رووی کارگوزاری یه وه، ئه مه ناواتی نه و بوو.

سهیری واقیعی تالی خوّی کردو له پهنجهرهکهوه روانی یهوه، فوستانی بوکینی بینی، وه یادی نهو روّژانهی دهکردهوه که کاتی خوّی به گوّقارهکان دهبرده سهرو، لهوهی دهکوّلیهوه که توشی هاتووهو له ناسمانی دهروانیو فرمینسکی گورو گهرم بهسهر کولمهیدادهبارین. بیری له رابردو دهرکردهوه، که چی وای لی کرد توشی نهو نازارو نهشکهنجانه ببینت. بههار بوو لهگهل باوکی دا لهمال چووه دهر

بر باژیږو خوشکه چکولهکهشی یاوهری بوو، نهو حهزی نهده کرد له گهانیاندا بچی، دهنگی تهلهفون هاتو زوو خوی گهیاندی، دهسته خوشکه کی بوو قسمی لهگهاندا کردو داوای لی کرد گهشته کی کورت بکهنو به یه کی له مهانبهنده تازه کاندا بسورینهوه. بی دوودانی رازی بوو. دهسته خوشکه کهی هات پیکهوه رویشتن، ناخاوتنیان کردو لی پرسی (بوی فریند ـ دوستت) ههیه ؟! وتی: نه ع من چون متمانهی خیزانیم لهدهست ده ده ه !

دەستە خوشك (الصديقه): ئەمە قسەيەكى كۆنە حەز بە بيستنى ناكەم. لەھيكرا ئەو دەستە خوشكەى رۆيشتو ئاماژەى بۆ يەكى لە شوينەكان كردو وتى: ئيرە دەستە گەنجينكى لايە، برۆ ھەلەكە لەدەست مەدە، من بە تەواوى رەفزم دايە، بەلام دواى سوربونى ئەو ھاورىيەم قايل بومو دواى چەند خولى ئاشنابم لەگەلىاندا.

ئەوەبوو ھاورىخەم تەسلىم دەبى پسولەيەك ھەلدەگرىتەوە، كە رەمارەى مۆبايلەكەى تىدايە، ئەو گورگىكك بوو لە گورگەكانو ئەويش خۆشحالى خۆى دەربرى بە دۆستى رابردوى گۆرىيەوە.

گەشتەكە دوايى ھاتو كچەكان بۆ ماڭ گەرانەوە.

کچهکه ویژدانی ئازاری دهدا. لهوکاتهدا پهیوهندییهکی پی گهیشت، که له ههمان دهسته خوشکه بهد شانسهکهیهوه. پهیوهندییهکه ئاوابوو:

کچهکه : چۆنی؟ هاورپیهکه: ئایا هیشتا پهیوهندیت به دوستهکهتهوه نهکردووه؟ کچهکه : ناتوانم ! دوای ئهوهی ئهو هاورپیه شومه زوری لی کرد قایلی کردو پهیوهندی پیوهکرد.

پهیوهندی یه کهم کورت بوو، دووهم زورتر بوو، سی یه مجار ژوان و دیداری تیدا هاته دی. کچه که چووه ژوان و به پیزو شه په فن ناموسه و پی به دوای خوی پاده کیشا، پیلیت، به دایك وباوکی؟ چه ند چی بکات و چی به خزم و که سانی بلیت، به دایك وباوکی؟ چه ند مانگ و پی ژ پابردن، بینیم سکم زیندوه و ده جولی .. نهی خودایه نهمه ناکامی زینایه که یه. له مال پایکرد نه وه ك نابروی بچیت. دوای ته واوبونی پی ژان و مانگه کانی دوگیانیه کهی کامل بو و کاتی مندال بونی هات. چووه لای مامانیکی ناودار تا له مال منداله کهی بیر بینیت. نه نه ایاده کات و منداله که به جی دیلیت. نه و هاوپیه ی بیر کرده وه که به د شانسی کرد. پهیوهندی به خوشه ویسته که یه وه کرده وه که به د شانسی کرد. پهیوهندی به خوشه ویسته که یه وه که نه وه مای بیک شاید بی ته که نه یه بی نه که نی، چونکه نه وه

یه کهم کهس نییه مندالی زینای لی پاشه که وت بکات. تعله فونه کهی به رویدا داخست. چی بکات پهنای برده به رسوال و ده روزه کردن.

له کاتی شوین بزربونی دا باوکی له ونبونی ئهو ثاگادار کرایهوه، دوزرایهوهو دوایی خرایه مهلبهندی چاك کردن (الاصلاحیة) . دوای سی سال هاتهده ر. وه کو به رگ درو دهستی به کار کردو ئه و سالانه هه ر به وه وه خه دیك بوو، چونکه خیزانی له خوی دوور ده خه نه وه.

فرمید بهدوای فرمید لهچاوی نهو پیرهژنه دههاتنه خوارو یادی کراسی بوکینی ده کردو یادی نهو روزهی ده کرد دوسته دروزنه فریوده ره کهی به لیننی تیدا پی دابوو. دنیای لی سوراو ده نگی بوکی و شینی نامیزانی یه کتری بوون. دوای هاواری به زهوی داکهوت دهیوت: خوایه روهم پی بکهیت. دوای ماوهیه دراوسییه پیره کهمان مرد. به خاك سپیرا بی نهوهی کهس بوی بگری. له ژیانی هاوسه ری خوش بی بهش بوو، له کورو نهوه کانو سهیر کردن و نواندنی سوز له گه لیاندا بی بهش بوو. تا له وشه ی دایکه، که گهوره ترین وشه یه بی بهش بوو. هموو نهوه ش له بهر یه دوان و دیدار. خوای به نده کان له گه لی دا به به زه یی به چونکه دنیای دیدار. خوای به نده کان له گه لی دا به به زه یی به چونکه دنیای دیدار. خوای به نه ده که دو با په سالانی له دهست نه روات!

چیپزکی (۷) شدیتان چوارهم کهسمان بوو

(أبو عبدالله) ده لني: نازانم چۆن ئهم سهربورده يه ت بۆ بگين مهوه، که ماوه يه که له گه لني دا ژياوم و، ته واوی رين وی ژيانی گۆری، من نهمده ويست باسی بکهم، ته نيا لهبه رئه وه نه بن که هه ست به به رپرسياری ده کهم له لای خودای گهوره وه تا ئه و گه نجانه ی سه رپين چی خوا ده کهن و ئه و کچانه ی به ناوی خوشه ويستی قلپه وه ويل ده بن وريا بکه مه وه.

ئیمه سی هاوری بوین، یان واچاکتره بلیّین شهیتان چواره ممان بوو، گهوجی و بهخوّنازین کوّی کردبووینه وه.

ده چووین کچانی ساویلکه مان به قسه ی شیرین راو ده کردو ده مانبردن بق کیلگه دووره کان، له وی فیسه یان وه کو گورگیک ده بینی، که دوای مردنی ویژدانمان پارانه وه یان نه رمی ناکات. به م ره نگه شه وو رقر انمان له کیلگه کان و چادره کان و ترومبیله کاندا بوو له که ناری ده ریاکاندا، تا نه و رقره هاته پیشه وه، که قه ت له یادم ناچیته وه.

وه کو جاران چووینه کیلگه و ههموو شتی نامادهبوو، نیچیره که کچیک بوو بو ههر یه کیکمان، شهراب و مهی نه فرین لی کراومان پی بوو، نه وه ی له یادمان چوو بوو خواردن بو، پاش ماوه یی هاور پیه کمان به ترومبیله که ی چو خواردن بکریت، کات (۱)ی نیزاره ده بوو، چه ند کات ژمیره کی برد نه گه پایه وه، کات ژمیر (۱۰) زور نیگه ران بوم ناچاربووم بروم سوراغی بکهم، به ترومبیله کهم پویشتم و له پیگادا پوداوه کی ترسناکم بینی، کاتی چوومه سهری بینیم ترومبیلی براده ره که مه ماگری تی به بروه و به لایه کدا وه رگه پاوه. به پهله وه کو شینتان پام کرد له و ترومبیله که ناگری تی به بربووه ده ری بینیم، کاتی بینیم نیوه ی له شی بووه به خه لوز واقم و پما، به لام بینیم، کاتی بینیم نیوه ی له شی بووه به خه لوز واقم و پما، به لام هیشتا گیانی تیدا مابوو، هینامه سهر زهوی، دوای خوله کی چاوه کانی کردنه وه و و پینه ی ده کرد و هاواری ده کرد: ناگر ... ناگر ...

بریارم دا به پهله بیگهیینمه نهخوشخانه، به لام به دهنگهکی گرینهوه وتی: بی سوده، ناگهمه نهوی.

فرمیسك بینی گرتبومو هاوریّکهم دهبینی لهبهردهم مندا دهمرد، هاواری کرد لههیکرا: چی پی بلیّم، چی پی بلیّم، به سهرسورمانهوه لیّم پرسی؟ کیّت مهبهسته، به دهنگه کی قول وه کو له بیره کی قولهوه بی وتی: (خودا).

هدستم کرد ترس گشت له ش گیانی داگرتم، له هیک پا هاورنید که هاواری کرد، که دوا هدناسه ی بوو تر پر نژان پر نیشتن به لام وینه ی نه و براده ره مردووه م له به رچاو بزر نه ده بوو هه میشه به هزرمدا ده نگی ده زرینگایه وه، که هاواری ده کرد چی بلیم، چی به خوای گه وره بیژم ؟.

لهخوّم دهپرسی: من چی پی بلیّمو چاوم پر له فرمیّسكو ئهشك بوونو ههل دهلهرزیم به سهیری. هاوكات گویّم له دهنگی بانگدهر بوو بو نویّژی بهیانی بانگی داو فهرموی: (الله أكبر الله أكبر).

کاتی بانگی کرد (حی علی الصلاة = وهره بن نویژکردن) ههستم کرد بهتایبهتی بانگی من ده کات به رهو ریننومایی و روناکی.

خرّم جوان شوشت و لهشم پاکژ کرده وه له و تاوانه ی چهند سالّ نقومی بوبوم. نویژم ده کردو له وکاته وه سوپاس برّ خوا وازم لی نههیّناوه و بووم به مروّقه کی تر، سوپاس برّ نه و خوایه ی ههمو باران ده گوریّت. بریارم داوه خوا تهمه ن بدات عومره بکهم، به ویستی خودا حه جیش بکهم، تهمه ن به دهستی خودایه. ثهمه به سهرهاتی ترّبه ی منه الیّره به ههمو و لاوی ده لیّم نه کهن هاوریّیه تی نه و براده رانه بکهن که یاسایه قهده غه کراوه کانتان پی ده شکیّنن. به سهرهاتی من پهندی زور تیّدایه ، نایا کهسی ههیه وانه ی لی وه ربگریّت؟

چيږکی (۸) کۆليتی خەمان (کوخ الاحزان).

هاورنیه نوسیویه تی: براده ریکم هه بوو له به ر ره وشت و چاکه کانی خوش ده ویست، دیمه نه کهی دلی خوش ده کردم و قسه کانی و ناماده بونی کامه رانی ده کردم، زوری له گه لله ازیام و هیچ کاریکمان له یه کتری نه دی گله یی و گازانده یی تیدایی، تا سه فه رم کردو به جینم هیشت، ماوه یی نامه مان بو یه کتری ده نارد، پاشان په یوه ندیان به یه کتره و ه پچرا.

پاش ماوهین گهشته که م ته واو کردو گه پامه وه، خه می گهوره م ثه وه بو بر ساته کیش بی چاوم پی ی بکه ویّت، چونکه پهیوه ندیان پی که وه زوّر خوّش بوو، له هه موو ثه و شویّنانه ی لیّم بینی بوو گه پام دوزییه وه، چومه ماله دراوسیّکه ی وتی: له میّژه باری کردووه له نیّران ترسو ثومیّد دابووم وام زانی تازه چاوم پی ناکه ویّته وه شهوی کیان گه پامه وه ماله وه، به هوی تاریکی شهوه که پیّگام بزر کردو شویّنه کی چوله وانیم هاته پیّش، وام ده زانی شویّنی جنوّکه کان بی چونکه وا زانرابوو که سی لی نه بیّت وام ده زانی له ده ریایه کدام و شه پیّل ده م به نو ده م هیّنن. هم د که ها ته ناوه پاستی شمقامه وه گویّم له ها واری بوو له مالیّکی ثه و گه وه که یه دا، دیسان ده نگه کی

تر هات، ئهم نالهیه کاری تی کردم، وتم: به راستی ئهم شهو زوّر رازو نیازی هه لگرتووه، په یانم به خوا دابوو هه میشه یارمه تی لی قه و ماوان بده م ...

بو نهوماله رینگام گرته بهرو بههیواشی له دهرگاکهم دا، پاشان بهتوندی لیم دا، کچه کی گچکه هاتهدهرو چاك لیم روانی، بینیم چرایه کی بهدهستهوهبوو جلو بهرگه کی دراوو شری کردبو بهر! وتم: کهستان نهخوشه؟ نه نها ههناسهیه کی پر له زوخاوی هه لمژی و ههر نهوهندهبوو دلی له گهرانا نههاتهدهرو وتی: به لی فریام کهوه باوکم لهسهره مهرگدایه!! دهمریت. کچه که کهوته پیشمو چوینه ژوره کی ده درگا بچکوله و چومه ژورو وام زانی چومه ناو گوری کهوه. ده چمه لای مردوی نه ک نهخوشیک. لی ی نزیك کهو تهوه و چومه تهنیشتی یهوه، وه کو قه فه ذیکی نیسقان بوو که ههناسهیه کی کزی ده دا ...

 تازه دهستم لی ی شوشتبوو، نهمه هاوری ی جارانم بوو، به لام لهبهر نهخوش بوونی نهم دهناسی یهوه. به هاوری کهم ووت، بهسهرهاتی خوّت باس بکه بو گهیشتویه نیره؟ وتی: با بهسهرهاتی خوّمت بو بگیرمهوه و ویژدانی خوّم مجهسینمهوه، نه نجا گیرایهوه:

چهند سالّن لهمهوبهر خوّمو دایکم له مالیّکدا ده ژیاین و ده ولهمهندیّکیش دراوسیّمان بوو، لهناو کوشکه کهی دا کچه کی زوّر شوخ و نازدار ههبوو، نهوهنده دلّم بوّی بزوت نارامم له گهلّی دا نهما، ههر سوّراغی نهوم ده کرد تا خستمی یه داویه وه.

دلّی ئهویش وه کو دلّی منی لیّ هاتبوو، له ساته کی بیّ ئاگادا لهخودا دوای ئهوه به بهلیّنی خواستنی ئهوم دابوو ... ئهویش تهسلیم به خواستی من بوو گیانی دایه دهستی منهوه، لیّت ناشارمهوه پرژژیکیان شهره فم لیّ سهند، زوّری نهبرد دوای چهند ههفته یه وانیم دوور گیان بووه. ههولم دا لیّ ی دوور بکهومهوه پهیوه ندی لهگهل بپچریّنم. ئهو کچه لهو مالهدا نهما که یه کترمان لهناوی دا ده بینی و ههوالاو باسی ثهوم نهما، ثهو مهسهلهیهی ثهوم هیچ گوی پی نهدا. دوای چهند سالی پوسته نامهیه کی ثهو کچهی بو من نارد: (ثه گهر بوم همبایه نامه تو بنوسم تا پهیانه کی رابردو یان خوشهویستی بوم کون نوی بکهمهوه، یه که دیرو یه که پیتم نهده نوسی، چونکه من

پینم وانی یه په یانه کی وه کو په یانی تزی ناپاکی که رو سوزه کی وه کو سوزی در قربینه کی تو شایانی ئه وه بی یادی بکه مه وه و پینی دلخوش بم، یان داخی بو هه لبکینشمو داوای نوی بونه وه ی بکه م. خوت چاك ده زانی کاتی منت به جی هیشت له میان هه ردو لامدا ئاگره کی هه لاگیرساو هه بوو، مندالی ده جولا، ئه مه ش بو ناخ هه لاکینشانه بو رابر دو و هه م بو ناینده، به لام تو گویت به مه نه داو، له به رمن رات کرد، تا خوت نه که یه به رپرسیار له راست نه و خراپه یه ی تو نه نه اما دوای داو فرمینسکه رژاوه کان که تو دا تباراندن نه یانسرییه وه، نایا دوای نه وه ده تو به پیاوه کی شه ریف و به شه ره ف دابنیم؟ نه خیر ناتوانم هه تا به مرز قیش وه سفت بکه م، چونکه نه وه می تو کردت سیفه تینکی گیانداره درنده کان بوو هه مو نه و سیفه تانه ت له دلی خوتدا کو کردنه وه و له یه که رواله تدا نواندنت.

درزت لهگه لدا کردم گهر گوتت خوشم دهوی ی، به لام تو تهنیا . خوت خوش ویست، ههموو مهسه له که نهوه بوو منت کرده رینگایه ك بو رازی کردنی خوت، ههر بویه ش به لای مندا ره ت بووی، گهر نا له دهرگای منت نه ده داو روت له من نه ده کرد.

کاتی وتت ده تخوازم په یانت شکاند، وات زانی ژنیکی داوین پیس دهخوازیت، نهم تاوانهش تهنیا وینهی تزیه و بهرهه می دهستی تزیه،

گهر تو نهبایه نهدهبومه داوین پیسو تاوانبار. زور ههولم بو تودا تا ماندو بومو وه کو کورپهیه که ده کهویته بهردهستی ستهمکاری ناوا کهوته بهردهستی توه نافره تیکی کهوته بهردهستی توه نافره داوین پاکیت له من دزی، بوومه نافره تیکی نهفس نزمو خهمبار، که ژبان بهلامهوه دژواربی مردنم بهلاوه ناسان بین، چ چیژی بو نافره تی ههیه له ژباندا گهر نه توانی ژبانی هاوسهری پیکهوه بنی و ببیته دایك. به لکو لهناو نهو کومه لگایه دا به سهر شوری ده ژبی و هه لاه له دری و هه لاه له ترسی گالته پی کهران ده تاویتهوه.

پشودانت لی هه لگرتم، چونکه دوای ئهو کارهساته و پاکردنه له و کنشکه گهورهیه و نه و به هره فراوانهیه و گوزه رانه خوشه دا بو شوینی که که س نه مناسی و سه ری خو هه لگرتنم له ویوه، زور به په روش و نیگه ران بووم.

تو باوانی منت کوشتن، تهنیا به هوی خهم هه لگرتنیان له سهر ون بوونی من و نه دیتنه وه من مردن، تو منت کوشت، چونکه نه و ژیانه تالله ی له کاسه ی توم خوارده وه و نه و خهمه ی به هوی تو نوشیم له له شو ناخمدا به شیوه یه کی رو چوون وه کو میشی سوتاوی هه لزوراو به سه و جینگای مردندا خستوومی.

لهمالهوه رام کرد، چونکه توانای بهرهنگار بونهوهی مال و باوانم نهبوو. چوومه شوینه کی چولهوانی و وه کو سهرشوری ژیام، توبهم کردووه و داواکارم خودا توبهی قبول کردیم و نزای گیرا کردیم، تا له خانهی مردن و شدقاوه ته وه به بو خانه ی ژیان و خوشگوزه رانی.

ئەوەتا من دەمرم، وە تۆ ئەى درۆزنى فريودەرو دزى بكوژ، بروا ناكەم تا خوا تۆلەى منت لى نەكاتەوە دەست بەردارت بېيت ..!

بهخوا من برّیه نامهم برّ نهنوسیویت تا په یمانت له گه آلدا نوی بکه مه وه بان داوای سرّزو به زهییت لیّ بکه م، ترّ زوّر له ره له لای من هیچ تری. من ئیستا له سهر لیّواری گرّرمو له هه آلویّستی دام، که مال ئاوایی له خوّشی و ناخوّشیه کانی ژیان ده که م، هیوای نه وه مال ئاوایی له خوّشی و ناخوّشیه کانی ژیانی نه ماوه تی دا، برّیه نه منه نه نه نه نه نه نه نه و راسپارده یه تی دا، برّیه نه که که ده برّ نوسیویت تا نه و راسپارده یه تیدا راپازنیویت و کچه که ته م کاره ساته ی رابرد و به زه یی تیدا راپازنیویت و نهیه یشتووه، به الله به زه یی باوکایه تی له گه الله ابنوی نه داگه داری به و با وه کو دایکی سه رگه ردان و کلوّل نه بیّت (خوات له گه الله).

به لنى ئەو مردو كچەكەى لەو چۆلەوانيە بەجينهينشتو كەس لە خوا نەبى نەبو بىحەوينىتەوه. ھەروەھا ئەم بەسەرھات گيرەرەوەيە دەلى: (ھەر كە ئەم نامەيەم خويندەوە سەيرم كرد فرميسك بەسەر

پيٚڵوي دا ليٚژ دهبونهوه، پاشان ئهو هاورێيه لهسهر جيٚگا كهوتووهم وتى: (بهخوا من هينشتا نامهكهم تهواو نهكردبو، كه لهشم كهوتهوه لەرزىن و خەرىك بوو دلام بتەقى، بۆيە چومە ئەو مالامى منى تىدا بينيبو، كه ثمم كهلاوهيهيمو لمو ژورهدا بينيمو لمسمر جيّگايهدا مرد. ئەو منداللەي لەبەردەمتە (۱۰) سالانەبو بەسەر دايكى يەوە دهگریا. ئەو تاوانەي من لە ژیاغدا وهکو درندەپەك خزى نواند، كە چرنزكان دەھاوى كەلبەكانى جير دەكاتەوە. ھەر كە وريابونە تۆبەم کرد لهگهل خوادا په یمانم دا ئهم ژوره بهجی ناهیّلم، که ناوم ناوه ژوری خەمەكان تاوەكو ئەو ئافرەتە قوربانى يە بژيمو وەكو ئەو بمرم، ئەرەتا ئيستا ئيمرز دەمرم له مردنى خوم رازيم. توبهم كردووهو متمانهم بهخوایه، که نهو به لینهی ینی داوم نه نجامی دهدا، شایه د نهو نازارو ئەشكەنجاندى كىشاومە بېيتە بارمتەر كەفارەتى گوناھەكەم. ئەم کچهی منیش راسپاردهیه به ملی تووهیه به یاکوی و یهروهردهی جوان رای بینه و هیچ لهبارهی باوانیه وه یی مهلی.

چيزکي (۹)

تەو جوانەي ژبانى منى ويرانكرد:

داستانيکي پر له ژانه خاوهنهکهي خوي دهيگيريتهوهو دهلني: له رۆژەكى رەش دا له يەكى له بازارەكانى بازرگانى دا له قارەخانەيەكدا دانىشتبوم قارەم دەخواردەرەو رۆژنامەم دەخويندەرە، له هيكرا، كچهكى چاوجوانى دلاگير له لهشو لاردا به لهنجهولار به لامدا رەت بوو وەكو شيتانو تينويك سەيرى جوانى وريكى منى دەكرد، منيش خۆنەويستانە بلندبومو شوينى كەوتم، چووە ناو يەكى له دوكانهكانهوه منيش لهبهر خاوهن دوكنهكه نهك له بهرخودا نهم توانی، بهدوای ئهودا برومه ژورهوه، ئهویش به روی جوانی روی تی کردمو به دهسته سپیو جوانو نهرمو پر له زیرو ئهنگوستیلهو ئەلماسەكانى ئاماۋەي بۆ كردم كە شوينى بكەوم، بى ئاگايانە چوینه ناو شوینه کهوه، به ههموو ئهده بینکهوه ینی وتم: با ژمارهی مۆبايلەكەت بزانم، منيش بەدەم بۆم خويندەوەو ئەويش لەناو مۆبايلەكەي دا خەزنى كرد، كە لەم چاخەدا زۆر كارەساتى بهسهرداهیّناین، چونکه نهمان زانی بر چاکه بهکاری بیّنین. دوای چەند كات ژميرى واتە لە ئاخرى شەودا مۆبايلى بۆم كردو دەستى به گوفتاری شیرین کردو ههردوکمان قسمی جوانمان کردن، ئهو وتی: من تهلاقدراومو (۳۱) سالهم، بهلام گهر دهت بینی وات دهزانی (۱۸) سالهیه، وه ئهو خاوهن پیشهیهو زور دهولهمهنده.

دوایی دهستمان کرد به دیاری کردنی دیانه وه کو سهرهتایه ک له چيشتخانه كاندان ياشان له قاوه خانه كاندا، له همموو ديانه به كيشدا هیچم لی دهست نهده کهوت، ههتا ماجینکیش، یان دهستم له دهستی بدهم. زياتر دلم گرتي و وام زاني شهريفه و ياکيزهيه کهسي بهر له من نهناسیوه و جگه له منیش کهسی تری ناوی، چونکه من جوانم، راسته من تارادهیه کی زور شهنگ و جوان بووم. روژیکیان مزبایلی له گه لذا كردمو وتى بق كاره كى گرنگ كارم ييته، وتم ژيانم له خزمه تتدام. وتي: دهمه وي له فلان چيشتخانه دا چاوم پيت بکه ويت و دوای کات ژمیره کی تر لهوی ببه. وتم: بهسهر دوزه خدا ناماده ده بم. له چێشتخانهکهدا نامادهبومو پێم وت: ها ژيانم چیت لێم گهرهکه بیکهم؟ لهو کاتهدا سهفهرنامهی یله یه کی له جانتاکهی دهرهینا بز (قاهیره)و بهناوی منهوه بوو، که (۳) رِوْژان له ئوتیّلی (سهمیر ئەمىس)ى يېنج ئەستېرەدا بېنىمەرە. دىسان شىكەكى (١٠٠٠٠) ريالي دامني ويني وتم: دەمەوي هدر سبدى بچيه قاهيره وهكو له سەفەرنامە (ياسايۆرت) كەدا ھاتورە بۆ ئەر ئوتىلە (دۆزەخيە) بچى

دوای هدرایدك ئیجازه م لهسه ر سه روّك كوّمپانیا كه وه رگرت و له هدمان ژواندا سه فه رم كرد، خوّزگه ئه م گهشته م نه كردبایه. دوای ئه وه ی كات ژمیر (٤) گهیشتمه ئه وی هه ندی پشوم دا، له كات ژمیر (٦)ی ئیّواره دا موّباییله كه م تاودایه ئه و ژماره یه م لیّ دا (خوّزگه لیّم نه دابایه). ده زانن كیّ له سه ر ئه و هیّله یه ؟ ئه وه یاره كه مه به ر له من گهیشتو ته نه وی ! به سه ر سورمانه وه و تم : فلانه یت ؟ وتی : كت و مت، ئایا شته كی كت و پره بو تو خوّشه و یسته كه م ؟

وتم: به لنی. وتی: من بزیه هاتوم زیاتر نهم کاره ت بز رون بکهمهوه. پاشان وتی: خزشهویسته کهم وهره به شی ژماره (؟!). منیش به گورجی و کامه رانی یه وه چومه نه و به شهی نوتی له که هه رکه سی به و مزده وه بینیم جله کی ته نکی روتی پزشیوه، که هه رکه سی به و مزده و بینیمای خزی بز رانه ده گیرا.

منی له باوهش گرتو ماچمی کردمو خوّم لهیاد کردو لهگهانی دا جوت بومو زینام کرد (یمنا بهخوای گهوره). ناوا خوش رام بواردو ئیجازهکهم بز (۱۰) رۆژ درێژکردەوەو ھەموو ئەو ماوەپە لەوێ مامهوه، دوای ئهوه به یهك فروّكهی موّدیّرن گهراینهوه له تهك یهك دانیشتبروین. ئیمه له ههوا برونی، بهلام لهسهرهوه دهیبینین، بهلام يهنا بهخوا ئيمه ههستمان به بوني خوا نهده كرد. تا سالي ئاوا يەيوەندىان بەردەوام بوو! من بۆ زىنا دەچومە كۆشكى ئەوو ئەويش دەھاتە شوققە خرايەكەي من، كە شايان بە ئەو نەبوو، بەلام لەبەر جوانی من و رابواردنی سینکسی خوی دههات! روزیکیان من و براکهم له شاريّكدا بووين، چارهنوسي خوا وابوو روداوهكي هاتوچز قهوما، برایه که م توشی خوین بژانه کی توند بوو، به لام خوم سویاس بو خوا ئازارم ييّ نهگهيشت، ههنديّ روشانم توش هات، بهلام ئازاريان نهبوو. خەلكى يرژانە سەرمانو مانگى سور ھاتو بە يەلە بۆ نەخۆشخانەيەكى نزيكى روداوەكەي راگواستينو، گورج براكەميان برده ژوری نهشته رگهری، نوژدار داوای لیم کرد، خوینی یی ببهخشم، چونکه خویّنه که مان یه ک گروپ بوو، وتم: من ئامادهم. بردمیان بر ژوری خوین بهخشین، دوای ئهوهی غونهیه کیان لیم وهرگرتو له راست نه خوّشیه درمه کان پشکنینیان لهسهر کرد، من متمانهم به خوّم

همبوو، قمت نمو خمیالهم له دلّی نمده گمرا که روّژی له روّژان لهگهلّ نمم دوّستهم کاری سیّکسیم کردووه، سمره نجامی پشکنینه که دهرکموت و پزیشکه که بهرویه کی خممبار هات و وتم: ها براکمم چی بهسمرها تووه و هاوارم کرد نایا مردووه؟ وتی: نمه ، وتم: نمی چی بوده؟ وتی: خویّنت توشی نمخوّشی بیسی (نایدز) بووه ...

ئه و قسه یه وه کو تریشقه یه که بود، که له ناسمانه وه داباریّته سهرم، خوزگهم ده خواست به رله وکاته زهوی شهق بوایه و هه للی لوشیبام، بویه راست که وتم به سه رزه وی دا له هو ش خوم چوم، کاتی له و بورانه وه یه بینداربومه وه له شم له ترسان هه لاه له ده بینداربومه وه له شم له ترسان هه لاه له ده بین له کهیه وه ده بین من توشی نایدزی کوشنده ها تبم، نه ی خودایه ده بین له کهیه و من توشی نه و بارود و خه بیزراوه ها تبم؟ پزیشک پی و تم: تو توش نه ها تورویت، به لام تا ده مری نه و فایروسه تا هه لگر تووه، خواش باریده ده ره !!

دوای دو روز له رودانه که براکه مرد خوا لی ی خوش بینت، من به روداوه زور خهمبار بوم، نه و هه ربرام نهبوو، به لکو زوریش ناموژگاری ده کردم لهم کچه ی دوستم دور بکه و مه وه پونکه رابردو به سه رهاتی نه وم بو گیرابووه دوای (۱۰) روز له مردنی نه و، نه م کچه موبایلی بوم کرد: ها نازیزه که مله کوی اله کمی اله کوی اله دیار نیت؟

منیش بهتورپیهوه پیم وت: چیت دهوی وتی: چیت بهسهردا هاتووه و وتی: برام مردووه به به به به به به بارم. وتی: تهمه نی دریژی بو زیندوان به جی هیشت بیت، به لام لهبهر دلوه قی یان نه یگوت: خوا لی ی خوش ببیت. پاشان وتی: به هه رحال که ی ده تبینم و ریزی ههستی منی نه گرت و وتم: دوای ئیمرو چاوم لی ناده یه وه.

وتی: بۆچی؟ وتم: بهراستی من خوشم دهوی نامهوی زیانت لی بدهم. وتی: چیت بووه؟ وتم: نهخوشی نایدزم هه لگرتووه!

وتی: چونت زانیوه؟ وتم: له کاتی روداوی من و براکه م دا (ر) نه وه م زانی ... پاشان روداوه که م به ته واوی بو گیرایه وه. وتی: باشه داوین پیسیت له گه ل ئافره تی تردا کردووه؟ و تم: نه ع. وتی: خوینی که ست تی کراوه؟ و تم: نه ع. وتی: که واته ناواتم ها ته دی. به توره بیه وه و قرله غی ها فلانه مه به ستت چی یه ؟ وتی: ده مه وی توله له هه مو و قوله غی بکه مه وه ، چونکه نه وان منیان توشی نه م نه خوشیه کردووه ، توش به کینکی له وانه و که سانی تری وه کو توش له ری گادان! پاشان ته به رودا کرد و موبایله که ی داخست.

وتم: (حسبنا الله ونعم الوكيل) لهدهست تو ئهى كچى ئايدزو زور قسمى ترم كردن، كه نامهوي بيانليم و لهدلتان بدهم. من ئيستا (٣٢) سالم و ژنم نههيناوه و له تهمهنى (٢٩) سالى دا دوچارى هاتم.

له و ساته وه من تا ئيم پر خوشك و براكانم و دايكم داواى ژن هينانم لي ده كهن، به لام من پهتى ده كهمه وه، چونكه ئايدزم هه لاگر تووه و ئه وان بي ئاگان. من نامه وي ئهم نه خوشييه توشى هاوسه رى ژيانمى بكه مو بو منداله كانيشمى بگوازمه وه، بو زانين من برا گهوره م، باوكم به په منداله كانيشمى بگوازمه وه، بو زانين من برا گهوره م، باوكم به په وهمه ت بي كه (۲۹) ساله بوم زور سوربوو له سهرم ژن بينم، به لام ئاواتى نه هاته دى و مرد، تا براده رانم له سهر كار ههميشه له پوم ده ده ن بو ژن ناهينى؟ من ئيستا ده رونم زور ماندووه كيشم له (۸۸) كيلوه بو ژن ناهينى؟ من ئيستا ده رونم زور ماندوه كيشم له (۸۸) كيلوه بو (۵۵) كيلو دابه زيوه. ههمو و ئه وه ش بو شه كه تى ده رونى و ئه و كابوسه بيزاركه ره ى له و نه خوشيه پيسه وه دوچارم بووه، كه نازانم كه ده مكوژيت، من توبه م كردووه و نویژ ده كهمو قورئان ده خوینمو ده رخی ده كم م هدرچه نده كاته كه ى به سه رچووه بو به من نامه بو براو دو شكانى موسلمانم ده نوسم له كارى ناپه وا دور بكه و نه و دربگرن. خوشكانى موسلمانم ده نوسم له كارى ناپه وا دور بكه و نه و دربگرن.

چیپزکی (۱۰) قوربانیه که و قازی :

ئه و گهنجین بو له پیپی بهره لایی و رابواردن بوو، نهیزانی هاوسی کچینکی جوان و ده و لهمه ندو خوشگوزه رانه، هه ر به یه کهم سیله ی چاو دانی پیپوه نوساو، پاشان دوباره کردنه وه ی نه و سیلانه زیاتر دانی راکیشا، نه نجا نامه گزرینه وه هات، پاشان سهردانی یه کتری کردن، پاشان له یه کتری دابران. به سهرهاتی نه و دوانه هه موو نه و به سهرهاته خوشه ویستی یانه کوتا پی دینی که کورانی ناده مو حه وا له سهر زهوی پیکی دینن. کاتی کچه که گهرایه وه خه میک دانی داگر تبوو کورپه له یه ناوی دا ده جوالا، هه ندی جار سهره تا داگر تبوو کورپه له یه ناوی دا ده جوالا، هه ندی جار سهره تا ریگایه که هه یه بو شاردنه وه ی نه وه ناوان بی سکی بو فراوان نابی، گه ر ده بی نیم پی سکی بو فراوان نابی، گه ر شیم پی سروش بیپاریزی سبه ی ناتوانی بیپاریزی تبیپاریزی سبه ی ناتوانی بیپاریزی تب

کاتی خهمه که خهوی لی هه لگرت و شوینی که له کانی ناخوش کرد، هیچ رینگا چاره یه کی نه دوزییه وه خوی لیوه ده رباز بکات. بویه پهنای برده به ر شاردنه وهی شهم رازه به لام بینگومان هه ر شاشکرا ده بینت. شه و شوینه ی لینی بوو ژوره کی چول بوو له که لاوه یه که وه

خەلكى كەم لى بوو، جگە لە خەمەكانى كەسى ھاودەمو ھاوپازى نەبوو.

روزرگار روزشتو که س نه بتوانی رایبگری، نه نجا چی رویدا؟ هه رچی نه م گورگه بو کومه لگا لی ی خوش بوو توبه که ی قبول کردو تاوانه که ی له یاد کرد، نه و وه کو دادوه ری له دادگای شهرعی داده نریت، هه رچی نه و کچه قور به سه ره بوو منداله که ی له و ژوره به فه تاره ت ده ره دا بوو، هه رچی هه یبوو فروشتی، تا نه و شتانه ی به خوشیه وه ده کرد، تاجل و به رگ و ناو مالیشی فروشت و هیچی نه ما، خوی و منداله که ی به بازاردا ده گه ران شه و یکیان پیاوی چوه لای نه ویش زانی بو داوین پسی ها تووه، به لام به گویی نه کرد، نه م پیاوه له کاتی دا، که زانی ژنه که پاره ی لی دریوه ، بو لای دادگا سکالای کرد.

رۆژى ليك جياكردنهوهى حەقو ناحەق ھات. بەرەو دادگا بانگ كراو دەستى كچەكەى گرتبوو، كە حەوت سالانە دەبوو قازى سەيرى مەسەلەكەى كردو بريارى دادگايى خۆى دەدات. كاتى رۆلى كچەكە ھاتو چاوى پى كەوت واقى ورماو خەرىك بو ھزرى كاس بكات. چونكە ئەو قازىيەى ناسى يەوە، كە گورگو ئەو لاوەبوو ئەو بەلايەى بەسەردا ھىنا.

به تهماشاکردنیّکی سوك لئ ی روانی و پاشان هاواری کرد، که لهو شوپنهدا دهنگی دایهوهو وتی: نهی دادوهر دور بکهوه، تغ بوت نییه دادوهری دوزی من ببیت. چونکه منور تن ههردوکمان دزینو هدردوکمان نایاکینو، نایاکیش دادگایی نایاك ناکاتو دز دادگایی دزان ناكات. قازى و ئامادهبوان له و قسه سهيرانه سهريان سورما، ویستی یؤلیس بانگ بکاتو بیکاته دهرهوه، ئهویش دهمامکی لهسهر روى لادا، كاتى قازى بينى بهتهواوى ئهوى ناسيهوه. كجهكه دەستى كرد به تەواوكردنى قسەكانى و وتى: من دزيارى ماللم، بەلام تۆ ناموس دزىو، ناموسىش لە مال لەيىنشىرەو تاوانى تۆ لە تاوانى من گەورەترە، ئەو كەسەي مالى دەدزرى دەتوانى پەيداي بكاتەوه، یان قەرەبووى بكاتەوە، بەلام ئەو ئافرەتەي كە ناموسى دزراوه ناتوانری بدریتهوه، چونکه ناموس رؤیشتووهو ناگهریتهوه، گهر تق نهبوایت نه دهدزراو سهری بهو حاله نهدهگهیشت. مادام وایه کورسی يه كه ت بن كه سينكى تر چۆل بكه، له تهك منهوه بوهسته تا دادگا به یه تاوان دادگاییمان بکات، که تز سازت داوه منیش رام بووم تىيدا.

کاتی من بینیم هاتیه ئهم جینگایه دهرگهوان بو هاتنی تو هاواری کرد، خهالکان لهبهر تو ههالدهستی! کاتی هاتمهوه ژورو خوم بینی

پیاوه کان هه نگاویان بو لای من هه لدیناو دله کان هه لیان ده کوتایه سهرم، له دلی خومدا وتم: به خوا سهیره، زور ناوونیشان هه به درو ده که نو زور نازناو هه به فریوده رن. تو منت هیناوه ته ئیره تا حوکم بده زیندانی کردن، وه کو رابردو هیچت نه کردبی ده رحمق به منهوه، تا ویستت شته کی تریش بخه به سهر نهم مه سه له به رابردو،... نایا که سی نییه شینو زاری بو به دبه ختی و کاره ساتی من رابردو،... گهر هیچ ناماژه یه که نه بی بو لای توی رابکیشم نهوه کچه که ته که هه میشه نهم پهیوه ندییه ی نیوان من و تو تیک نادات.

لیّره دا نهم گورگه نهم قازییه سهری بهرز کرده وه و سهیری کچه کهی خرّی کردو رایگهیاند نهم ژنه شیّت بووه و پیّویسته رهوانهی نوژدار بکریّ، خه لّکه که ش بروای کرد. وه بریاری لی بوردنی بی دا، خه لّکه که ش بروای کرد. نه نجا قازی هه لّسا.

ئەي خودايە!

عوى الذئب فاستأنست بالذئب اذ عوى وصوت انسان فكدت اطير

چیزکی (۱۱)

سهتهلایت (الدش) ژیانی منی ویران کرد:

سهرهتا من کاری ئازادم دهکرد، له سایهی خوا بازرگانیهکهم سوودی ههبوو خیرهکی زوری بوم ههبوو، ژیانم لهسهر رینگای راستی ئیسلام بوو. قهت روزی نهبوو له پیننج نویژهکان داببریم، بهتایبهتی نویژی بهیانی، کاتی دهمبینی وتاره کی ئاینی ههیه لهخوشیان خهنی دهبوم، گهر له شاره کی تریش بایه بو بینینی ده چوم و حهزم ده کرد له ریزی یهکهمی دا دانیشتبام، زور بهوه شانسم ههبوو، که ژنه کی چاك و گویرایه لام ههبوو پینج نویژه کانی ده کردن و چاك مشوری مالنی ده خواردم. خوا چهند کورو کچینکی لی دابومی، که ئهوانه بون: (عادل، خالید، سوعاد، ئهمهل).

خیزانم نه و بلیسه و شوقه بوو ریگای روناك ده کردم و نه و دلخوش که ره بوو دلی شاد ده کردم، روزان و سالان و مانگان چون و منداله کانم گه وره بوون و پییان نایه زانکوه، چاوه ری شه و روزه ده کرد منداله کانی خوم ببینم بروانامه ی زانسی یان هه لگر تبین، به لام روزگار له سه ریه که سیره نامینی ته وه، بی گه ردی بو نه و خوایه گوران په یدا ده کات و خوی ناگی ریت. دوای نه وه ی به هیمنی یه وه له گه که خیزانی خومدا ژیام و، به خته وه رو کامه ران بووم، تا براده ران نیره ییان

به من دهبرد، نهنجا ئهو روزه هات ژیانی من بو ژیانی لهناوچونو کلوّلانو کهساسی و زیندانی و بهره لای کوّلان و ناواره و دوور له خهلکی بگوّریّت .. نه نجا نهم داستانه چییه ژیانی منی کوشت و خیّرانی منی پهرته وازه و ناواره کرد؟!

رۆژنخیان عادلی کورم، که کوری گهورهم بوو هاته مالمانو ئامیری سهتهلایتی پی بوو، منیش لهو کاره دزیوه زور واقم ورما، بهچاوینکی قیرهونهوه لیم روانی، وتم: دهتهوی چی بکهیت؟ وتی: دهمهوی سهتهلایت دابهزرینم تا کهنالاو قهناته ئاسمانییهکان ببینی، که له جیهانهوه پهخش دهکرین، تا له جیهانهکی دابراودا نهژنین. وه بهدواکهوتوییو کونهپهرستی و دوور له دنیای شارستانی ژیان بهسهر نهبهین. باوکه دهمانهوی له چهرخیکی روناکی و شارستانی و تهکنهلوژی و سهده ی بیستهم و مانگی دهستکردو ژیانی رههاو پیشکهوتودا بژین.

ئهم قسانهی عادلی کورم بهلامهوه سهیر بوون، چونکه کوریّکی هیّورو بهریّز بوو، منیش وه کو شیّر به پهله لیّ ی چومه پیّشو وتم: کورم ئهو کهناله ئاسمانیانه دهرگایه کن بز پروپاگهنده ی خراپه کاری و داویّن پیسی، ههرچهنده مروّق ههول بدات پهیوهست بی به بهرنامه بهسوده کانی شهیتان ههر فریوی ده دات دهست بز قهناته کانی تری

ببات. غونهی ئهمهش ئهم پهندهیهی پیشینانه (ژههره کراوهته ناو ههنگوینهوه). کورهکهم، زور سوربوو لهسهر قسهکانی وتی: گهر سهتهلایت لهم مالهدا دانهنری دهروم قهت نایهمهوه ئهم ماله.

لیّرهدا دایك لهترسی سهرههانگرتنی كورهكهی سكالآی كرده بهرمو لیّم پارایهوهو بهسوتاوییهوه دهگریا، دیسان مندالهكانی تریشم شان به شانی دایكیان دهستیان به پارانهوه كردتا ریّگایان بدهم، خوای گهوره راستی فهرمووه:

﴿یَا أَیّهَا الَّذِینَ آمَنُوا إِنَّ مِنْ أَزْوَاجِکُمْ وَاُولَادِکُمْ عَدُواً لَّکُمْ فَاحْدَرُوهُمْ ﴾. (التغابن/ ۱٤). بۆ ئەم مەسەلەيە پاویژم بە دۆستان واورنیانم کرد. ھەندى لەوانە وتیان ئامان نەکەی بە قسەی مندالله کانت بکەیت، چونکە ئەم كەنالانە شەپو زیانیکن بەناوی پیشکەوتن دەمامك دراون، ئەو فیلمه سینکسی یانەی ناموسو ئابپویان تیدا نییه ئامیریکن بۆ لەناوبردنی مندالله کاغان. ھەندى ھاوپی تر وتیان پیویسته قایل ببی، چونکه مندالله کانت لەو حالەتەدا لەژیر چاودیری تۆدا دەبنو دەتوانی چاودیرییان بکەیت، دیسانهوه دەتوانی گوی لە ھەوالی عەرەبیو جیھانیو بەرنامەی ئاینیو زانستی بگریت.

من قسه كانى ئهوانهم پئ خۆش بوو ئهو سه ته لايته نه فرين لئ كراوهم هينا ناو مالمهوه. بهم شيوه يه ئهم ميوانه قورسهم هينايه مالمهوه، به لام قهت سهيرم نه ده كرد، روزان و مانگان رويشتن ئاوه پم لئ نه دايه وه.

به لام منداله کانم بونه مودمینو شهیدای قهناته ئاسمانیه کان له فیلمه کانو زنجیره دراماکانو پیشانگای جوانکاریه کانو پیشانگای شا جوانه کانو وینه سفوره کان له ژیر ناوی روشنبیری سینکسی دا، به لام شهیتان گوریسه کهی دریژه و ئارامی نابرینته وه، سهربای ئه وه شوربونی ئه و لهسه رگوم پاکردنی ئاده میزاده کان مهبه ستی سه ره کی یه تی دا ورده ورده گوم پاشه، پاشان هاغی دا گوی له بو کردم که دانانی سهته لایت شته کی باشه، پاشان هاغی دا گوی له ههواله کانی بگرم، دیسان له ههواله زانستی یه کانی بروانم، پاشان پهیتا پهیتا به شهرمه وه له و قهناته ئاسمانیانه م ده روانی، دوای ئه وه به ته واوی ئالوده ی بوم.

دوای ئهوه ی ئهو قهناتانه چونه دلمهوه پیم لهسهر بینینی فیلمه روته کان داگرت، که لارو لهنجه ی سینکسی ده کهنو پرن له فریودانو وته ی پر له قسمی پوچو سوك. منو منداله کانم به چهند سهات لهبهرده م نهو قهناتانه داده نیشتین که کچانی شوخو شهنگ پیشان

دهدهن، تا وام لی هات له نویژکردنه کان سستی بکهمو له کاتی خزیاندا نهیانکهمو ورده ورده تهرکه مزگهوت بووم، تا به تهواوی دورکه و تمهوه.

ئه و فهرموده یهم لهیاد کردبوو،که ئه و کهسه ی دلنی به مزگه و ته و ده نیشی یه کینکه له و حه و ت که سانه ی خود اله دو ار و ژدا سیبه ریان لی ده کات: (رجل قلبه معلق بالمساجد).

وام لی هات نویژم ده کرد به لام دلم ههر لای بینینی فیلمه خرشهویستی یه سینکسی یه کان بوو. به تهواوی لهو قهناته ئاسمانیانه دا قول بوبومه وه.

خوّمو منداله کانم و هاوسه رم شهو و روّر سهیری ویّنه حه رامه کانهان ده کردن بی باك له خودای گهوره. ناکامی هه موو نه و شتانه لاوازی بروای لی که و ته وه هو هو گریان به فیلم و شانویه عه ره بی و نه و روپی یه کان شویّنی نه وه ی گرته وه ، له گهل دیمه نه کانی دا پی ده که نین و ده گریاین. دلم بووه شهیدای شای هونه ره کان و جوانیه کان (مارلین موّنرو) و (نه لیزابیّس تایلور) و (مادونا) و جوانه فریوده ره کانی تر.

ئه نجا ورده ورده شهیتان فریودانه کانی پتر بوون، تا زهبره کی کوشنده و پشت شکینی له خوّم و خیّزانه کهم دا. (که له چیروّکی: ۱۲ ـ ۲۳ ـ ۱۳ ـ ۱۳ ـ ۱۵ دا ده پیینیت).

چیږکی (۱۲) عادلی کورم :

عادلی کورم ژنه کهی به بهرده وامی ده کوژی و ژیانی لی ده کات به دۆزه خ، قه ت به خهیالمدا نه ده هات رۆژی بی منداله کانم لابده ن و نوره نبی منداله کانم لابده ن له خشته بچن و ویران بین. (عادل) کوره گهوره کهم نامهی له گه لا کچینکی نه و روبی دا ده گزرییه وه به هوی (رسیفر دیجیتال) هوه، تا روزی کیان هه والمان بو هات که زهماوه ندی له گه لا کردووه. نه که هم نهوه نده به لکو نه و ژنه گالته جاره ی هینایه مالیشمان، کوره کهم زوری خوش ده ویست، که چی هاوشانی نه و نه بو و له گه لا نهوه شدا مال و زیری به پیش و هر کردبوه له گه ل نهوه شدا من رازیم نه بوو، وه له گه ل نیمه ی موسلمانی شدا گونجاو نییه، که پهیوه ستن به ناموس و شهره فه وه ، به لام نهوان گوی به مه ناده ن. روداوی (مونیکا له سهره فه وه ، به لام نه موان گوی به مه ناده ن. روداوی (مونیکا له ره و شت مالی نیمه دور نه بوو ... زوری نه برد نه و ژنه دارناوه له ره و شت مالی نیمه ی پی له داوین پیسی کرد، وه کو و تراوه خوی شیری هه تا پیری.

رِوْرْیّکیان عادلی کورِم بینی گهنجی لهپاڵ ژنهکهیدایه، ئهویش ریّك دەست بۆ دەمانچه دەبات ژنه دۆستهکهی دهکوژی، له ئاكامدا

پەند وىرگرە ئە (٥٠) بەسەرھاتى قوربانيانى خۇشەرىستى

کوره کهم راپینچی زیندان کرا، به لکو داهاتوو چاوه ری سیداره ده کات، به م رهنگه کوره گهوره کهم لهدهست دا.

منیش بوومه هوی ئهوهی له دهستی بدهم، چونکه رینگام دا (رسیفر دیجیتال) بینینته مالمان.

ئەو ناپاكى لەگەل ژنەكەيدا كردو ئەويش ناپاكى لەگەلدا كرد.

ئەمە راستە وتراوە: ھەر كەسى زىنا بكات رۆژى دى زىناى لەگەلدا بكريتەوە.

چيرزکي (۱۳)

خالیدی کورم:

خالیدی کوریشم لهدوای شیشه کانی به ندیخانه بوو، نه و قوتابی یه که بوو له قزناغی زانکودا بوو، به هوی هو گربونی به ته ماشاکردنی که ناله ناسمانیه کان شه و خونی کردن بویان چه ند جاری ده رنه چوو، نه نام نام اتوشی مودمینی مادده هو شبه ره کان بوو، ده چوو پاره ی له دایکی ده دزی تا بووه دزه کی په سمی، شانده کی دزی دانابون بو برینی مالان و دوکانه کان و دزینی پاره و زیره کان، تا پیویستی یه کانی خوی می سه د بکات له مادده هو شبه ره کان به تاییه تی تریا کو ده رزی هو شبه ره کان به تاییه تی پیاوانی هو شبه ره کان ده ستی پیاوانی ناسایشه وه و (۱۲) سال حوکمی زیندانی کردنی درا.

چیږکی (۱٤)

سوعادی کچم:

سوعادی کچم بههزی زور دهرنهچون له خویندندا سهرنه کهوتو سهوداسهری ژبانی ئهوروپا بوبو له جلو بهرگو گوی گرتن له گورانی و مؤسیقای تیژو قهناتی ئاسمانی.

ناشنایه تی له گه ل لاویکی کهم ره وشتدا پهیدا کردبوو نه ویشی به ره و نه ناکامدا منداله کی بیژی لی پاشه که و خراپکاری یه راکیشابوو، له ناکامدا منداله کی بیژی لی پاشه که و تا بوو، کاتی به مه زانرا رایکردو کچه که شهر رای کردو نابروی خوی برد، تا نیستا هه والی نازانم.

چیپزکی (۱۵) تدمدلی کچم :

هدرچی ئدمدلی کچم بوو، کچه گچکوّلاندم بوو، حدزی له گهنجه کی بی دین ده کرد، که بروای وابوو دین تریاکی گهلاندو مودمینی مادده سدرخوّشکه ره کانیش بوو. ئهوه بوو میّردی پی کرد. کچه که شم خوی میّردی گرتو ئهویش بو به شهراب خوّر. روّریّکیان میّرده کهی داوای شتی له ژنه کهی ده کاتو ئهویش وه لاّمی ناداته وه چونکه ده خواته وه، میّرده که به رده وام هاواری شته ده کات، تا توره ده بین و شوشه ی شهرابه کهی ده دا به سهری داو له هوّشی ده باتو، ئیستا له نه خوّشخانه ی ده رونی یه و توشی شیّتی و بورانه وه ی توند هاتو وه.

هدرچی ژنه که اسه که م بوو به رگه ی نه و هه موو گرفتانه ی نه گرفتی دلّی (الازمة القلبیة) هات. چونکه هه موو منداله کانی یه ک له یه ک له ده ست بونه وه، نه نجا نه و یارمه تی منداله کانی داو نه و سه ته لایته بیّته مالمان و فشاری خسته سه رم. نیستا له باره کی هستیری دا ده ژیم، نایا سه رزه نشتی خوّم بکه م یان شهیتان، یان خیزان. نیستا نازانم چوّن له گه لا نازاری ویژداندا بژیم. داواکارم له خوا ده روم لی بکاته وه و له تاوانه کانم خوّش بیت.

چیپزکی (۱۹) سهتهلایتی شوم (الدش المشؤم):

هاوری ههمیشه قسهم له زانایان وهردهگرت، که ههرهشهی له خراپکاری دهکردو له بهردهوام بونیان لهسهر ئهوه وریای دهکردنهوهو باسی سزای دوزهخو خراپترین چارهنوسی یانی دهکرد، به لام من بروام وابوو ئهم قسانه زیادرهوییان تیدایه.

یه کنی له و ئامزر گارییانه و تاربوو له سه ر که ناله ئاسمانیه کان و خراپه که یان نهوه م له مزگه و ت گوی لی ده بوو به نارازی بونه و گویم بو ده گرت.

بۆچى ئەوانە خەمى مالاو خىزانم ھەلدەگرن؟ بە شوين وەلامدا دەگەرامو نەمدەدۆزىيەوە، كە قەناعەتم بى بكاتو رىكام بى بگرى، كە سەتەلايت نەكرمو لەسەر ويستنى سور نەبم.

قسهی براده رانم له راست موندیاله کانی موشه فقه رکه ژماره ی نهیننی یان هه یه هانی دام هه نگاوی گهوره بنیم که له خوّی بگرمو له به رامبه ریدا دابنیشم، وه که نالی (جهزیره) به رنامه کهی (وجها لوجه) هانی زوّری دام بیکیم، دیسان هاوپیّیان له کاتی ئیشدا له باره ی هه واله کانی روّژو مهیدان قسه یان ده کردن، هه موو نه وانه تاویان سه ندو هانیان دام نه و نه فرین لی کراوه بکیم، به لام به هوی شهرم کردنم له کرینی، هه ندی دوای خستم له کرینی دا، به لام نه و هوکارانه ی باسم کردن له دوایی دا سه رکه و تنیان به ده ست هینا

ئهم میوانه شومه هاته مالّم، بهلام نهك خوار زهوی بگریّ، بهلاکو شویدنی خوّی لهسهربانی مالّم گرتو، کاتیّ خهلکی ئهو سیّلهیان بینی بهرهو لای من رایان کردو وتیان: مهیکرهو لهخوا بترسهو ئاکامی خراپی لیّ ده کهویّتهوه، بهلاّم خوّراگر بووم وه کو پالهوانه کانو شهیتان دالده ی دام ئیحای بو کردم لهسهر کاره کانی پشتی گرتم، کوّمه لاّگاو دراوسی کان به تاكو به دهسته به ره نجهرویی گهرانهوه.

به و سهرکهوتنه خه یالی یه به سهر کومه لگاو دراوسی ناموژگاره کاغدا به ده ستم هینا ژنو منداله کانم پیروزباییان لیم کرد. ویستم وه کو دیارییه کو بو نه و پیروزبایی یه پیشکه شیان بکهم.

رۆژگار رۆيى و رۆژ به رۆژ خوليام پتربوو بۆ ئاخاوتنى مۆنديالەكانو ئەو قەناتانەى زۆربەى خەلكى سەيرى دەكەنو كەم وايە توشيان نەبوبيت، مەگەر كەسى خوا روحمى پى كردبيت. دىسان زۆر شاييم بەخۆم دەھات، كە ئەوەى لە سەتەلايتدا بينيومەو بىستومە دەمگيرايەوە.

رۆژ به رۆژ هەستم دەكرد چلێسى دەرونيم هەيەو حەز ناكەم لى ى بىنىدش بېم.

لیّره دا به تالایی هه یه ده بی پری بکه مه وه، هه ستم ده کرد له چونه مزگه و تو خویندنی قورنان سستی دایگر توم و حدزده که مهمیشه

بهدیار ئه و کهنالآنه وه بمیّنمه وه، ماوه یی به سه رچوو وازم له مزگه و ت و ئه میالانه و میناو، له قورئان خویّندن و وانه ی زانسی دابرام. خهم و پهژاره ش هه ر دایده گرتم، به لام له سه ر ئه م مانه وه یه داگرتوتر بووم.

ئه وانه ی منیان قه ده غه ده کرد به دو ژمنی ئازادیم له قه له م ده دان، روزان و مانگان رابردون خوّم و خیّرانم له ده وری ئه و ده زگایه خرایه دابوین و ته نیا کاتی چوونه سهر کار لیّ ی دور ده که و تینه وه ، زوّر به ناچاری یه وه ده خه و تم و منداله کانیشم تا دره نگی شه و ئیشکه یان ده گرت به دیاریه وه .

دوای چدند سال بدهن سدرقالم بوونم به ئیشو کارمدوه بوارم ندما بدیار سدتدلایتدوه دابنیشم، جار هدبوو کاتی بدیانی ده گدرامدوه، وام لی هات بدسدرهاتدکانی مدسدلدی سدتدلایتم هدر لدیاد ندما. شدویکیان درهنگ بوو گدرامدوه و دهرگای ژوره کدم کرده وه لدسدر جینگام پال کدوتم، بی شدوهی کدس به هاتندوه ناگاداربی. یدکد مجار بوو گویم له غدلبه غدلبی بوو، گویم هدلخستنو ندمتوانی لدو ورتدید تی بگدم، دلم به خیراتر لی ی داو خدمد کی سدیر دایگر تمو بی یدکه مجار له ژیاغدا دودلیم بی پدیدا ببیت. منیش راستدو راستی ندو دهنگه ورته ورتدید رقیشتم و بدره و ژوری ژندکهم

رۆپشتمو ژورەكەم كردەوە بىنىم لەخەودايە، ئەوكاتە ھەناسەيەكى هینمنم داو گومانم رهوییهوه، که دانمی داگرتبوو گوشی بوو سویاسی خوام کردو چومهوه ژوری خوم، بهلام دهنگهکه هدر له ژورهکهدا دههات و گوي بيستي دهبوم. ئهوهبوو گهيشتمه بهر دهرگاو به تهواوي دلنیابووم ورته ورته که لهم ژوره بهدهر نییه. جاره کی تر گومانم وابرد كه رەنگە منداللەكان تەلەفزىزنيان نەكوژاندېپتەوەو دەنگى ئەوپى و ئەوان نوستېن. من بەھيورى رۆيشتم تا بزانم ج باسه. گەيشتمه بەر دەرگاو زانىم دەنگەكە لە ژورەكەوەپەرە، دەستىم برد بۆ كىللۇنى دەرگاكە بىنىم داخراوە، ياشان لە كونى دەرگاكەوە سەيرم كرد، بەلام بيّ سودبو. دهرگاكه قايم داخرابوو، گومانم لهدلدا پهيدابوو ديسان دلم خیرا دەستى به كوتان كرد، خەرىكى مەلا بانگدان بوو، هیشتا منداله کانم قسمیان ده کرد، گهرامهوه ژوره کهم به لام لهسهر مەسەلەكەي خۆم سوربومو ھەرەشە بۆ سبەي دەبيت. بەر لەوەي بچمه ژورهکه دهرگایه کی ترم کهوتهوه یاد، ئه کهوته لایه کی ترهوهو روم لهوی کرد، کاتی چوم دهستم بز دهرگاکه برد به ئاسانی بزوه. سهيرم كردو روانيم، به لأم چيم بيني خودايه چي بكهم ... شته کی چاوه ری نه کراوم بینی، به لکو کارهسات و کلوّلی یه که و برينه كى هەمىشە كولاوەيەو ئابروچونەو لەوە تاڭر نىيە. ئەي ھاورى

🔬 پەند وىرگرە ئە (٥٠) بەسەرھاتى قوربانيانى خۇشەويستى 🌃 🌃

بینیم کوره کهم چووه ته لای کچه کهمو له کچی کردووه و ریزی شکاندووه، ئه وکاته خوّم بو نه گیراو هاوارم کردو بورامه وه، خیّزانم له ترسانا هه لسایه وه تا تراژیدیا که خوّی بیبینیّت شته کی بینی، که قه ته بیری لی نه ده کرده وه، که ئه وه یه برا هه تکی خوشکی بکات ناهو هه زار ناهو له ده ست نه و سیّله شومه، که نابروی مالمانی بردو حاله کهی شیّواند و ورده ورده نابرو و داویّن پاکی یه کهی بردو، کچه بیست ساله کهم ده بی چاوه ری منداله کی بیژی بکات له براکهی (خوا په نامان بدات)! به خته وه ری خیّزانم، که چاوه ریّی داهاتوی ده کرد له ژیّر بالی نه و سیّله خراپه یه له ده ست چوو.

بەسەرھاتى (۱۷) لە يەكى لە سالۆنەكاندا :

یه کن له تزبه کاران خزی که پالهوانی به سهرهاته به سهرچوه که یه و خزی گهواهی ده رو شاهید حاله که یه ده گیریته وه:

لهگهل خاوهن سالونه کی ناودار به بره پارهیه کویک کهوتم، که به کامیرای شاراوه وینه کریارو مهعمیله کانی بگریت.

نهبوو، تا ئهو لهقته یه کلاکراوهیه هات، که ئهم خانه دانیشت، که هیشتا روخساری بهده ر نه که وتبوو، به لام که دانیشت خاوه ن سالوّنه که هاته پیّشی و خاوه ن سالوّنه که پیّی و ت جله کانی پتر دابنی تا بتوانی کاره کهی سهرکه و تو ر بکات، گهر نا جله کانی پیس ده بّن. لیّره دا جله گهل فیکهی براده راندا لهبه ر جوانی به بژن و بالاّی که سه رنجی هه موانی راکیشا من به حه په ساوی هه لریّسته یه کم کرد ... خیرانه می که هه لسام له ریّگای ئه و کاسیّته وه لهشی ئه وم خیرانه می که و تو به به رده ست زور به که وانیشه وه خوا ده زانی ئیستا سه ری به کوی گه یشتو وه ؟

هه لسام شریته که له فیدیو که ده ربکه مو بیشکینم و هه موو شریته کانی له ده ورمه وه تیکیان بشکینم، که هه میشه شانازیم پیوه ده کردن، چونکه خوشترین کاسیتی کچانی خیزانه ناوداره کانم ده ست که و تبوو، که ده گمه ن بون و زور له وانه شار اوه بون. کاتی له و پاله و انه پرسیار کرا، نه ی خیزانت و مندالت قه ده غه نه کرد بوو له چوون بو سالونه کان؟ وتی: به لام بی ناگایی من له گه ل خوشکین دا چوو بوو، نه مه ش داها تو و زانیمه وه.

ئهی چیت بهو کاسیّتانه کرد ئایا ههمووت کوٚکردنهوه؟ وتی: بهپیٚچهوانهوه که زانی یان ئهمه ژنی منه برادهرانم زیاتر لهبهریان

گرتهوهو دابهشیان کردن، به لکو کام هاوریّیه نزیکترینیان بوو زیاتر دابهشی ده کردن.

له کوتایی دا زانیمان ئه وه سزای خوایه، چونکه ناموسی خه لکیم حه لال کردبوو، لهم گرفته سودی زورم وه رگرت، زانیم خودا حهقه و گه پامه و ریخی پاست و چاکه و خراپه م له هاوری کانم زانی، زانیم هاوری خراپ هه رخراپه و ئه م ژبانه قه رزو قه رزدانه وه یه .

له فهرموده دا هاتووه (.... لا تأذوا المسلمين، ولا تعيروهم، ولا تتبعوا عوراتهم فانه من تتبع عورة اخيه المسلم، يتبع الله عورته، ومن تتبع الله عورته يفضحه ولو في جوف رحله) رواه الترمذي/ اسناده حسن.

واته: ئازاری موسلمانان مهدهنو جنیّویان پی مهدهنو سوّراغی شهرمگهیان مهکهن، کی سوّراغی شهرمگهو ئابروی برای موسلمانی بکات خوا سوّراغی شهرمگهو ناموسی دهکات، کی خوا سوّراغی بکات ئابروی دهبات گهر لهناو سوچی مالهکهشی دابیّت.

چیپزکی (۱۸) چیبزکی دروهم هدر له سالوّنیّکدا

گهنجی بهسهرهاته کی بو گیرامه وه، که له سالونیکدا روی داوه، جاریکیان بونه یه کی زهماوه ندی هاوسه ری له ئارادابوو، خوم و خیزانم چووینه ناو یه کی له سالونه کانه وه لهبه ر سالونه که دا دامبه زاندو کچه کی بچوکی له گهلدابوو، پیم گوت: دوای کات ژمیریک ر ده گهریمه وه.

دوای ئهوکاته گهرامهوه بینیم دور له سالوّنه که وهستاوه و سواری ترومبیّله کهم کردو به سهرسورمانهوه لیّم پرسی: بوّچی لیّره وهستاویت؟ وتی: خاوه ن سالوّنه که گلاسی شهربه تی پیّدام هه ستم به سهر سوران کردو خهریك بوو ببوریّمهوه، هه ستم به ترس کرد، دوای ئهوه ی موّبایلی له گهل پیاویّکدا ده کردو ده یوت: نایمی کچه که ت به به به ماسته موویّکی تیّدایه، بوّیه ته نیا راکردنم به ده ماوی کچه که و به ده ماوی خومهوه راکیّشا. وا دیاربوو نهوان ترسان بوّیه به کچه کهوه هاتنه دوای من! دوای ماوه یه له راست ئم سالوّنه پرسیارم کرد، که داخرابوو، وتیان: داخراوه چونکه شوینیّک بووه بوّ خراپکاری. (خوا په نامان بدات)!

چيرزکي (۱۹) :

خانمیّك ماره ماره سهردانی سالوّنه كانی ده كرد، گهیشته قدناعه تیكی گهرره، كه نهر سالوّنانه تهنیا پهرده ییكن زوّر كاری خراپیان له پشته ره ده كریّت. نهم خانمه ده لیّ:

من وه کو ژنێ بو مهبهستی ئارایشو جوانکاری تایبهت به ژنان دهچوومه سالوّنه کانی ئارایش، بهزوری سهردانی سالوّنه کی ناودارم ده کرد و بوبوم به کرێ گرتهی ئهوان، ئاوا مامهوه تا روّژیٚکیان سهیرم کرد گهنجێ چووه سالوّنه کهو، وام زانی هاتووه لهگهل ژنه کهیدا یان بو غونه خوشکه کهی دا برواتهوه، بهلام بینیم بهریّوه بهری سالوّنه که به گهرمی یهوه پیشوازی لی کردو بردییه ژوره کی لاوه کی یهوه، پاش ماوه یه گهنجه که له ژوره که هاته ده رو روّیشت. سهره تا گرنگیم بهمه نهدا، ههرگیز به خهیالمدا نه ده هات ئهم سالوّنه ناوداره کاری ئاوا لهخوی بوه شینیتهوه.

چیپزکی (۲۰) لهگهل شارهزایه کی نارایشتدا:

یه کی له خانه یسیوره کانی جوانکاری به سهرهاتی کاری خوی لمناو سالونه كاندا بميان دەكاتو دەلىن: كاتى لمولاتى خومموه گەيشتمە ئەوى ويستم بەدواى كارىكدا بگەرىم لەشانى من بىرو له گه ل شاره زایی مندا بیته وه، روزیکیان چاوم به ریکلامی که وت له رۆژنامەيەكدا نوسرابوو، كە يەكى لە سالۆنەكان يېويستى بە فهرمانبهري ههيه، منيش به يهله بهداوايهوه چووم تا نهو ههله لهدهست نهدهم، كاتي خاوهن سالونهكه چاوي يي كهوتم گورج قايل بوو. کارهکانی خوّم به ریّکی دهکردو زوّر به کارهکهم دلّخوّش بووم، به لام ئەم كامەرانيە تەمەنى دريْر نەبوو، بينيم زۆر كارى نائاسابى همیه لمبن یهردهوه ئهنجام دهدرین، همستم کرد داواکاری دهرهکی زور لهو سالزنهدا له کاتی ئیش دا رودهدهن. ئهوهها تهلهفزن زایه لهی دی و خاوهن سالنونه که به گومانهوه قسمی ین ده کاتو و هلام ده داتهوه. ياشان به يهكي لهو ستافانهي سالونهكهي دهوت: برو له دهرهوه كاريان ينته ... قاقاي ينكهنين بهرز دهبووهو دهجووه شويني دیاریکراو تورهگه کی یی بوو وام دهزانی نامرازی نارایشی تیدا

د يەند وىرگرە لە (٥٠) بەسەرھاتى قوربانيانى غۇشەرىستى

دهبات. لیرهدا شوفیره کی تایبهت همبوو دهیبردو دهیهینایهوه، کاتی کچه که ده گهرایهوه، نهو بره پارهیهی دهیهینایهوه دهدهستی خاوهن سالوّنه کهی ده کرد، تا دابه شی بکات لهنیّوان خوّیو خوّیدا. نهوه ی گومانی بوّ دروستکردم له تهواوی کاره کانیاندا نهوهبوو تا من له گهلیاندا بچم بزهیان ده گرتو دهیانوت: نیّستا نه عادا بهسهرگهردانی دهمامهوه، تا روّژیکیان بوّم ناشکرابوو نهو داواکاریه بو نهوانهیه ناماده یی یان تیّدایه بو بره پارهیه کاموسی خوّیان ده فروقشن.

چیپزکی (۲۱) بهسهرهاتیّکی تراژیدی نهنتهرنیّت(سهرهرِدّیی ههرزهکاریّك) :

دەسىپكى ئەم باسو خواسە بە تراژىدىاى مودمىنىكى شەرابو مهى دەست يى دەكات، كە خۆى لەبەردەم ئەفسەرىكى لىكۆلەردا لە سهردهمي لاوي دا دان به تاوانه کهي دا دينيت. که نهو بهر له سي سالٌ لهریّگای دوسته که یه وه (مهها)وه به (شیرین) ناشنا دهبی، کاتی ا سەردانى ئەو شوققەيە دەكات، كە بۆ خواردنى ماددە ھۆشبەرەكان (المخدرات) به کري گرتبوو. ههر لهو ساتهوه ئاشنايهتي نيوان نهو لاوهو شیرین دروست بوو، ئەنجا يەيوەندىيان بە زويى گەرمو گور بوو، ههمیشه بانگی دهکرد بر شوققه که بر شهونخونی و خواردنهوهی مادده هوٚشبهرهکان. دهڵێ: من روٚژ به روّژ لێ ی نزیکتر دهبومهوهو وهکو هاوسهران کاتمان بهسهر دهبردو کیشهی نهبرو له دوخی ئيدماني تهواودابوو، قهت حهلالو حهرامم له يهكتري جيا نهده کرده وه و له ژیاغاندا هیچ جلموی نهبوو قهت بایه خی بهوه نهده دا كه دواي شهونخوني زوو برواتهوهو، ههميش ليم دهيرسي: ئايا خيزانت ليّت ناترسن و ليّت نايرسنه وه، كه له كوي بووى؟ بوّجي دواكه وتيت؟ هدرکاتی دهگهرایهوه مالهوه دوای شهونخونی کیشهی بو دهنانهوه، تا ئاستی که لهگهلی دا راهاتبون. روزیکیان له کاته کی چاوه روان نه کراودا له ده رگای مالهوه مانی دا جانتای جلو به رگه کانی پی بوو، رایگهیاند له مالهوه ده ریان کردووه و ناچاربوو بیته لای من له شوققه ی مالهوه ماندا ده رایا، که دایکم لهگهلمدا بوو، که دایکم لیکمی ده پرسی، ده مگوت: هیچ له گوری نییه، نهوه هاوریمه لهگهل خیزانی دا زویر بووه و داهاتوو چاك ده بنهوه. زیاتر له سالی شیرین و دایکم لهگهلمدا ریانیان برده سهر، دوایی له مهسهلهیه کی مادده سرکه ره کان (المخدرات)دا زیندانی کرام، به هوی ئیدمانی نهو ماددانه وه زوتریش گیرابووم، دوای ده رچوونم له زیندانی، بینیم ماددانه وه زوتریش گیرابووم، دوای ده رچوونم له زیندانی، بینیم شیرین لهگهل دایکمدا ده ری وجاره کی تریش بو نیدمان گهراینه وه.

ئەفسەرەكە لى ى پرسى: كى شىرىنى كوشت؟ ئايا ئەو ژنت بوو يان دۆستت بوو؟ گەنجە دان بە تاوانەكانى دىنىن دەلىن: كاتى لە زىندانى بووم بەردەوام شىرىن سەردانى دەكردم، كاتى دەرچووم شوققەيەكمان بەكرى گرتو رامان خست، چونكە ھەندى ھىرويىنمان فرۆشت، كاتى من لەناو شوققەدا زۆر لەباربووم داوام لى كرد بىكەمە ھاوسەرم، ئەويش رازى بوو. بەلام ھاوسەرگىرىيەكە بى

هۆشى بوو، چونكه ئەو كات مادده هۆشبەرەكانمان دەخوارد. كتو پر ئەنسەرەكە لى كى پرسى: تەرمى شيرين لە كوييە؟

زور بەئاسانى وتى: لە شوققەكەمە. لىرەدا ئەم ئەفسەرە دەستەپەك ھيزى يۆلىس بانگ دەكاتو بە راگەياندنى بەلگەكانى تاواني هه لدهستي و هيزه که ده گاته شوققه که و کوره کهشيان به كەلەپچەكراوى لەگەلداپە. ئەو شوققەكەي كردەوەو ھێزەكە چونە ژور، بۆنى كەلاكىكى بىسيان كرد، لەو شوققەيەشدا تەنيا چەند كەلو يەلى ھەبوو، تەرمى شىرىنيان لەرىدا دۆزىيەوە، بشتى دابوو به دیوار نکه وه و جلی نوستنی له به ردابوو، وای نیشان ده دا ماوه یه که مردووه، چونکه شینو مور بوبووهو سرنجه کی له لابوو شوینه واری خويّني ييّوهبوو. يياواني بهلكه تاوانيهكان (الادله الجنائيه) ههلسان شوینه موری ناو ژورهکهیان کیشا، لهوانه زور شتی حهرامیان بینی خوینیان ییوهبوو، سرنجی هیرویینی لی بوو بو لیدان ناماده کرابوو، تەپلەكە جگەرەي لى بوو، ير لە قونكە جگەرە بوو، ياشان تەرمى شیرین تاوی درایهو گهنجه که یه خسیر کرا، تا و هرگرتنی راپزرتی یزیشکی شدرعی داست بهسدرکرا، رایزرتی یزیشکی شدرعی هات جهختی لهسهر نهوه کردهوه، که هوکاری مردنی هیرویینی زیادبووهو دلّى وەستاندووەو بەرگەي ئەو ژەمە زۆرەي نەگرتووە. لە

لیّکوّلینهوه دا تاوانبار دانی بهوه دانا، که خوّی و شیرین مادده ی هوّشبه ریان خواردووه و، بهر لهوه کاری سیّکسی لهگهلدا کردووه، پاش ئهوه ی نوستووه ژهمه کی (الجرعة) تری داوه تی له هیروّیین و بهرگه ی نهگرتووه و مردووه.

کاتی هدستی به مه کردووه، که له خهو هدلساوه و بینیوه له سهر جینگادا که وتووه. راپورتی پزیشکی شهرعیش نهوه ی سهلاند، که په نجه کانی سه ر باسکی کچه که هه مان په نجه ی نه و کوره ن. بویه گه نجه که به تاوانی کوشتنی نه و کچه یه به ژه مه زوریکی هیرویین پینج سال زیندانی کراو پاشان به ره و نه خوشخانه ی پزیشکی ده رونی ره وانه کرا بو پاشان به ره و نه خوشخانه ی پزیشکی ده رونی ره وانه کرا بو پاره کردن، تا دوای نه وه بو زیندانی بگه ریته وه بو ته واوکردنی ماوه ی به ندی یه که.

دوای همموو نه و شتانه چی بلتین؟ به کی بلتین؟ کوا خیزان؟ نه ی کاری نه و له راست خیزاندا کوا؟ بوچی به ها رهواو نارهواکان فیری لاو ناکات. بوچی فیره نویژی نه کردووه؟ یان ثایه ته کی قورثانی پی ده رخ نه کردووه؟ بوچی ثهوانه خویان له سهر رهوتی ثایینی راناهینن؟ ئه مه به رپرسیارییه کی گهوره یه، نه که هم لاو به لاکو خیزانیش هه لی ده گری و ثه و قوربانی باوانیشه، که به ثهرکی بنه ره تی پهروه رده ی منداله کان هه لنه ستاون.

چیپۆکی (۲۲)

ژوانی له شالی یهدا:

ئهمه بهسهرهاتیّکی واقیعی یه و مهبهستیش پهند لیّ وهرگرتنیهتی، حهقیقهتی ئهم بهسهرهاتهش له یادی خویّنهری دا پهش نابیّتهوه و پهندی تیّدایه بوّ ههر کهسیّ، که قهدهغهکراوهکان پیّ شیّل دهکات و گالته به کچی خهلّکی دهکات و پیّیان رادهبویّریّت.

ئه مه سهربورده ی پیاویدکه هه موو خه میدی له خشته بردنی کچان بووه که به قسه ی شیرین و لوس فریوی داون و به لیّنی به در وی پیداون کاتی کاری خوی به جی هیّناو ، بازی داوه ته سهر کچیّکی ترو ئهوی فیی داوه ، ئه م گه نجه هیچ په رژینی کی ئابروو دینی نیبه پیشی پی بگری ، وه کو درنده یه که له ده شته کی دایه کویرانه شوین نیپچیری ده گهری برسیّتی خوی پی بشکینیت. له گه شتیّکی دا کچیّکی ده که که که به غونه ی که سانی وه کو نه و ده که ویته ناو توره فریوده ره که یه مونه ی که به غونه ی که سانی وه کو نه و له خشته ده چن ، نه وه بو و ژماره ی موبایلی ده داتی و په یوه ندی پیوه ده کات و گوی بو قسه به تام و شیرینه کانی ده گری و وای لی ده کات له جیهانی خوشه ویستی و نه وینداری دا مه له بکات ، وای لی کرد دلی عه و دالی خوی بکات . نه و نه وینداری دا مه له بکات ، وای لی کرد دلی عمودالی خوی بکات . نه و نه گریسه ویستی دوای نه و هی زانی که چی کردو و ه دوخه که ی هه دراش بووه ، کاتی نه وه نه هاتو وه به ره که که

بچنیّتهوه، وهکو چون رابردو ئهنجامی داوه. بویه ویستی فریوی بداتو لهخشتهی ببات. به لام کچه که بهرهو روی بوّوهو ینی وت: به هاوسهرگیری شهرعی نهبی نابی توخنم بکهویت، چونکه خۆشەويستى ئىمە ياكە لەنىواغاندا. كابرا زانى يلانى ئەو جارەي سەرى نەگرت، بۆيە ويستى تۆلە بۆ لەخۆبايى بوونەي بكاتەوەو وانەيەكى بداتى قەت لەيادى نەكات. بۆيە پەيوەندى يېوە كردو سۆزو ئەويىنى قولى خۆي بۆ گوزارش كردو، يېي وت من سورم لەسەر ئەوە كە دەبىي داخوازىت بكەم، چونكە تۆ بۆ من وەكو ئۆكسجىنى ناتوانم لێى داببرێم، ئەگىنا دەمرم. چونكە كچەكە سادە بوو فریوی بهو خوشهویستی په خواردو لهگهل ئهو سهودای عیشقی خۆی بۆ كردەوه. بەردەوام ئەو خرايكارە ئيحاى بەدى خۆي بۆ كرد بە پەيوەندى تەلەفۆنى تا كليەي خۆشەويستى يەكەي گەياندە دوند، به لنننی دایه داهاتوو دیته داوای، به لام لیره دا چهند کاری ههیه لەسەر ھیٚلی تەلەفۆن ناگوترین دەبی دوبەدو باس بکرین، که پەيوەندى بە ژيانى ھاوسەرى داھاتوى ئەوانەوە ھەيەو، ھەر دەبىخ په کتري بېينن، دوای ئهوهي رهفزي ده کاتو دهستي به رويهوه دهني قایلی دهکات، که ژوانی دهکات، ئهم خرایکاره دلی خوش بو، جینگاو شوینی بو دیاری کرد، شوینه کهش شالی یه بوو لهسه رکهناری ده ریاو، کاته کهش سهر له به یانی بوو، هه ردوکیان ریک که وتن.

ئه و نه گریسه چه په له له گه ل هاور پنیانی هاوشینوه ی خوی دا قسه ی کرد که سبه ی کچی دیته شالی یه و به دوای مندا ده گه پی ده مه وی له گه لا ایمان سبه ی له شالییه دانیشتن و له وی بن هه موو شته کی له گه لا ایکه ن سبه ی له شالییه دانیشتن و چاوه پنی نیچیره که بوون، له و کاته دا کچی هات بانگی لیوه ده کات، ئه وانه ش وه کو د پنده هیرشی بی ده به ن و ناموسی ده شکینن، پاشان له په لو پی ده خه ن و له حاله تی دا به جینی دیلن شینی بی بی بکری، براده ره کان به ره و ترومبینله که یان رایان کرد و سوار بونه وه، نه و فیلاوییه پیسه به ره و رویان هات کاتی بینیان به رویدا پی که نین و وتیان چینت ویست وامان کرد.

گهنجه دلّی خوّش بوو لهگهلّیاندا چووه شالییه همتا تاوی به بینینی نهو بهسته زمانه ناو بخواتهوه، که لهدلّی داوهو قسمی شکاندووه.

کاتی چاوی پی کهوت که خدریکه گیانی دهربچی، هاواری کرد به برادهرانی دا نهی بی نرخینه نهوه خوشکمه، چیتان لی کردووه، ملتان بشکی، نهوه خوشکمه، نهی هاوار....به لام چی قهوما! خوا ویستی توله لهو خراپکاره بکاتهوه، به ههمان نه خشه که دایرشتبوو،

پەند وەرگرە ئە (٥٠) بەسەرھاتى قوربانيانى خۇشەويستى

ئهوهبوو ئهو کچهی پلانی بۆ دانا بوو، کۆسپه کی هاته پیش نهیتوانی ئاماده بی، به لام خوشکی ئهو لاساره ئیشی به کاکی ده بی دی سۆراغی بکات و ده شزانی بهزوری له شالییه ده سوری ته وه بویه له همان ژواندا له وی ئاماده ده بی، بهم شیوه یه ئهم خراپه کاره ئه و چاله ی بو ئه و کچهی لی دابوو خوشکی خوی که و ته ناوییه وه! ئهمه ش چاره نوسی هه مو و خراپکارو سته مکارانه.

چیپزکی (۲۳) ماموستایدکی تافروت و قوتابی یدکی کچ:

يدكي لدماموستاياني ئافرەت دەلى:

داستانه که به وه دهست پی ده کات، که یه کی له قوتابیانی کیچ دیته ژوری من، دهستی به ماموستایه کی قوتابخانه که وه گرتبوو، به ته واوی روخابوو له حالیّکدا بوو مروّق بوّی بگریّیت، ویستمان له گه لا ماموستاکه دا هیّمنی بکهینه وه، به لاّم بی هوده بوو. داوام لی کرد دابنیشی ... نه نجا قورئانه که م دایه ده ست و سوره تی (یاسین) م بی کرده وه بیخویّنی تا نارام ببیّته وه. خویّندکاره که قورئانه که ی به ئارامه وه وه رگرت و دهستی کرد به خویّندنی قورئان، خوشم ده ستم کرده وه به کاره کانی خوم. مین بیروام وا بوو شهم کیّشه یه له وه به ده رنییه که ده رونییه، یان خوشه ویسته کی مردووه، یان باره کی تر که روّژانه به سهر کاردا دیّن.

قەت نەمدەزانى ئەم خونچە جوانە خەمىيكى ھەلگرتووە شانى يەك خيّىزان قـورس دەكات. قوتابيەكـه ھيّـور بــۆوەو بــه چــەند ھەنگاويّكى نزيك ليّم ھاتە پيّـشەوەو زۆر خــەمبار بــوو لەبەردەممـدا دانىشت.

زانيم هاتۆتەوە سەرخۆو دەتوانى قسە بكات، ئەنجا وتى:

سهرهتای بهسهر هاتی مین لهگهل دهست یعی کردنی پیشووی هاویندی خوینندنی رابردوو دوست یی دوکات. دایکم لهگهل باوکمدا گەشتىكىان كرد بۆ ھەندەران بەمەبەستى چارەسەركردن، بەچاودىرى يلكمي، كه نيمچه نهخويندهوار بوو لهگهل خوشكي بحوكمي بهجي هيشتم، مهبهستم لهنيميه نهخويندهوار ئهوهيه كهخويندهوارى ههبوو، بهلام لهراست كاروبارهكاني ژيان وفهلسهفهكهي رؤشنبير نهبوو. من ههستم بهشه كهتي و پهستي ده كرد، شهوه په كهم جاره لهدایکم داببریم. دهستم کرد بهرابواردن به نهنتهرنیّتو چهند جينگايه كى گەرام. لـهژوره كى پرلەغلىلى غلب دا وتوويدرم دريدره پى دەدا، چونكه يەروەردەپ كى باش كرابورم لـ هيچ نەدەترسام. تبا رۆژىكىيان گەنجەكم دۆزىيەۋە ھاوولاتى مىن بىوو لەشبوققەكى ترداده ژيا. بەمەبەستى كات بەسەربردن لەگەللىدا كەوتمە ئاخافتن، یاشان بز ژوانی رۆژانه گۆرا. داوای لی کردم لهسهر ماسینجر قسمی بق بكهم، منیش لهگهالیدا ریك كهوتم روزانه تا سبهی قسهی چهند سەعاتىم بىز دەگىراپسەرە.لەكاتى ئاخاوتنەكسە ھىدردولا سەكترمان ناسى و بەسەر ژيانى يەكترىدا راگەيشتىن. زانىم لاوەكى خاوەن بـەزمو رابواردنه و حهزى لهگهشته و ههموو حهراميكي تاقي كردوتهوه. دیسان لهمه و ههندی کاری به سود قسه مان کرد له راست ژیاندا، به لیاقه ی خوم توانیم نویدی پین بکهم... ؟!دوای ماوه یه کی کورت راسته وخوخ خوشه و یستی خون به به من ده رخست، به تاییه تی که ته وگوراوه به قه ناعه ته وه ره فتاری گوراوه و ژیانی رابردوی گه و جانه بووه تا دوایی.

سهرهتا دردونگ بوم، به لام دوایی بیرم کرده وه که نالوده ی بووم.

دیسان ههستم کرد، که به خته وه رترین کاتم نه و کاته یه له دیداری
ماسینجر نزیك ده بینته وه . پهیوه ندی نیوا نمان زوّر توند بوو، تاداوای
لی کردم ژوانی بکه مو منیش قایل بووم که جینگایه کی گشتی بی و
بو چه ند خوله کی بی تا روخساری مین ببینیت. روّژی ژوان توانیم
له ده ستی پور (پلک) م خوّم ده رباز بکه م به و پاساوه ی ده مه وی
سهردانه کی ده سته خوشکه که م بکه م، که داوای لی کردوم سه ری لی
بده م. همتا کاتی ژوانه که هات دلّم راده چله کی تا روبه رو بینیم.

من نهم دهزانی ثهوهنده جوان بین، وه کو لهداستانی خهیالی دا ده لین (شوّره سواری خهونی من بوو). چهند خوله کی گفتو گومان کرد، ئهویش روخساری منی زوّر به دلّ بوو وتی: زوّر لهوه جوانتری که من بیرم لیّ ده کردهوه، پاشان به جیّم هیّشت و به خوّشحالی یه وه بیو ماله وه گهرامه وه، له خوّشیان گهشکه م گرتبوو. نه وه نده دلخوش

بوبوم تا هەلسو كەوتم لەراست خوشكاغدا گۆراو بوبوم بــه بليمسيەك خۆشەرىستى بىز ھەمور خىزانەكەم، خۆشەرىستى راست ئەرەي فيركردم. شيوازهكي ترمان بو گفتوگو بهكار هينا، ئاكامي ههموو ئەوانە ئەوەبوو، كە بەلتىنى يىدام، كە دواى گەرانـەوەى خىنزانم دىتــە داخوازيم...به لأم من يهسهندم نه كرد تا خويندنم تهواو ده كهم. ماوهي یشودانه که سی جار دیداری په کتریان کرد، ههموو جار به قهدهر هدموو دنیا به کامدرانی دهگدرامهوه. لهم سهروبهینه دا خانهوادهم لەگەشتى نەخۆشيەكە گەرانەرە، بەلام چىرنكە چارەكردنەكە سىەرى نەگرتبور يەستى كەشى خانەوادەكەمانى داگرتبور. لەگەل دەست يى کردندوهی وهرزی خویندن داوای دیداریکی لیم کرد، بهلام من يهسهندم نه کرد، چونکه له گه ل بوونی دايکم دا ناويرم نهم چاويي کەوتنە بکەم، بەلام بەھۆی زۆرى كردن، كە گوايە مۇدەيەكى خۆشى هەلگرتبوو، قابل بوم.لەھەمان كاتى ژوانىدا چاومان يېك كەوتو ئەنگوستىلەي دەزگىرانىي يىي دام، زۆر شادمان بىوومو سىوربو كە سهردانی خیزانم بکات، به لام به بیانوی خویندن قبولم نه کرد. هدمان رۆژ لەچەند ساتەكى لاوازى دا تەسلىم بە شەپتان بووين...كـ چـەند ساته کی خهمزك بوو، نازانم چزن باسی بكهمو حهزناكهم همهر باسى

من کیچینیم لهدهست داو لهگهانی دا ناموسو نابروو شهرمو ههموو شتیکم لهدهستدا. دوای نهوه دانهوازی ده کردمو پهیانی پیدام که دیته پیشهوه بو داخوازی. دوای نهوه نهم ژوانه بهمه کوتایی هات، که دوایی بیری لی ده کهمهوه و پاشان کاتی هاتنی بو داخوازیه که دهستنیشان ده کهم، من به دانی شکاوو پهریشانییهوه بو داخوازیه که دهستنیشان ده کهم، من به دانی شکاوو پهریشانییهوه بو مال گهرامهوه و چهند روژی لهمالدا کاتم بهسهر برد تاقهتم نهبوو کهسیک ببینمو زوری کارکرده سهر ناستی خویندنم، به لام نهم کوره ی همموو روژی دانیای ده کردمهوه که دی بو داخوازی کردنم. دوای ماوه یه کی کورت ههفتهیه بی سهروسوراغ بوو، نهم ماوه یهش بو نیمه زور بوو، که بی بههانه شوینه ون بی، ههوانم دا چاوم پی

دوای نهر ماوه دریژه چاوه رینکردنه لهپوستهی خومدا نامهیه کم له پی گهیشت کیورت و سهرسیورهینه ر بیوو، لهناوه روز کی حالی نهده بوم، داوام لی کرد به تعلفون تیم بگهیینیت. دوای کات ژمیری که پهیوه ندی پیوه کردم چاوم پینی کهوت زور خهمبار بوو داچورابوو، ههولم دا لههویه کهی بگهم، به لام سیودی نهبوو، لههیکرا به کیول

گریا، قەت يياويكم بەر دىمەنسە زۆر گرینسە نسەدىتبور!! لەسەر زۆرى گریان هه لده له رزی و هه نسکی ده هاتن، وام زانی که سیکی توشی کارهساتی هاتووه، ههوللم دا هوکاری خهمه کهی بزانم، به لام وه لامسی نه دایه وه و داوای لیکردم بو ماله وهم بگه ریمه وه. سهرم سورماو وتم هيشتا كاتي نه هاتووه. ياشان داواي لي كردم لهيادي بكهم. نهمزاني مهبهست لهم یادکردنهی چی یه...منیش گریامو بهوه تاوانبارم کرد که دهیهوی لهکول خویم بکاتهوه، بهلام لههیکرا دهستی کرد به قسان!! قدت روى خدمزكى ئدو لدياد ناكدم كياتي ييسى وتم بهدرهنگهوه نهخوشی بهك لهودا سهری ههانداوه! معبهستی كام نه خوشیه یه و کام درهنگه ؟مانای چییه ؟ دوسته کهم توشی (نایدز) بووهو کتو پرېهرېکهوت بهمهي زانيوه. نهمه به کورتي بهسهرهاتي منهو ههمیشه سهرگهردانمو چارهنوسم نادیاره، منیش توشی هاتوم، ئيستا نازانم جي بكهم، جنزن بهم كارهساته روم لهخيزانه كهم بكهمهوه ؟يان چي بكهم.....؟

لیره دا به کورتی به هه موو کچین که ده لینی: خوتان بپاریزن و گوناهه گسه و ده کان به بیچوك داهاتوو گهوره کات و گهوره ده بیت!

چیپزکی (۲٤)

هیوایه کی لهدهست چوو:

دایکی موحه مدنافره تنکی هدراشدو له چل ساله گوزهری کردووه و بهسدر هاتی خنی ده گیرینته وه:

ژیانه کی خوشم له گهل میردمدا به سهر ده برد، هه رچه نده پیکه وه گونجانسان که مسوو، میسردم شهو که سایه تیه به هیزه ی نه بوو لوتبه رزییه کانی من وه کو نافره ترازی بکات، به لام چاکیه کهی وای لینکردم چاو پوشی لی بکهم، چونکه خوم له مالندا بریارده ربووم له کاروباری ماله وه دا.

میردم زور ناوی برادهرو هاوبهشه که ی دهبرد له کاره که داو، زورجار له نورسینگه ی تایبه تی خوی دا، که به شی بوو له شوقه ی خوماندا بو چه ند سالی کوبونه وه ی له گه لدا ده کات. تا جاریکیان باره که هاته پیش و به خوبی و خیزانیه وه سهردانی کردین، چونکه زور دوستی میردم بوو به خیزانه وه سهری لی نه ده برین، وه نه مان ده زانی چه ند جار سهردانمان ده کات رمیز پیکه وه داده نیستین. تاجار هه بوو به ته نیا ده هات له گه ل مین و میردم دا پیکه وه به چه ند سه عات داده نیستین. میردم زور متمانه ی له سه و هم بوو. روژگاری هات له ناشنا بووم، زور مین و پیه به و به و به و ناشنا بووم، زور ریک و پیه و به وی نور مین مین و به و ناشنا بووم، زور ریک و پیه و به وی نور مین و مین و به وی به و ناشنا بووم، زور ریک و پیه و به وی نور مین و مین و به وی نور مین و مین و به وی نور مین و مین و به وی نور مین و به وی ناشنا بووم، زور ریک و پیه و به وی ناشنا بووم، زور ریک و پیه و به وی ناشنا بووم، زور ریک و پیه وی به وی ناشنا بووم، زور ریک و پیه وی به وی ناشنا بووم، زور ریک و پیه وی به وی ناشنا بووم، زور ریک و پیه وی به وی ناشنا بووم، زور ریک و پیه وی به وی ناشنا بووم، زور ریک و پیه وی به وی به وی ناشنا بووم، زور ریک و پیه وی به وی ناشنا بووم، زور ریک و پیه وی به وی به وی ناشنا بووم، زور ریک وی به وی به وی به وی به وی ناشنا بووم، زور ریک وی به وی به

زورم دل چووه سهری، لهههمان کاتدا ههستم کرد شهویش دلی کهوتوته سهرم.

دوای ئهوه کاره کان به رینگایه کی سهیر ده رویشتن، دوایی بوم ده رکهوت ئهوه نهو که سهیه روزی له روزان سوراغم کردووه و دوای نه و هه موو سالانه هاتوته وه بوچی نیستا که وتوته به رچهنگانم؟

رۆژ بەرۆژ ئەم پياوەم لەبەر چاوان بەرزتر دەبۆوەو ميردەكەم لەبەر چاو رەشتر دەبوو، وەكو بلينى پيويستيم بە ئەوە جوانى كەسايەتى ئەو بېينم تا دزيوى كەسايەتى ميردم بدۆزمەوه.

کاروباری نیّوان منو ئهو کهسایه تیه به پیّزه لهو دالّغانه تیّ پهپی نهکرد که شهوو روّژ بهروّکی گرتبوم. نه ئهو ناو دلّی خوّی بوّمن باس دهکردو، نه من ناو دلّی خوّم بو ئهوده خویّنده وه، لهگهل ئهوه شدا ژیان لهلای من ههره سی هیّناو، میّرده کهم به لاوه تهنیا کهسیّکی لاوازو دوّراوو سهلبی یهو حهزم به چارهی نهده کرد. نهم دهزانی بیو ههنده رقم لی داگرتبوو، دهمپرسی چوّن ئهوه نده ساله بهرگهی ئهو گرانیه م گرتووه و، من به تهنیا ملبه ملانه ی ده به ریّک پا چونه کانی ژیان ده کهم. تاراده یی کاره کان له جیّگای خوّیان نه مان، که داوای جیابونه وهی لی تکهم، به لاّم له سهر داوای من ته لاّقی دام و دوای مین بووه پیاوه کی روخاو.

هـهموو ئهوانـهش لـهدوای ویٚـران بـوونی مالٚمـداو روخـانی منداله کانمو میردم بههوی ته لاقدانم، لهروی خیزانیه وه بارودوخی ئهم پیاوهش تیک چوو، ژنه کـهی چـونکه ژن به خورسـکی زور ههسـتیارن ههستی کرد چی لهدانی میرده کـهی دا شاراوه ته وه و ژیـانی ئهویـشی کرد به دوزه خ.

ئیره یی نهم ژنهی والی کرد شهویکی مالاو حالی خوی بهجی بیلی و کات ژمیری دووی بهیانی بدات بهسه رمداو هاوار بکات بگریی و تومه تبارم بکات، که خهریکه خیزانی نهویش ده رمیت.

دان بهوه دادینم که نهم دانیشتنانه جوانانهمان که پیکهوه تی یداده ژیان ههلی ره خساند یه کتری بناسین به لام تهمه نه که گونجاو نه بوو.

خیزانی من و نهویش روخاو هه موو شینکم له ده ست دا، من ده زانم و هه لو مسدری من و شه ریگا به وه نادات که هیچ هه نگاوه کی پوزه تیف بگرینه به ربو پهیوه ندیان به یه کترییه وه، ئیستا له هه موو کاتی کلوّل و داماوترم و له به خته وه ری یه کی نه ندینشه یی و هیوایه کی له ده ست چو ده گه رینم.

چیپزکی (۲۵) سهریهسهر (واحده بواحده)

(ام احمد) قسهمان لهگه لدا ده کاتو ده لنی: میرده کهم کومه لی هاوری ی هه بوون هه موویان ژنیان هه بوو، به حوکمی شهوه ی پهیوه ندیان خوش بوو هه فتانه له مالیّک دا داده نیشتین بو به زمو ناهه نگو شه و نخونی.

خوّم له که شیّکی نائارامدا ده ژیام، شهوانه خواردن و شیرنه مه نی و چهره زات و شهربه ت ده دایه وه، پیّکه نین ده نگی ده دایه وه، ئه مه ش به هوّی گیّرانه وه ی نوکته ی ناشیرین، که زوّر جار له سنور نه ده و و و ده ره و ه .

بهناو دوستایدتی یهوه شهرم نهما، بهین بهینه پیکهنینی نهینی لهنیوان فلآن پیاوو فیسار ژنهدا نهبیسترا، گالتهو سوحبهت زوّر جار سهری دهکیشا بوّ مهسهله ههستیاره کان وه کو سینکسو شستی تسری تایبهت به ژنانو، مهسهله که زوّر ناسایی بوو سهرنج راکیش بوو. همرچهنده منیش لهو مهسهلانه وه گلابووم بهلام وییژدانم سهرکونهی دهکردم، تا نهو روژه هات که پهرده لهسهر نهم بهزمه بی شهرمی یه ههدامالرا. دهنگی زهنگی تهلهفون هات گویم لهدهنگی یه کی لهو

دۆستانه بوو منیش بهخیر هاتنم كردو داوای لى بوردنم لى كرد چونکه میردم لهمال نییه. به لام ئهو وهلامی دایهوه من دهزانم من لهبهر چاوی تو شهو پهیوهندییهم کردووه! دوای شهوهی داوای کرد دەستى لەگەل تىكىدلاو بكىدم وروژامو لىيم تونىد كىردو زۆر قىسەي ناشیرینم یی گوت. به قاقاوه وتی: گهر راست ده کهی ئه و نازایه تیه لهگهڵ ميردت بنوينه، چاوديري بكه چي دهكات...ئهم قسه قهڵهمي دەستو يني منى شكاند، بەلام غيرەتم دانه خۆمو لەدلى خۆمدا وتم: لموانمیه ئمم پیاوه ممبمستی بیّ مالّی من ویّران بکات. به لاّم توانی گومان لەراست ميردەمدا بۆ يەيدابكاتو دلى لى بيس بكەم. ياش ماوهیه کی کورت به لا گهوره که سهری هه لندا، دوزیده وه کنه میسردم ناياكيم لهگهل دهكاتو دهستي لهگهل ژنيكدا تيكهل كردووه. مەسەلەكە بۆ من ژيانو مردن بوو. روم لەمپردم كردو ييم وت: هــەر تۆ بەتەنيا ناترانى يەيرەندى يەيدابكەيت، منيش ھەمان يرۆسەم ييشنيازكراوهو، ئەنجا بەسەر ھاتى ھاوريكەيم، بۆ گيرايەوه، ئەويش بر يلهي شبله قان سبه رگه ردان ميا. يينم وت: گهر تيز ده تهوي به پەيوەندى نيوان تۆو ئەو ژنه رازى بم ئەوە سەر بـ سـەرە. قـسەكانى من لکهیه کی راش بوو بهرویه وه گیانی نهوی هدژاند، نهو دایزانی من مەبەستم ئەرە نىيە، بەلام ھەستى بە كارەساتى كرد، كە

پەند وىرگرە لە (٥٠) بەسەرھاتى قوربانيانى خۇشەويستى

دوچاری ژیانی ئیمه هاتووه، وه بهو ژیانه گهنده لهی لهناویدا ده ژیسن. زوّر سزام چیّژا تا میّردم دهستی لهو داوین پیسه کرده وه، که دلّی پیّوه نوسا بوو. به لیّ وازی لیّ هیّناو بوّ خیّزان گهرایه وه، به لاّم کی میّردم بو ناو دلّ ده گیریّته وه؟ کی ریّن و شکوی جارانی لهناخمدا ده گیریّته وه؟ ثمم برینه گهوره یه لهدلّم دا بوّن سوّو پهشیمانی لی دی دی دی ده در لهراست نهو دوّخه بوّگهنه، تا سهر وه کو شاهید حالی ده میّنیّته وه بهسهر نهو بهزمو شهو خونیه بی تاوانانه، که لهناوه روّکدا بی تاوان نییه و داوای بهزه یی له خوای سه ربالند ده کات.

چیزکی (۲۹)

بنچوهی مراوی مدلدواند:

كچێكه (۱۹) سالهو بهسهر هاتى خۆيمان بــۆ دەگێڕێتــهوه: مــن کچه کی بچکولانه بووم به دووچاوه بی تاوانه کانم سهیری ئے و بهزمو شهونخونيانهم دهکرد، که دوستاني خيزاني لهناوي دا مولگهيان دەبەست. من لەيادمە تەنيا يەك يياوم لەناو ئەواندا دەبينى، ئەويش باوكم بوو، من سديري همموو جولهو همالس و كمدوت و هدلسانو دانیشتنه کی نموم ده کرد، سمیری ته ماشا کردنه کانی نموم ده کرد که خەرىك دەبور ئەر ژنانە قاچر سنگيان بەرۆكيان ھەلبلوشى، بەچارى فلانهو قرى فيسارهو به ژني ئهوه كهى تريان خزشهويستى دەردەبرى. دایکه قوربهسهرهکهم ناچار بوو نهو جنزره میوانداریانه سازبکات، ئەو خانمەكى زۆر سادە بـوو. لـمناو ئـمو ژنانـمدا ژنيـك هـمبوو زۆر سهرنجی باوکمی راده کیشا جاری به نزیك بونـ دوه و جاره کی تـر بـه ههانسو كهوته مي پينهكاني، ههرچي من بووم زور به گرنگي يهوه سهره نجى باوكم دهدا، دايكيشم لهچيشتخانه سهرقالي ميوانداري بسوو. لسههيكرا نسهم كۆيونهوانسه يسچران، بسهم تهمهنسه بسچوكهم لههزیه کانی ده گهرام، به لام نهمتوانی سهربکهوم.

ئەرەى من لەيادم نەچۆتەرە ئەرەپ دايكم لەركاتدا بەتدوارى رمابو تاقەتى ئەرەى نەمابور گوئ بىز بىستنى نارى باركم بگرى لەمالدوددا. لەمالدو، گونى لەھەندى وشدى شارارە دەببور، كە

گهوره کان له دهورمدا ده یانچرپاند وه کو: (ناپاکی، ژوری نوستن، به چاوی خزم بینین، ئه و به در هوشته، له باره کی بی ئابرویی دابوو...) که ته نیا گهوره کان له و وشه سهره تایی یانه تی ده گهن.

گدهوره بسووم و حالی بسووم و له هدهموو پیساوانم قین دا گرت، هدموویان ناپاکی ده کهن، دایکم ژنه کی تی شکاو بوو، هدر ژنه کی ده هاته مالامان دلای لی پیس ده کردو به پیاو فریسوده ر ناوی ده بسرد، گواید بساوکم له خشته ده بات و، هدر خدریکی هیوایده تی باشی خویدتی، نه و ژنانی راوده نان، به لام له ده ره وهی مالاا نه ک له ناوه وه مالاا.

تهمهنی ئیستام (۱۹) ساله، بهلام زوّر لهلاوان دهناسم، کاتی تولّهیان لی دهسهههوه ههست به چیزه کی زوّر ده کهم، ئهوانه فوتوکوپی باوکمن، من ههمیشه فریویان دهده، بی ئهوهی دهست لهتاله موویکم بدهن، ناتوانن جولهو له نجهو ئاماژه به مهبهسته کانم لهناو خهلاف بازاره کاندا دهستیان پیم ناگات، قهت موبایلم بی دهنگ نابی، ههندی جار ههست به شانازی بهو کارانه وه ده کهم که تولّه بو رهگهزی می یینه ده که مهوه، ههندی جاریش ههست به به به به دبه ختی و دوران ده کهم تا ئاستی خنکان، ژیانی مین ههوره کی گهوره ی رهش دایگرتووه، که ناوی باوکمیان پیّرهیه.

چیپزکی (۲۷) بدر لدوهی تدوراس(۲) به سدری بکدویت

کچینك ئەزموونى خۆى دەگیریتموەو دەلى:

رۆژى لەرۆژان بىيرم لىەرە نېەدەكردەرە، كىه بىارودۆخى كارەكىەم ناچارم بكات تىكەل بەپياوان بىم، ئەمەش بەراسىتى بەسەرم ھات، سەرەتا خۆم لەراست پياواندا دەمامكم بەكاردەھىنا، بەلام ھەنىدى لەدۆستانم وتيان ئەم بەرگە زياتر سەرنج بەرەو لاى مىن رادەكىنىشى، بۆيە باشترە دەمامك يان سەرپۆش لابدەم، بەتايبەتى چاوەكانم، كەھەندى ئەدگارى تايبەتى يان پىرە دياربوو.

لهبهر ئهوه هه نسام ده مامكم لهسهر چاوم لادا، چونكه پيم وابوو ئهمه چاكتره. له گه ن تيكهو لاوبوونم له گه ن هاوپيانم دا بينيم مىن لهناوياندا ده گمهنو ناويزه هه نكهو تووم، و شكمو قسمه له گه ن كه ساكهمو روم ناده مه كه س، ههموويان لهم ژنه دوره پهريزه خزيان لاده دا، يه كي لهوانه لهروى دام، كه حهزناكات مامه نه له گه ن كه سيكى له خزبايى وا مامه نه بكات، ههرچهنده به پيهوانه وه

⁽²) (الفأس): تهوراس، تهوداس، بيور.

هدرگيز من واندبوو، بۆيه بريارم دا ستدم لدخوّم ندكدمو نديخدمه ناو بازنهیمکی قیزهوهنمهوه لهگمل هاوریکانمدا، بزیمه دهستم کرد به کردنه وهی ده رگای گفترگز له گه لیاندا، تا هه مووان گهیشتنه ئهم بروایه من توانای قسه کردن و کار تی کردنم ههیه، ههمسان به ورهوه دەدويم، ھەروەھا لاي ھەندى برادەر جيڭاي سەرنج بوو، تا بينيم كارم كرده بەرپرسەكەمان و جولەو شيوازى قسەكانى من دەيىشيواندو زەردى دەكرد. ھەندى جار خزى بابەتىكى دەوروژاند تا مىنى تىدا بخاته دەنگو لەسەبركردنەكانى بوغزو زەرد ھەلگەران تېيىنى بكەم، من نكۆلئى لەرە ناكەم ئەر بيارە ھەندى بىركردنەرەي بۆ يەيداكردبور، هدرچدنده بیرکردندوهی من واقعی احدوه ورمابوو چنزن ندوهنده به ئاسانی پیاو دهکهویته داوی ژنهکی پابهندهوه، چ جای ژنهکی روتو خزی داوای خرایه کاری لی بکات؟ بهراستی قمت به ریگای ناشهرعی بیرم لئی نده ه کرده وه، به لام سهره تاو کرتیایی تا ماوه په کی زور روبهریکی لهبیری من داگیرکرد، بهالام سهربلندی و روسوری خوم رێگای بهمهنهدا بېمه ئافرهتي بۆ دەست گهدرم کردنهوهو چيێژهکاني ئەر ييارە نامۆيە، تا بۆ چێژەكى مەعنەرىش، بۆيە ھەلسام بەتەرارى ههمووئهو رێگايانهم يچراندن، كه ناچارم دهكهن لهگهڵي دا دابنيـشم به تهنیایی. له کوتایی دا بهم ئاکامانه گهیشتم:

يه نند ودرگره له (۵۰) به سهرهاتي قوربانياني خزشه ويستي

(۱): سهرنج راکینشانی نیدوان ژنو پیاو لهههمو شیوازه کی تیکه لاوی دا پهیداده بی، ههرچهنده پیاوو ژنه که نکولی لی بکهن، به مهشروعی دهست پی ده کاتو به ناشه رعی کوتایی دیت.

(۲): تا ئەگەر خۆشت داوين پاك رابگرى لەداوەكانى شەيتان دور نابيت.

(۳): کاتی مروّق زامنی خوی بور به سنوره کی ریّتی چوو مامه لهی له گهل مروّق دا کرد ناتوانی زامنی ههستی کهسی بهرامبهری بکات.

(٤): دواجار تێکهڵاوی سودی تێدانییه، بهرههمی چاکی لی ناکهوێتهوه، بهڵکو هزری ساغو بیرکردنهوهی دروست لهکار دهخات.

چیپزکی (۲۸) کوا غیرت پیاروتی!

کاتی خوم لمبازار بوو بو کرینی همندی کمه لو په له هه لوی سته کم بو پهیدا بو، چومه جی گایه کی ئارایش و ئیکسسیواره کان، براکهم که یانزه سالانه بوویاوه رم بوو دیمنی کی سمیرم بینی، لمو دوکانه دا ژن و میردی و دوکانداره که وه ستابوو، ژنه که لمهمندی ده رمانی جوانکاری ده گه را، که له گه ل ویندی ده م و چاوو پیستی شمودا بسازی، کاتی خاوه ن دوکانه که زانی لمشته کی ده گه ری نایدوزیته وه، پیلی وت: ره نگی ده م و چاوت چینه ؟ وتی؛ ره نگه کهی ئاوایه. خاوه ن دوکانه که وتی: بیستی ده م و چاوت کت و مت چینه تا ره نگی ماکیا جه که توی بینستی ده م و چاوت کت و مت چینه تا ره نگی ماکیا جه که توی به ژنه که ی بینویستی دا وی به ژنه که ی بینویستی دا وی به ژنه که ی بینویستی دا چوو ئیمه ده مانه ویستی دا چوو ئیمه ده مانه ویست بزانین چی گه ره که ، لمو کاته دا ژنه که ویستی چوو ئیمه ده مانه ویست بزانین چی گه ره که ، لمو کاته دا ژنه که ویستی دا مامامکه لایدات (۱۳).

پهند ومرگره له (۵۰) به مهرهاتی قوربانیانی خوشه ویستی

له و کاته دا به خوّم نه وه ستام و پیّم وت له خوا بترسه چون له به رقتوه سورو سپیاوی دهم و چاوی ژنه که ت به ده ره وه ده خهیت؟ کوا مه ردایه تیت؟

ژنه کهم هه ندی دورخسته وه و پیم وت: ده توانی لیستی ره نگه کان له خاوه ن نارایشگه که وه ربگری و بیبه یه ماله وه له ژنه کی بپرسه که شاره زابی له و بواره دا، نه ویش سوپاسی کردم و چووم لیستی ره نگه کانم بو هینا، به رله وه ی خزی و خیزانی برون له و جیگایه دا میرده که ی به منی وت: نه ی کچی روسپی خوا پاداشت بداته وه.

ظَهَرَ مِنْهَا﴾ (النور:۳۱) (القرطبي) له (تفسير القرطبي)دا ده لين: ممبهست له دهم و چارو دهسته، كه شهرمگه نين، وه كو فه رموده ي پيغه مبه راست (اسماء) دا نه وه ده دوده خات. (يا اسماء اذا ان المرأة اذا بلغت المحيض لم يصلح ان يرى منها الا هذا / واشارالي وجهه وكفيه). واته: گهر كچ گه يشته حه يزو مه هك نابي له دهم و چارو ده ستى زياتر به ده روه بينت، به لام له مماليكى دا همموله شى نافره ت شهرمگه يه همتا نينزكه كانيشى نابي به ده روه و بن. له هه ندى ولاتانى ئيسلامى دا حوكم به وقسه ي ماليكى ده كريت و ژنه كان دهم و چاريشيان ده مامكى له سهره، كه به رنيقاب) ناسراوه به لام ريزه وي شافيعى ليره دا راستى پيكاره و سوننه تيه .

چيرزکي (۲۹)

تەنيا لەبەر ئەرەي ژنەكەي لەبەر چارى پياو بياريزيت:

لهسهردهمی یه کی له پادشایانی عهبباسی دا به ناوی (معتضد) ژنی بو لای یه کی له قازیه کان ده پروات، سکالاً لهمیردی ئه کات، که (نی بو لای یه کی له قازیه کان ده پروات، سکالاً لهمیردی ئه کات، که ده کات، ئه ویش ده پروات شاهید بو خوی بینیت، له دادگادا و تیان ده مانه وی روی ژنه که ببینین نایا نهم ژنه یه یان نه عاکماتی له سه ده مامکی لابدات، میرده که و تی: نا ده مامکی لامه ده ن ژنه که راست ده کات، نهم پیاوه بویه دانی به مه دا تا پیاوان روی ژنه که ی نه بینن و تی: میردم له دنیاو قیامه تدا به مه داناوه تا پیاوان روی نه بینن و تی: میردم له دنیاو قیامه تدا گه ردنی نازاد بیت.

چیپۆکی (۳۰) خۆت لەمۆبایل بیاریزه

ئهم بهسهرهاته بهر لهچهند رۆژێ لهکچێکم بیستووه، که بههێی خـراپ بـهکارهێنانی مۆبایـل ژیـانی لهدهسـت داوه، ئـهم روداوه مشتێکه لهخهروارێك، چیروٚکێکه لهههزاران چیروٚکی راستهقینه، کـه ههموو روٚژێ دوباره دهبنهوه، ئهم بهستهزمانه دهڵێ:

ئهم گهنجهم لهرینگای مزبایلهوه ناسی، پهیوهندی پینوه کردمو لهراست مالی فیسار کهس لیبی پرسیم؟ پیم وت: ژمارهکهت ههلهیه، من قسهی نهرمو شیرینم لهگهلاا کرد...وریابن بزانن قسهی نهرمی ژنان چهند کار لهدلتی بیاوان دهکات.

شهنجا جاری دووهمو سی یه یه و چوارهم زهنگی بیز لیدامهوه... پهیوهندیم له گه لی دا خوشتر بیوو، وه ک بلی ی دهساله ناسیومه، شهمه تهنیا وهسوهسهو نیحای شهیتانی نه فرین لی کراو بیوو، شهو به منی وت لهیه که مساته وه به پاکی خوشم ویستوویت، ههموو نهوهش به رله وه ی چاوی به من که و تبینت.

ئهم بهستهزمانه بهم قسه لوسو شیرینانه فریو دهخوات و شهیتان لهخشتهی دهبات، خوا راستی فهرمووه: ﴿فَلَا تَخْضَعْنَ بِالْقَوْلِ فَيَطْمَعَ الَّذِي فِي قَلْبِهِ مَرَضٌ وَقُلْنَ قَوْلاً مَعْرُوفاً ﴾ (الأحزاب: ٣٢). واته: قسه كانتان به نهرمى مه كه ن له گه ل پياواندا، نهوه كو شهو كهسهى دل نه خرّشه ته ماعتان تى بكات و قسهى باش بكه ن (له كاتى ئاخاوتنتان دا).

دەلىّى: لەرىڭگاى مۆبايىل ونامەكاغانىدو، جىدند جىارى چاو يىي كەوتنمان كردو بەلىنىمان گۆرىنــەوە، ئــەو چــاويى كەوتنانــە نهــىنى بوون، خزمانم ینیان نهدهزانی، من دروم لهگهانیاندا دهکردو دهمگوت من دەچمە لاى دەستە خوشكەكەم، كە كىچىنكى رىنىكو باشەو زۆرم خۆش دەوێ، ياشان دەچىومە دىلدارى ئىدو، گەر دەمبىينى سىۆزو خۆشەويستى و ياكى بۆ من دەردەخست و واي پيشاندەدا يەك سات ناتواني ليم دورېكەويتەوەو ژيانى بەبى من وەكو دۆزەخيكه، ھەنىدى وينهي خوّمي ليم وهرگرتو لهگهل مندا وينهي گرت. دواي جوار سال تهمهن داوای داوین پیسی لیم کرد، وتی: گوی مهدهیه تهم کاره ئیمرز بی پان سبهی قهیدی نییه، منو تو ههر هاوسهرگیری دهکهین. من لهم قسانه رامامو كهوتمه بيركهوتنهوه، ههستم به ترسمه كي زور کرد، چی بکهم، هاندهرهکانی بروا لهدالمدا جوالان، که چهند سالتی بوو ليّ يان بيّ ئاگا بووم، ويژداني لهميّژينهي مردوم كهوته جولهو بيّدار بۆرە، بەلام كاتى وەختى بەسەر چووەو لەمىنۋە لەبى ئاگابى دابووه.

له خوّم پرسی: کوا هاوسه رگیری؟ کوا دین و خزم و ناموس و شاگر و خدلک و شهر ه ف و کچینی، نهمه یان بی شه رمی و بی نابرویی یه.

وتم: تا نهچینه ناو ژیانی هاوسهری یهوه شتی وا رونادات، که خزت بهلیّنت داوه.

وتی: بهسته زمان، گهر خوّت بهدهسته وه نهده پت، لای خزمانت و خه لکی نابروت دهبه م، من به لگهم له دری تو ههیه، ئه و ه تا وینه ت و قسه کانت هه مووی لای من توّمار کراوه و نهینی و توّو خیّرانتم لایه.

ئهم کچه بهستهزمانه دوای ئهو ههموو ئارام گرتنهی ناچار کرد بو ئهم کاره خراپهو به ناموس شکاویو دهست بهتالی گهرایهوه، کوا هاوسهرگیریو شهوی زاواییو ماره یی، تهنیا خهمو دهست خهرزییو ئابروچونی تا سهر بز مایهوه. چی به خیزانی براکانی بلی، که متمانههان داوه تسی، چسون ئسم تهمهنهان لهگهلدا بهسه بهری...ده یوت: خوایه ههموو ثهو لکهداری یه لهبهر یه قسه بهو، که بهسهر خوم هینا.

چيزکی(۳۱)

ژیانی تابروچون رابواردن:

كيچيك لەپ كئ ك دەولەت عەرەبەكان دو (٢٥) سالەيە ك لهزانكۆيەكى عەرەبىدا دەخوينى و جوارساللە توشى ئايدز بووە دەلىن: ههموو ئهو قوربهسهريهم بههزي ژياني بي ئابرويي و رابواردن توشي هات، گوناهی منی تیدا نهبوو، به لکو گوناهی باوکم بوو، قهت ئاوری لیه مین نهدایهوه، بهتاییهتی دوای مردنی دایکمو ژن هينانهوهي. روِّژيْك لهمني نهيرسيهوه بـوّ كـويّ دهجي؟ هاوريّيانت كيّن؟ چـــزن كاتــت بهســهردهبهيت؟ زوّر ليّ ي يارامــهوه بايــهخم يــيّ بدات، بروام پی بکهن هیشتا نازانی لهکام ئاستهی خویندندام، نازانی كه كچيكى هەيه. لاويكم ناسى،بەلكو زياتريش لەگەليان دەچىرمە دەرو پیاسەم دەكرد گەر روپا ماييش بى گرنگى يان يىيم دەدا، ههموو شته کی نارهوام کردو مادده ی هزشبه رم خواردو رؤیشتم، ههموو ناوچه کانی نهو ولاتهی لهناوی دا ده ژیاین له گه لیاندا گهرام، همتا توشی نایدز بوومو، کاتی همستم بموه کرد، کمدوای نموهی یشکنینی بزیشکیم بر کرا له نهخزشخانهدا، پاش نهوهی ههستم کرد به ماندویی و لاوازی و داهیزرانی گشتی، تا نیستا باوکم به

پهند ودرگره له (۵۰) بهسهرهاتی قوربانیانی خزشهویستی

نه خوّشیه کهم نازانیّت، تهنیا مانگانه سهریّکمان لیّ دهدات بوّ خهرج کیشاغان.

زور حدزده کهم برمو له کوّل بیمهوه، به لام ده ترسم خوشکانیشم چاره نوسیان به چاره نوسی من بیّت. خدمو پهژارهم بوّ لای خوای خوم به رزده که مهوه.

چیزکی(۳۲) ئافرەتیکی سەرگەردان

من كچيكم حدر به قديدوبهندو فدرمانهكان ناكهم، دلهم بهوه تەنگ دەبوو، كە خيزانم ئەو شيوازەي لەگەللمدا بەكاردەھيناو منيان خستبق ژیر چاودیرییهوه، مین ژیانه کی پیر لهسهره رؤیبی و نکاوو تراژیدیاو خەمەكانم برده سەر، ھەندى جار بىر كە خۆكوشتانو خىز رزگارکردن دهکهم له خهمهکانی دنیا. لهسهرهتای قوناغی زانکویی دا دەستم كرد بەبرىنى بەربەسىتى ئاسايىشى و ئىەمنى، كىه خينزانم لهسهروبهری یی گهیشتان همرزه کاری دا خستبویانه سهرم، ههنگاوی په که م له گرتنی ههندی هاوری بوو له زانکودا به و هرگرتنی ژمارهی مزبایلو تەلەفزنەكان. ئەم قزناغە زیاتر لە ھەموو شتى بەرى كردنى كاتو رابواردن بوو. دواى ئەوە لەسەر ئەوە راھاتم گالتىم بە هەلويستى لاوان بكەمو بەربەستى چاودىرى خانەوادە بىشكىيىنمو، حەزم لە يېشكەرتنى زىياتر لەمسەش دەكىرد، ئىموەش د روار نىمبور، سدرهتا پرسپارم له هدندي له دهسته خوشکهکانم کرد، ئهوان هدنـدي ریکای بی ترسیان رینوینی کردم ...یه که م جار لهریکای کارگهی ژنانهوه بوو، کهژنه کی پسپۆپ سهرپهرشتی ده کردو همهموو جنوره دیداره کانی تاکیو ئاهه نگی به کومه لی ریك ده خست.

ئەم ئەزمونە وروژېنەربوو لەگەل گيانى سەرەرۆپى مىن دەسازا، به لام بيّ باكو بيّ درواري نهبوو، چونكه من شتهكي گهورهم له ژیاغدا وهکو می پینه له دهست دابو، همتا کچینیهکهشم بهداخهوه، بهلام زور لهو ههوانه نوتیه دور نهده که وقهوه که چومه ناوییهوه، خرّم هەستم بە سەركەرتن دەكرد بەسەر ئەر كۆتەدا خيرزانم توندوتولى كردبور بەسەرمەوە، بەرلەرەى ھىيچ بەلگەپدەكيان بەسمەرەرە ھىدىم: هدندی جارلیم دهکهوتنه گومانهوه، بهالم زورم لا گرنگ نهبوو. دوای ئەدەى توشى زۆر كلىزلى ئازار ھاتم لەگەل ئەرانىدا كەرەكو شەمشەمە كويرەيى يەي شەوانە بۆ ھەموو جـۆرە بـەزمو رابواردنــــى شهويان بهسهر دهبسرد. مسن لسه خوشهويسستو ئهوينسدارهكي راستهقینه وه پاش سهرده می بوومه پیلاوی، بارم خراب بوو تا دنیا لهبهر چاوم رهش بوو، خزمانیشم ههستیان بهوه کرد. دایکم بردمیه لای شیخو دوعاگزیی قورشانی بهسهرداخوینندمهوه منسیش گریهامو قورئان کاری تیم کردو وام لی هات بهریکی نویژان بکهم، بهالم زوری نەبرد خەمەكانى خۆم بە نامەيەك بۆ يەكى لە گۆۋارەكان رەوانـەكرد. نامه کهم ده کهویته ژیردهستی سهرنوسه ره که وه، شهویش ههولی دا

ر بنان ودرگرد له (٥٠) بنسارهالی قوربانیانی فوشنویستی

بناسیّ، کاتی ناشنای یه کتری بووین باره که م خراپتربوو توشی سهره نگریّی تر بووم تا ئیستا لیّ ی ده ربازنه بووم: کچیّکی خرمم پیّ ی وتم: که کچیّکی پابه ند بوو، گوشاری خیّنزان (الاسرة) گرنگی به کیشه کانی ده رونی ده دات، بویه من نامه م بو ناردوون و به سه رهاتی خوّم بو نوسیونه وه، وه من ئیستا له شوم ترین روزانی ژیاغدام.

چیزکی(۳۳) من پهشیّمانم

من کچیکی (۲۳) سالم، به باریکی دهرونی زور خراپدا رهت دەبم، ھۆيەكەشى ھەلسوكەوتى ھەللەشە كەمتەرخەمى منه، مىن دان به و هدلانهم دا دینم و که وتومه ته ناو ده ریای په شیمانی پهوه. دایکم مردو بو پرکردنهوهی بوشایی سوزی و دهرونیم پهنام برده بهر ئەنتەرنىيت، خۆم سەرقال دەكىرد تىا لىمو خىمرو پەسىتى يىمى خىزم بدزمهوه، که مردنی دایکم بهجی ی هیشتبوو. لهو ریگایهوه گەنجينكم هەر لەشارى خۆمىدا ئاسىيو چەند كاتىۋميرى ئاخاوتنم له گه لدا کرد، زوری نهبرد گه نجه کی ترم ناسی که هاوسنوری شاری خزم بو. وه زؤر گەنجو لاوى تىرى كىورو كىچم ناسىي. لەگلەل ئىدو گهنجهی دوایی دا، که هاوسنوری شاری من بوو مشتو مرمان یتر بوو، پاشان داوای ژمارهی تهلهفونی لهمن کرد، منیش نهمدایه، دوای ییداگرتنی ژمارهی مزبایله کهم دایه، وای لیهات پهیوه ندی زۆرم يێوه بكات. دواى ئەوە داواى ژوانى لێكردم، منىيش پەسسەندم نه کرد، دوای سور بوونی قایلی کردم که له شوینه گشتییه کان چاومان بهیهکتری بکهوی و نهو دیدارانهمان فره بوون. الهو سهرو بهینه دا گه نجیّکی زور جوانم ناسی، که شاره زایی زوری له جیّگاکانی شهنت مرنیّت همهوو بازا په کانی ده زانین، شهوه ی نه مده زانی لیّ ی فیربوم، گفتر گور ده مه قالیّمان زور بو داوای ژماره ی موّبایله که می فیربوم، گفتر گور ده مه قالیّمان زور بو داوای دیداری کردم و دیداریشم لی کرد و هه مو شتیک له نیّوانهان دا پویدا. ئیستاش سهرم لی تیک چووه نازانم چی بکه م؟ بروا بکه ن نازانم پاشان گه نجی سی یه مم ناسی که له همه موویان نهرم و جوان تربوو، هه ستم به خو شهویستی کرد له گهایّدا، دو و گه نجه کانی ترم لا وه کو برا لی ها تبوو، گویّم له هه واله کانیان ده گرت و به ژداری چاره کردنی کیّسته کانیان ده کرد، به م شیّوه یه پهیوه ندیم به سیّیانه وه مایه وه تا خوشکه که م پی ی زانی. شهویش پهیوه ندیم به سیّیانه وه مایه وه تا خوشکه که م پی ی زانی. شهویش ناموژگاری کردم، منیش پهیانم دایه که وازیان لیّ دیّنم، تا به ردی لهسه ر دابنیّت.

زوری نهبرد لاوی هاته داخوازیم، زور کوری چاك بـوو، زور دلّـم خوش بو چونکه له کول کیشه کان دهبومه وه و لـه دهست نهنته رنیّت قوتارم دهبوو. خوازیینیه کهم ته واو بوو داوام لـه و سـی گه نجانه کـرد کولّم لی بدهن، دوانیان رازی بوون یه که کهی تریان رازی نـهبوو، بوّیـه وه کو نهریتی نه وانه ی کومپیته ر به کاردیّنن که و تـه دانانی سـیخوری به سهر پوسته ی نه لیکترونیمدا، دوو نامـه ی منـی بـو دوو کـهس و

نامهی نهوانی بۆمن دهست کهوتبوو چاپی کردبـوونو بـه ناونیـشانی مالّی من ناردبونی، کاتی بهرچاوم کهوتن خهریك لـه حـهیفان شـهق ببهم، بهپهله چووم سوتاندنم نهوه کو بکهونه بهر دهستی میرده کـهم، نهمنی خوّشدهوی منیش نهوم خوّشدهوی، بهلام لهوه دهترسم پـی ی بزانی و نهینیه کهم ئاشکرا بی وازم لی بینیت، ههست بـه گوناهـه کی گهوره ده کهم له راستی دا.

چيزکی(۳٤)

كردارى مندال لهباربردنم هه لبژاردووه يان خزكوشتن!

من کچیکم تعمه نم (۲۰)سالانه یه، اله زانکودا ده خوینم، ده سته خوشکه کم هه یه له هه موانم لا به پیزتره، به لام یه ک نه نگی هه یه، ئه ویش خوناساند نه به گه نجان، له گه آلیاندا پشوی خوی ده دا، وه ده سته خوشکه کی به نه مه که و له کاتی ناخوشی دا شان به شانی مسن ده وه ستیت. نه وه ی گرنگ بی نه و هه ولا ده دات لاویکم پی بناسینی، به لام من رازی نایم، چونکه حه ز به م ریگایه ناکه م، هه می شه پی ی یه شیمان ببیه وه. لیتان ده آلسارمه وه دام فریوی دام، که ده بی روژی به م نه زمونه دا بروم، گه ربو جاریکیش بیت!

هدمیشه هدولی لهگه لمدا تا توشی کردمو دیداره کی به بی ناگایی من سازدا ندو کوره سه لامی کردو منیش به ریزه وه وه لامم دایه وه.

لهگهل نهو دیداره خیرایددا ژمارهی مزیایلی خوشی دامی، منیش ژمارهی مزیایلی خوم داید، دووهم روژ مویایلی بوکردمده، سدره تا له کردنهوهی هیل لهگهلی دا دردونگ لام، بهلام بهریزهوه دواو لهراست شته کی خویندن پرسیاری کردو، پاشان وتی: لهزانکودا بهیه که دهگهین. دوای ماوه یی پهیوه ندیان خوش بوو، ههستم کرد نهمه یهیوه ندییه که خوشم دهوی و شته کی تازه یه له ریاندا و خهمم لی

دەروپنېتەوه. گەنجەكە شكۆدارو جوان شيرين بوو لەگمان رۆژگاردا گێرودهي بووم. شهوانه بهدرهنگهوه ئاخاوتنمان دهکرد نامهوێ زوٚري لهسهر برؤم داوای کرد له شوققه کهیدا سهردانی بکهمو وتی به هاوریکهت بلی نهو شوینه کهم نیشانت دهدات. نهوه بوو واقیعهن چرمهوه ئهوي و دهسته خوشكه كهم به تهنيا بهجي ي هيشتين. ئهو كوره هدر خزى لدمن نزيك دهخستهوه و سززى نيشان دهدا و هدستم دەكرد دەيەوى ئارەزوى خۆى لە مىن بىشكىنىت و بەس، لەساتەكى لاوازی دا ئارەزوی خزی لەمن دامركاندو هەموو ژیانی لـهناو بـردم، ئينستا من لي ي دوگيان بووم. ئەنجا پىشتگوي ي خستوم دواي مانگي زانكو ديتهوه، چي بكهمو خيرزانم نازانن، تهنيا من و نهو هاورنیدم دهزانین، که سویندی بز خواردم شهم گهنجه شهنیا دهیدوی دیدارم بکاو بناسیت. شهنجا پیشنیازی کردووه له باری بهمو يزيشكي ههيه بهدزييهوه مندالان لهباردهبات. چي بكهم خهريكه خرّم بكورٌم يان منداله كه لهبار ببهم.. چاره چيي يـه؟ بيـستومه زوّر کچ مندالیان لهبار بردوه، ئهی پیاوانی دینی رزگارم بکهن، له ژیانی خۆم جارەس بووم، ھەروەھا لەم نھينى يە بەدرەوشىتى يىدى ھەموو رِوْژِيّ دەمكوژێت^(٤)!!

^{(&}lt;sup>4</sup>) بینگومان نهم روداوه تهنیا روداویّکه لهههزاران روداونن کهله ته می تیکه لاّوی کچوکورهوه پهیدادهبیّ، لهریّگای ده لاّلّو مزیایلو نهنته رنیّت نامهو ریّگای ترهوه و کو هاوریّی خراب.

چیپزکی (۳۵) کەنیشکەی مەسینجەر

من کچیکم لهتافی لاوی دام، وهکو کچهکانی تر نهنتهرنیت بهکاردینم، روژیکیان کهسیکم لهمهسینجهردا زیادکرد لهلای خوم دا، داهاتوو زورم خوشویست، گهر روژیکی نهم دواندبایه دلتهنگ دهبووم، نیوه نازانن چهنده کهیفم پینی دههات، ههمیشه داوای لی دهکردم به موبایل لهگهلی دا قسه بکهم، بهلام مین به تونیدی رهتم دهکردهوه، به حوکمی شهوهی جینگای متمانهی گشتی بووم، زور ههولی دا، بهلام رازی نهبووم که روژی لهروژان پهیوهندیم لهگهل هیچ کهسیکدا ههبی، ههتا به مهسینجهریش.

نزیکهی مانگی پهیوهندیان بهردهوام بسوو لای خوشکهه المهسینجهردا زیادم کردبسوو، شهو نهیدهزانی شهو خوشکمه، روژیکیان لهمن پچپاو زیاتر لهههفتهیه دهنگی لی راگرتم. ماوهیه کی زور تورهبسووم، کاتی گهرایهوه بسروام نهده کرد، چونکه گومانم وابوو ناگهرینتهوه و لهوکاته شدا سوربوم لینی بگهریم، به لام قسهیه کی وای کرد نهوه ی لهیاد کردم، به لکو زورتر پیسوهی گیروده بووم، له کوتایی قسه کاندا داوای لی کردم به تهله فون قسه ی له گه لندا

ر بهند ودرگره له (۵۰) به مدرهاتی قوربانیانی خوشدویستی

بکیدم، بدلام مین رازی نیدبووم. دوایسی مدسینجدرم کرددوه کید لدنارادابوو قسدی لدگدالدا ندکردم. ناچاربووم مدسینجری تایبدت بد خوشکه کدم بکدمه وه لدویدا دهستی بد قسد کردو داوای کرد خوی بناسینیت. لدو ساتددا هدستم بد ناپاکی کردو قسد کانم تدواو کرد، ندیزانی من کیم، پاشان لدمدسینجری تایبدتی خوّمدا قسدم لدگدالدا کردووه.

چيزکی(۳۹)

وتوويژيكى نيوان باوكو كچى لەخەرندا:

ئه مه ئاخاوتنیکه لهنیوان باوکیک و کیچیکی میردوی له خهوندا، که ئهم کچه ی به ئازاریکه وه سهرده نیته وه و فرمیسک به چاوه کانی گور گور دینه خواره وه. باوکی له خهونی ده یبینیت و قسمی له گه لدا ده کات به باوکی ده لی:

كچ: (حسبى الله ونعم الوكيل)

باوك لمترسان هملده لمرزى: كيم لمدهست كيي خيزت بمنا دهدهس؟

كچ: باوكه دەتەوى لەدەست كى خۆم پەنا بدەم بە خودا؟

باوك: كچەم بلى لەكى ؟

کچ: باوکه چی به سهردێنێت؟

باوك: تۆلەي بۆت لى دەكەمەوە؟

كچ: ئايا دواى بەسەرچونى كات تۆلەى لى وەردەگرىت؟

باوك: به ليّ، تؤلّهت بوّ ده كهمهوه، به لام كيّيه؟

كج: نايا خوّى ليّ پهنا بدهمو (حسبى الله...) ليّ بكهم؟

باوك: توخوا بيليّو خيّرا پيّم بيّژه...

كچ: (حسبى الله ...) دەكەم..

پاشان زور توره بوو دهموچاوی جوانی ناشیرینودزیو بوو، وای لهباوکی کرد ناره بکاتو لهترسان هه لبلهرزیت.

کچه که وتی: (حسبی الله علیك)بکهم. نهی ئه و کهسهی گویّت پی نه دام و نه و راسپارده یه تناپاکی له گه لله اکرد، (حسبی الله...) له تو ده کهم که گویّت پی نه دام له دنیای نه ت پاراستم و وات لی کردم نه مهمه م به سه ر بیت.

باوك: ئيستا تو لدكويي؟

كج: دواى ئاخەكى درية من لەچاللەكى ئاگردام.

باوك: كچم چيم بهسهر داهينايت؟

كج: لهمن دەپرسى؟ ئايا منو براكانمت پشت گوئ نەخستبوو؟

باوك: نەخير كچم ئەي ھەموو پيويستىيەكانم لەخواردنو بـەرگو

خۆش گوزەرانىم بۆ فەراھەم نەكردبوون؟

كچ: ئەمە ھەموو شتى نىيە.

باوك: دواى ئەمەكچەكەم چى بكەم؟

كج: لهزور شت دا بهر هالات كردبووين!!

پاشان زور ناشیرین تر بوو وه بلی ی دوکه لی لهچاوه کانی بهرزینتهوه. تو بو نویشری بهیانیان بیدارت نه کردینهوه و گهر دهچووینه بازار به تهنیا گویت لی نهبوو! لهفیلمه سیکسی یه کان که

پەند وىرگرە له (٥٠) بەسەرھاتى قورېانيانى خۇشەرىستى

رەوشتى رماندىن رىڭات لى نەگرتىن، شەوانە بەدىار فىلمەكانەو، بىخ چىاودىرى دادەنىيىشتىن، بەدەنگى مۆسىيقاو، دەخەوتىن كە رات ھىنابوويىن، دەچووينە دوكانى تۆمارگايەكان كاسىتى وامان دەكىرى خاوەنەكەى جنىئوى پىئ دەدايىن، ئىئسە بىئىزار نەدەبويىن چىونكە لەتەلمەفزىيۆنوڤىدىيۆو، راھاتبويىن، كە بە ئازادى بە پارەى خىزت بىزت كى بوويىن. لەھيكرا باوك لەخەونەكە راسىت بىۆوە، ھەلدەلمەرزى، ھەرچەندە پەرۆشى چارەنوسى كىچەكەى بىوو، بەلام حەزى دەكىرد گفتوگۆكە تەواو بايە ئەنجا ھەلسابايە، چونكە بريارى دا خىزى لەھھەلانە دوربگرى مىندالەكانى ترى لى رزگار بكات.

چیزکی (۳۷)

نەزۆك دەبيت:

گهنجی به گهشت و گوزار ده رواته هه نده ران و شوقه یه کی راخرا و به کری ده گری کچانی شه وانه ده ده ن به سه ری داو ئه ویش خوی بی ناگیری له و جه نگه دا سه رناکه وی و توشی نه خوشی سوزه نه ک (السیلان) و فه ره نگی (الزهری) ده بینت. دوای چه ند سالای ژن دینی کاتی ژنه کهی مندالای نابی ده رواته لای یه کی له پزیشکانی نه زوکی شله ی تووی بو شیته لا ده کات، ده بینی سه رجه م زینده و ه رانی تووی نه و مردون، چونکه نه خوشیه که له ناوی بردون و چاره کردنیش تازه به سه رجوه ی پزیشک پینی وت: نه وه سزای خوایه له دنیا دا گه ر توب نه که ی سزای دوار و ژ توند تریشه.

چیزکی (۳۸) شاهید بن من کچی خزم لی مارهبریوه:

ئەم بەسلەرھاتە لىم دىھەشلىقدا رودەدات،كىچىنكى ھلەراش ھەللە ههموو رۆژى دەرواته زانكۆ بۆخويندنو باوكىشى سەرۆكى لقى دەبى لهم زانكۆيەدا. رۆژېكيان ساردو سەرمايه، ئاسمان ھەور دايپۆشىيوه، ئيواره بهسنهرداهات ببووه بروسكهو كرميه بناران وتنهزرهى قهبه دەبارى، كە خەرىك دەبوو سەرى خەلكى بىشكىنى، ھەموو رايان دەكردە بەر ھەر نسپيەك بۆ خۆ يەنادان.كچەكە لە زانكۆ ھاتــه دەرو رای ده کردو هه لده له رزی و بن په ناگایه ك ده گه را له و گهرده لوله پهنای بدات، تەر بورەو نازانى بۆ كوى برواتو سەرى خزى ھەلبگريت. تا دێ تهزره زور دهبارێ له دهرگايهکي خوماڵي له گهرهکهکان دهدات، گەنجى دەرگاكە دەكاتەرەر يېشوازى لى دەكات تا گەردەلولەكە تەرار دەبى و ھەلدەبرىنگىنى و ھىچ كامىش ئەوى تىر ناناسىت. تەنيا ئەوەندە نەبى لىه ھەمان زانكىزدا دەخىوينى بەتسەنيا دەۋىو ژنسى نه هيناوه و له ژوريك و سالونيكي دهره كي و دايوشراو و گهرماوه كي جيا له ژورهکهدا ژیان بهریوه دهبات. گهنجهکه داوای لی کرد له ژورهکهدا یشو بدات تا گهردهلول و رهشهباکه خنوش ده کاتهوه و سنویهی بنو دهبات و تا خوّی گهرم بکاته وه و دوای یی لای بیات. دوای ماوه یی ت كجهكه لمسمر جيتگاكمدا دانيشتووهو هملدهلمرزي وخمو دهيباتموهو خزی بهسهر جیّگاکهدا دهخاتو دریّـژ دهییّت.گهنجـه دهرواتـه ژور دەبىنى خەرتورو وەكو يەرى زادەسەكى بەھەشستەو سىزىدكە دەباتىد دەر، بەلام وەسوەسەي شەپتان دەرواتە دلىسەرەو شىنوەي ئىمو كىچە درنژبوهی ژورهکهی دهخاته بهر چاو تا فرسوی بندات.کیچهکه بیندار دەپنتەرە دەپىنى لەسەر جنگا كەرتورەر نازانى چى قەرمارە، بەرەر دەرگا رادەكات دەبىنى گەنجەكە لەبسەر دەرگاكە كەوتوەو بوراوه ته وه کچه ده روات و ناور ناداته وه تا ده گاته وه ماله وه و خوی فريّ دەدات باوەشى باوكىدوە، كى ھەمور ئىدو شەرە سىزراغى کردووه و نهیدوزیتهوه، ههموو بهسهر هاتهکهی بز گیرایهوه، سویندی خوارد نازاني چې بهسهري داهاتوهو ههرچې روي دابي لهژير ويستي ئەو دانەبورە. باوكەكە چووە زانكۆو سۆراغى ئەو گەنجانەي كرد ئىمم رۆژە نەھاتوون، بىنى يەكى سەفەرى كردوەو ئەوى تىر لەنەخۆشىخانە كەرتورە. باركە كە چروە نەخۆشخانە تىا تېنىرەتى خىزى بىشكېنىيو تۆلەي لى بكاتەرە، كەچى دەبىنى گەنجەكە لەرى دەستى بىد لىدفاف بهستراوه. له نوژدار دهیرسی چی بووه؟ نوژدار وتی: هاتوه قامكه كاني سوتاوه. باوكه كه وتي: توخوا ييم بلي چي روي داوه، بمه لام بی شهوهی بزانی باوکی کیهه کهیه، که دویسی لای شهو بووه، گەنجەكە وتى: دويننى كچى يەناي بىز ھينام لەدەست بارانو منیش له ژوری خوّمدا حاواندمهوه، کاتیه چومه ژوورهوه بینیم يەرى زادەيەك لە يەرىزادەكانى بەھەشت ولەسـەر جنگا خەوتووە، داوای لی بوردنم له خوا کردو سۆپهکهم بردهدهر. بهلام شهیتان هاته دلمهوه ویّنهی جوانی نهوی خستمه بهرجاو فریسوم بندات کنه لهتمك منهوه له ژورهکهدا کهوتووه کاتی خوام هاته پادو ترسان لهزیناو شبهیتان وهسوهستهی بنق ده کنردم. منتیش چنومه سنهر شهم سنقیه داگیرساوه قامکیکم خسته سهری تا سزای دوزهخی بکهویتهوه یاد، تاسبوتاو ليه سبوي ي نازاره كيه بوراميهوه، نيهمزاني تيا خيزم ليه نه خوّشخانه بینی یهوه. لهو کاته دا باوکه که هاواری کرد: شاهید بن کچي خوّم دايه ئهو کوره. بهليّ ئهمه بهرههميّکي داويّن پاکي په. کی لهستهر حبدرام ستهبرو شارام بگیری بیشتوانی بیکیات، خبودا بدرهدميّكي حدلالي لدباتي ئدوه يي دهبدخشيّت.

چیزکی(۳۹) بهسهرهاتی (ئیمان)

کچی خالام که تهمهن (۲۰) سالانه بیوو نیهو رهفتاره هینورهو رهوشته جوانهی زور کاری کردبووه سهر دلام، پاشان بیههوی قیسهی شیرینو روشنیری رهسهنی و شهرمی زوری بیهره و وهرعو خوپاراستنو ئاشتی دهبردم. له ژبانیه کی پی لیه ئیارهزو بیازی دا ئیهو کیچینکی خوپاریز بوو.

زور قسه رون بوو که له ره وشته که ی سه رچاوه ی ده گرت تا که سانی تر تی بگهیه نی. بویه ئیمان بووه قسه ی سه رزاران و له میان کیچانی خیزاندا غونه ی پی ده هینراوه ، که له گه لا ره وشته به رزه که شی دا که له ری گای کاره جوانه کانیه وه پیشانی ده دا ، چونکه زور هو گری قورئان بوو له ده رخ کردن و خویندن و پیاده کردنی دا ، هه مان کات به ژیریش ناوزه ده کرا. کاتی هه له یه کم ده کرد و دایکم سه رکونه ی ده کردم و ده یوت: نه ی عه بیر ده مه وی ناوا بکه یت وه کو نیمان وابه ، له و کاته دا نیره پیم یی ی ده برد.

منیش زور بههارو هاجی وه لامم ده دایه وه: دایه نیمان ناوسهری من نییه لهمن گهوره تره. له راستی دا له ناو خزما غانداو نه له ده سته خوشکانی قوتا بخانه مدا کجیّکی وه کو نیمان دانسته نه بوو.

بهداخهوه زورینه یان دنیا فریو خواردوی کردبوون، به زمو فیلمه کان گهوره ترین خهمیان بوو دوا موده رواله تیان بوو، به لام ئیمان به پیچه وانه وه ئافره تیکی ده گمه ن بوو موده ی به لاوه گرنگ نه بوو، که له خانه ی ده رخ کردنی قورئان ده گه رایه وه ده وری روزانه ی ده کردنه وه یاریده ی پورمی ده دا له کاری ماله وه ی دا، که ده چوه شوینی نویژ کردنی به ملکه چی یه وه نویژی ده کردو ده پارایه وه.

ئیمان ژیانی ئاوا رِوْژانه دهبرده سهرو خشته کهی رِوْژانهی ئاوابوو، قهت قسمی ئهوانه کاری تی نهده کرد، که سفوربوون و شوین ئازادی و روشنبیری سهرده م کهوتون، به لاکو به متمانه وه لهسه ر بروای خوی بوو شانازی پیوه ده کردو به لوژیکی راستی و کارزانی ده مهقالی له گه للدا ده کردن و تا به سهریاندا زال ده بو و به سهریاندا سهرده که و ت.

له یادمه جاریکیان بر ئیواره میوانداری کراین لهلایهن یه کی له خزمانهان یه کی له خزمانهان یه کی له نیمانی ده پوانی وتی: تو هیشتا مندالی بو ههنده دینت به توندی گرتووه؟

ئیمان به هیّمنی وهلامی دایهوه: مردن بچوکیو گهورهیی نازانیّ، ئه و چارهنوسهی خودا له هیکیا ههلمان دهکوتیّته سهرو کهس نازانیّ کهی و بو کویّو چوّن؟ کهسیّکی تریان به تویّسهوه وتی: بهلام زهمهن گوّیاوه و دهبیّ شان به شانی سهردهم بروّی و دوای ئاخر موّدهی هاوچەرخ بكەوبت، نىدك ئەوجلوبەرگە لەيەرېكىدى كەوەكوژنىدكى وهناوكهوتو دهردهكهوىوئه نجاله قاقاي ييكهنيني دا. ئيمان به برواوهوتی: باشهلهبهرکردنی جلی سفوری که جوانیهکانی له شم بهدهرهوه دهخات وام لئي ده كات شارستاني بم؟ ثايا ييويسته دەسىتەگەمەيەك بم بەدەسىت ئەوكەسسانەوە كسە مودەكسانى، دنیادادهریّدن، کهبهویستی خویسان جلویسه رگم بکهنهبهرو روتم بكەنەرە؟ ئەرانەيوالەمن دەكەن بە شوين كەرتنيان خوم تيك بىدەن، ئايائەمەشارستانى يە؟يان چاولى كەرى خەلكى خرايە؟سى يەميان وتى: تۆسىنوردەبەزىنى خوابەروحمىهولى بوردەيسە. ئىمان بىه (بىي فيزييهوه) هه لسايي ووتى: به لي وايه لههه مان كاتدا سزاشى تونده. له وساته دا ئاماده بوان به شهرمه وه له په كتريان رواني و ته ريق بونه وه له وگهمه یعی کردنه یاندا به شهو. روزیکیان یلکم هات مودهی داواكارى ئيماني هيناوبهشادماني وتي: سوياس بوخواي يياوهكي بهدین و باشی بوته دهزگیران کهیی ی رازییه. دایکم به شادمانی يەوەورتى: خوشكم يىروزى بىي و يەشىيمانى بەدواوە نىدبى و خىواى له گه لذابي و ئيمان شاياني ههموو چاكه ييكه من به دهوري خوم ليم يرسى: يورم كەي زەماوەنىدى بۆدەكرينت ارەلامى دايسەوە: لەيسوى هاوینی دابهویستی خوا، نهخشهش لهتر نهی عهبیر. به سهرهاتی

ئیمان لهم سنور ددا نهوهستا، روزگار روداوی سهیری هینسا، شهوهی واقی ورماندم، دوای مارهبرینی کچه پلکم نیوهبی مارهبی یه کهی دادەمەزرىنىي، نەك ھەرئەرەندە، بەلكورازى نابى ئاھەنگەكى فىراوان بۆزەماوەندەكەي سازېكرى، تەنيائەوەي ھەڭبۋارد خزموكمەسو كارى لهمالي خرّياندا ميواندارىيەكيان بو ئامادەبكريّت. ئەوھى راستى بى ئەم ھەلسوكەوتەي يرسيارى زۆرى لەدلدا بۆدروست كردم...ئاياكچى تردهتوانن لهوچاخه سهرمايهدارو يرله خوشگوزهراني يهدا ئهم كاره ژنانیه بکات؟ئیمان ئەوتەقواپەي لە كىرى بىروە بۆپەرەنگاربونـەوەي ھەواوئارەزوەكانىوھيزى لەكوى بىوو جىەنگى يىي لەگلەل شىھىتانو وهسوهسمه کانی بکات؟بهرامهوهی له گهل شمیتاندابکه ومه جمنگ دلنيابووم كەپابەندبوون سەرى مروق بەرزدەكاتەوە، ئەو مروقەي خوى دەفرۇشى بۆبە ھەشت. ئەرەي لىه دلمىدابور نىەما، ئىموەي شىرىنى گرته وه سوربونم بوو لهسه رگرتنی ریکای ئیمانی کجه خالم، داواكارم لهخوا رينومام بكاتو سهقام گيرم بكات ئهو بيسهرو زانياره.

چیرزکی (٤٠) کاتیّ داویّن یاکی نامیّنیّت:

بهداخهوه هدندی لاو کاتی ویستیان ژن بیّنن، زیاترسیّره دهخه سه سهر جوانی... بالای چونه؟ پانی چهنده؟ رهنگی چونه؟کیّشی چهنده؟ دریّژی قری؟ وبهس! بهلام قهت له پاست ناینه کهی لیّ ی ناپرسسن، بهلاکو ههندی گهنج گهرکهسی پیّی بلّی شهو کچه بهدینه دهلّی نامهوی زور تونده، من کچیّکی کراوهم دهوی نه ک داخراو!

ئەمسە يسان لسەم چەشسنەيە، ئسەم گەنجسە پالسەوانى ئسەم سەربوردەيەمانە، كە سۆراغى كىچىنكى جوانو شىزخ دەكات، ئەو كەسەيە ئافرەتىنكى دىندارى ھەلنەبرارد دەسستى خىزش ببىخ، بەلام ريان بۆ ئەو كەسەنىيە كاتى بانگ دەكرى (فاظفر بىذات الدين تبت يداك) رواه البخارى.

ئه و گهنجه ئهم ئافرهته جوانهی بهدهست هیّنا، که خویّندکاریّکی زانکو بوو ئه و بهسته زمانه تهنیا وه کو شوفیریّکی ثه و بوو.

رۆتىندكى بە ئەشكەنجە بوو، سبەينان لەخەو ھەلدەستاو دەيــــــردە زانكۆو پاشان دەچووە سەركارى خۆىو دواى نيوەرۆش دەچـــوو هــــهلى دەگرتو دەيبردەوه ماللەوه.

رِوْرْیِکیان بردییه زانکو خوشی چووه کارخانه ی و دوای کات رُمیری که له نوسینگهی بوو دهنگی زهنگی تهله فون هات، که پیاوانی ئاسایش بوونی: تو فلانی؟ وتی: بهلیّ: وتیان: فیسار نزیکی تویه؟ وتی: بهلیّ؟

پۆلىس وتى: بەيارمەتىت وەرە نەخۆشخانە بە خىرايى.

وتى: بۆچى چى رويداوه؟

وتى: ئاسانەو دوامەكەوە.

تەلەفۆنەكىمى داناو كلۆلەكىم بەپەلىم راى كىردە نەخۆشىخانەو، كەوتە بىرو ئەندىشەى جۆراوجۆرەوە... كە دەبىي چى بەسىەر خانمە جوانەكەي ھاتبىت؟

گهیشته نهخوشخانه و ئوتومبیله کهی له جینگایه کی نایاسایی دا پاگرت و وه کو شینت پای ده کرد و چووه ژوری فریاکه و تنه وه و پیاوانی ئاسسایش لهوی بسوون. و تسی: چسی پویسداوه ؟ بردیانه ژوری بوژانه وه (الانعاش)، ئهی له و کاره ساته! ده بینی ئه و شیخ و شهنگهی ده یسبرده زانکیو شیلالی خوینه و که و توته ژیرباری ثه و ناب پوچونه زور خهسته وه و هه موو له شی گرتوته وه، به لام نازاری ثه و ناب پوچونه زور له وه تالترو گهوره تره.

چيزکی(۲۱)

خزمي ميرد لهناوچونه (الحمو الموت)!

پينعه مبهر-دخ- راستى فه رمووه (اياكم والدخول على النساء) فقال رجل من الانصار: افرأيت الحمو؟ قال: الحمو الموت) متفق عليه.

واته: نه کهن بچنه ژوری ژنان، پیاوی له یارمهتی دهران وتی: ئهی ئهگهر خزمه میرد بی (وه کو براو مامو خالاو کوره کانیان)؟ فهرموی: خزمی میرد لهناوچونه.

ئەمە بەسەرھاتىكى واقىعى يە لەشارى(الرياض) دا رودەدات، پياوەكى راستگۆ بۆى گىرامەوە، كە خىزى شاھىد حالى روداوەكە بووەو ئاكامەكەى بەچاوى سەر بىنىدە، رۆژىكىان لەنەخۆشىخانەدا، كە خۆى وەكو ژماريار(الحاسب) كارى تىدا دەكات ژنەكو پىاوىكى بى سەر دەبىنى پىاوانى ئاسايش تەرمەكانيان بىز ئەوى دىنىن. ئەمەش درىدەى ئەو بەسەرھاتە دائتەزىنەيە:

لیّره دا دو ناموّزا یان دو کوره مام دهبن لهته کی یه کتره وه نوه همریه که یان زور خوش همریه که یان زور خوش دهبیّت. روّژیّکیان ده رواته که لله ی یه کیّکیانه وه و وهسوه سه ی بیر درست ده کات و نه ویش شویّن خوت خوتوّکه ده که وی دهست ده کات

بهدهست تینکه لاو کردن له گهل ژنبی ئاموزای دا تا ده گاته ئاستی زینا (خوا بانباریزیت).

ئهمهش لهکاتی دا روی ده دا که ناموزاکهی سهر لهبهیانیان ده چو سهرکارو نهویش نه و ههلهی ده قوسته وه و کاره سیکسی یانه روی ده دا وه کو لهنیوان ژنومیسرد روده دات. ماوه یه ک نهم خراپکارییه ده وامی کرد. روزیکیان نه و پیاوه زیناکاره پیلاوه کانی لهده ره وه ی شوققه که دا له یاد ده چینت و له و بینایه دا پیاوه کی تر له سهریانه و ده ژیت، کاتی دیته خوارو نه و پیلاوانه ده بینی گومانی بی دروست ده بین، چونکه ده زانی میردی ژنه که له سهر کاره، نه ی ده بین شه و میوانه ناوه خته کی بیت؟

له روزی داهاتودا چاودیری دهخات سهرو له نزیکه وه ده روانی و گوی ی له ده نگه کان ده بی تابوی ده رکه و گوی ی له ده نگه کان ده بی تابوی ده رکه و گوی ی له ده نگه کان ده بی تابوی ده رکه و گوی تابوه زیناکاره ناموزای کابرایه که له کاتی سه رکاردا ده رواته لای.

ئهم دراوسی یه بریاری دا ئهم بهسهر هاته بو خاوهن مالهکه بگیریتهوه، که ئاموزاکهی ناپاکی بهژنهکهی دهکات، ئهوه بوو قسمی خوی هینایهجی، تا بو خوی روداوهکه ببینیت.

کاتی ئیواره میرده کهی گه پایه وه به ژنه کهی وت: جلوبه رگه کانم کوبکه وه تا چوار پوژ بو فلانه شاره به سه فهر ده پوم. له به یانی داها تودا پیاوه که جانتای سه فه ری تاودایه به و پاساوه ی ده پواته گه شتی، جانتاکه ی خسته ناو تپومبی له که یه وه و که می له مالا دورکه و ته وه و تا نزیکه ی کات ژمیری خوی هیشته وه.

کاتی مالی به جی هیشت ئامززاکه ی له کونی شوقه که یه خوی لی گرتبوه هه در که دلنیابوه رویشت روی له ژنی ئامززاکه ی دوسته که ی کرده کاری خراپی له گه لا دا کرده هه رده وکیان به روتی له سهر جینگاکه دا که وتن و دوای ئه وه چوونه خه وینکی قولله وه. دوای ئه و کات ژمیره پیاوه که گه رایه وه ماله وه و ترومبینله که ی دور له ماله وه راگرت، تا ژنه که ی ههست به هاتنه وه ی نه کات، پاشان به پییان چوه ماله وه و به هینی یه وه له سه ره قامکه کانی ده روزیشت تا که س له ماله وه ههست یی نه کات.

گهر دهرگای شوققه که ی کبرده وه و چیووه ژوری نوستن چ ببینی ! دهبینی ژنه که ی و ئاموزاکه ی دوبه دو به روتی خهویان لی که وتووه ! ئه و بیاوه ش چووه هه ردوکی کوشتن ! خوا یه نامان بدات...

چیپزکی (٤٢) ناکامیّکی تری داریّن پیسی!

بهر لهچهند سالّی لهدیمهشق دوّسته کهی خوّی دهبات ه شوقه کهی خوّی، ههوا زوّر ساردو سپ دهبی، پیاوه مهقالهیه که دهست دهداتی رهژوو خهلّوزی تیّدایه دهیهیّنته ژورهوه تا خوّی پسی گهرم بکهنهوه. دوای خوّ گهرم کردنهوه و داویّن پیسی کردن نوستن، ژوره که بهوک دهبیّ، دوای نهوه به هوّی نهمانی نوّکسجین لهژوره که دا به هیوی خهلوزه وه دهخنکیّن و دهمرن. دوای (۲ – ۳) روّژ دراوسیّ یهکانیان بهبوّن دهزانن مردون، ناچار دهرگاکه دهشکیّنن و که دهچنه ژورهوه له دیمهنیّکی زوّر قیّزهون و گوناهدا دهیان بینن. خوا پهنامان بدات.

﴿ فَأَتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ حَيْثُ لَمْ يَحْتَسِبُوا ﴾ (۱۰ الحشر/۲). بينگومان خودا به جزري له جينگايه کهوه سزاى ناردنه سهر کهقه بيريان لي نه کر ديوه!

چيزکی(٤٣)

من دوستى خوم دەويت:

ئەو دەپتوانى گىويىم لى بىگىرى، بىدلام نەپىدەتوانى وەلام بداتىدوە بەچەند نوزەيەك نەبىى، كى حالى بىووونى نىدەكرا، پەيوەنىدىم بىم مالەوەيان كرد، دايكى وەلامى دايەوە كە زمانەكىميان لى عىدرەبى لوبنانى دەچووو، باوكى بازرگانەكى قەبەبوو لى شارەكەداو دوكىانى

شیرنه مهنی ههبوون، له تهله فونه که دا حالاه تی کوره که یم پی راگه یاند زهنگی مهترسی ههر پتر بهرز ده بووه لهو ده زگایه ی به کوره وه گهیه نرا بوو، که ئاماژه ی داب هزینی توندی سوری خوینی ده کرد، له گه لا قسه کردندا له گه لا دایکی دا شله ژام و پیم وت: پیویسته ئیستا ئاماده بی وتی: من سهرقالم دوای کار دیم، وتم: ئاخر دره نگه و تماده نوم داخسته وه.

دوای نیو کاترمیّر نهخوّشهوانه که داوای کرد که ناماده بم بیخ چاوکهوتن به دایکی نهخوّشه که که ته مه مام ناوه ند، هیچ سیمایه کی نیسسلامه تی پیّوه دیار نه بوو، شلهژابوو، بارودوّخی مه ترسی داری کوره که یم پی گهیاند، نهویش له قورپی گریانی دا. ویستم هیّوری بکه مو پیّم وت: داوای چاك بونه وهی برّ له خودا بکه. به سهر سورمانه وه سهیری کردم ووتی: چی؟ وتم برّی له خوا بیاریّوه! وتی: ترّ موسلمانی؟ وتم (سوپاس برّ خودا). وتی: نیّمه ش موسلمانی. وتم (ماشاء الله) نهی برّچی ناچی ههندی قورئان له ته ک سهری بخویّنی شایه د خوا باری سوك بکات؟ له و کاته دا زوّر به جوّش گریاو وتی: نازانم، وتم: چوّن نویژ ده کهی؟ وتی: هه در له وکاته وه پیّمان ناوه ته شه و لاّته یه ته نیا جهرژنان نویژ ده که ین، به لام ده چه سه ددانی گوری

بابو باپیرانم له لوبناندا لهههردو سالّی داو نزایان بـوّ دهکهم، بـیّ ئهوهی میّردم پیّ بزانیّ، من ژنه کی ئاین پهروهرم.

له دائى خۆمىدا وتم: (خوايىه ديىن پەروەر نوپىژ ناكاو قورئان نازاننت)! لەراست حالى كورەكەيم يرسىي؟ وتى كورەكى دل ياكەو ژیانی خوش دهوی، به لام سالی رابردو لهگهان ئه و کیجه په دا خوشی ويستبوو توشى ههندي لادان بوو، حالى باش بوو. وتم ثايا نويدي ده کرد؟ وتي: نه ع، به لام له نيه تي دابوو له ساته کاني پيري دا حهج بكات. (لهدائي خومدا وتم: كي گرنتي ئهوهت دهداتي سيو چلو يه نجاو شهست سال بژي، زور كهس بهراله بيست سالهيي مردون). دوایی لهو کوره ههژاره نزیک کهوتم کهله گیانه لادابوو دهزگای وریاکردنهوه دهنگی زیاتر بهرز دهبروهو دایکیشی بهکول دهگریاو نهخوشهوانه کان بهسه پرهوه ده پانروانی، زور ههولم دا، (شههاده) تەلقىنى ئەم گەنجە بكەم، بەلام ئەوبى وەلام بوو. چەند جارى ھەولم دا، گەنجەكە تا راددەيى ھاتەوەسەرخۆو يىيم وت: بلىن: (لا الله الا الله)، لاوهکه بههموو ئهندامه کانیهوه همولی ئهوهی داو فرمیسك به چاوی داده هاتنه خواره وه، بینیم رهش دا دهگمرا، یاشان کهوته قسه کردن و وتی: ده رمانه کی هیورکه رهوه (المسکن)م دهوی نازارم بشكينني. وتم: ئهي لاو بلّي: (لا اله الا الله) ليوهكاني دهجولان وتم:

خوایه ئیستا قسه بکات. به ئینگلیزی وتی(I cant I cant) من دۆستەكەم دەوى ناتوانم. ترىلەكان كەم دەبونلەرەو ھەر (ھاورىكلەم دەوئ ناتوانم) دوبسارەي دەكسردەوەو تربسەكانى دالسى دادەبسەزىو هدناسه کانی کهم دهبونهوه. خوم بو نه گیراو لهیرمهی گریانم داو وتم: تكايه ئمى لاو شمهاده بينه، ئمو دەيگوت: ناتوانم. تريمكان له ليدان كموتن ومسن بهسه رسورماني تمواوهو دهستي لاوهكم كرتبوو دایکیشی کهوتبوو بهسهر سنگی لاوهکهداو هاواری دهکردو دهموچاوی لاوهکه رهش داگهرا بلوو، بهدهست خلوم نهبوو همهموو نەرپتەكى يزيشكيم لەياد كردو لە ھەستيارى ھەلۆپستەكە تاسامو بهروی دایکی دا هاوارم کرد: تنز بهرپرسیاری، تنزو باوکی شهو راسيارده يه و له دهست دا، خوا له كۆلتان بكاتهوه. دايك به تاسانه وه ده گريا. له و كاته دا ئهم ئايه تهم هاته وه ياد ﴿ أَمْ حَسبَ الَّذِينَ اجْتَرَحُوا السَّيِّنَات أَن نَّجْعَلَهُمْ كَالَّدْينَ آمَنُوا وَعَملُوا الصَّالحَات سَوَاء مَّ فياهُم وَمَمَاتُهُمْ سَاء مَا يَحْكُمُونَ ﴾ الجاثية / ٢١ (٥).

^{(&}lt;sup>5</sup>) ئەم (٤٣) بەسەر ھاتەمان لە(ضحایا الحب/ یوسف الحاج) وەرگرتووە. (۷) چیرۆكەكەی ترمان لەدموع تائبه/ یوسف الحاج) وەرگرتووە، مەبەست لەم حەوت بەسەرھاتە ئەوەيە كە دەرگای تۆپەی خوا كراوەيە بۆ ئەو كەسانەی لەكاتى دەرفەتدا تۆپە دەكەن، پەلە دەكەن تا كات بەسەر نەچووە!

چپڒکی(٤٤) ئایا بز دایکی خزت یی خزشه؟

(ئه جمه د) له (مسند) ه که ی داگیرایه وه: گه نجی هاته خزمه ت پیغه مبه رو-دخ- ووتی: روخسه تم بده یه زینابکه م، دانیشتوان رویان تی کردو سه رکونه یان کرد وتیان: بی ده نگ به.

پێغهمبهر-دخ- فهرموی: نزیك بکهوه، نهویش نزیك بۆوهو هاته بهر دهمیهوه دانیشت. پێغهمبهر-دخ- فهرموی: بـۆ دایکی خـۆت پێت خۆشه؟ وتی: لهبهر ئـهوهی لهگهل پێغهمبهردا (ﷺ)دا قسه ئهکات ئـهبی بلی: "خوابمکا بـهقوربانیت" نـه، فهرموی(ﷺ): بـۆ دایکانی خۆیان حهزناکهن. پاشان فـهرموی(ﷺ): بـۆ کچی خۆت پی خۆشه؟ وتی: نه، بهقوربانت بم ئهی پێغهمبهری خوا. کچی خوت پی خۆشه؟ وتی: نه، بهقوربانت بم ئهی پێغهمبهری خوا. فـهرموی(ﷺ): بۆ خوشکی خۆت حهزده کهیت؟ وتی نهبه خـوا گیانم فهرموی(ﷺ): بۆ خوشکی خۆت حهزده کهیت؟ وتی نهبه خـوا گیانم فـهرموی(ﷺ): بۆ خوشکی باوکت (پلك-پور)ت پـێ خۆشـه؟ وتـی: فهرموی(ﷺ): بۆ خوشکی باوکت (پلك-پور)ت پـێ خۆشـه؟ وتـی: نه، خوام بهقوربانت بکات. فهرموی(ﷺ): خهانکیش بۆ پلکی خۆیان حـهز ناکهن. فهرموی(ﷺ): خهانکیش بۆ پلکی خویان حـهز ناکهن. فهرموی(ﷺ): خهانکیش بۆ پلکی خویان حـهز ناکهن. فهرموی(ﷺ): خوشکی دایکت(پلك) پێت خوشـه؟

پەند وىرگرە ئە (٥٠) بەسەرھاتى قورپانيانى خۇشەرىستى

وتى: نەبەخوا بەقوربانت بم. فەرموى(ﷺ): خەلكىش بۆ پلكى خۆيان حەزناكەن.

ئه نجا پیخه مبه ر-د.خ- ده ستی له سه ر داناو فه رموی: (خوایه لی ی خوش به و دلنی پاکژبکه وه و داوین پاکی بکه). دوای شه وه لاوه که قهت ناوه وی له هیچ شتی نه داوه له زیناو (زینای له به رچاو که وت).

چیزکی(٤٥) (فوضه یل بن عییاض)

چیپزکی(٤٦) تزیدی(کیفل)

(احمد)له (مسند)داو(الترمندي) له (سنن) ه که یدا له پینه مبه ری (احمد) گیراو ه ته و ه (کیفل) پیاویکی به نو ئیسرائیلی بوو، قه ته له گوناهو تاوان نه ده گه پایه و ه اته لا (۲۰) دیناری دایه تا زینای له گه لدا بکات، کاتی له گه لی دا جوت بوو و ه کو جوت بوونی ژنومیرد ژنه که له رزی و گریا. کیفل و تی: تیز ئاوا ده که ی قه ت کاری ئاوات نه کردوه، ده برق بز خزت بی نه نجا و تی: مه رج بی قه ت من له م پریه دواوه گوناه نه که م، ئه و شه وه گیانی سپاردو له سه رد و گریای نوسرابو و خودا له کیفل خزش بووه.

چیپزکی(٤٧) تۆپەی راھیبی*نکی بەنوئیسرائیلی:*

بهیهه قی له (ابن مسعود) گیراویه وه: (خواناسین ک (۱۰) سال له پهرستگاکه ی خزیدا خوای پهرست، نه نجا ژنی هات هاته ته نیستی یه وه و شهش شهوان خراپه ی له گه لله اکرد، پاشان له ده ستی راکردو په نای برده بهر مزگه و تی و سی روز مایه وه هیچی نه خوارد، پاشان نانه نه ستوکه کی هینا که رتی کرد، پارچه کی دایه کابرایه کی لای راستی و پارچه کهی تری دایه که سینکی لای چه پ، له و کاته خوا له رینگای فریشته ی مردن گیانی کینشا، هه رشه سته که خرایه تای ترازوه که و شهش شه وه که ش خرایه تای ترازوه که و شه ش شه وه که ش خرایه تای ترازوه که ی تیره وه شه و گرانتر بوو، پاشان نه ستوکه که دانرا له هم رشه شه که گرانتر بوو.

چیپزکی(۲۸)

تۆيەي بەشىرى حافى:

بهشير لمماله كهى خوّيدا له گهل هاوريكاني سهرخوش دهبي و بەزمو ئاھەنگو يارى خۆيان دەكەنو سەرگەرمى ئىموە دەبىن، يىلاو چاکی(بهناوی پیشهوا موسای کاظم-ر- که له پیشتی پیغهمبهره-د.خ-(وهرگیّـــر) بهلایانــدا رهت دهبــیّو لهدهرگاکــه دهدات، یــهکیّ له کهنیزه کان دهرواته لای و یی ی دهفه رمی: خاوه نی ئهم ماله ئازاده یان بهندهنیه؟ وتی: نازاده. فهرموی: راست دهکهی گهر بهنده بایه ئەدەبى خواپەرستى بەكاردەھيناو وازى لە رەقىسو سەما دەھينا؟ بهشیر گوی ی له ناخاوتنیان دهبئ به یئ ی پهتی و سهری روت دەرواتە دەرو پياو چاكەكە دەرواتو بەكەنىزەكە دەلىّ: ھاوار بىز تىز كيّ قسمى لهگه لندا كردي؟ ئنه و هه واله كنه بنو گيرايدوه. وتي: به كويدا روت بوو؟ وتى: ليرووه. بهشير شوينى كهوت تا دۆزىيدوه، وتى: گەورەم تىز بىورى لەبەر دەرگاكە وەستاپتو قىسەت لەگەلا كەنيزەك داكىرد؟ فىدرموى بىدلى، وتىي: چىپت فىدرموو؟ ئىدويش فەرمايشتەكەي بۆ دوبارەكردەوه. بەشىير روى خىزى لى خىزل وەرداو وته ،: به لي من بهندهم، ياشان ههر به سهري روت و پيي ي خاوس مايهوه تا ناونرا(حافي) واته: ييّ يهتي.

چیپزکی (٤٩) (الربیع بن خیثم) و تزیدی ثافرهتیك:

(ابن قدامة) له (التوابين) دا گيراويهوه: كۆمەلله كەسانى ژنەكيان راسیارد که زور جوان دهبی خوی پیشانی (رهبیع بن خهیشم) بدات که خواناس و زانایه کی ناودار ده بی شایه د له خشته ی بیات، گهر سەربكەوي ھـەزار درھـەمى دەست خۆشـى دەبيّـت. ئـەم ئافرەتــە جوانترین یوشاکی ده کاته بهرو خوشترین بون لهخوی دهدات، پاشان كاتى له مزگەوت دېتەدەر دەروات يېشى يەوە. ئىمويش سەيرى کردو، ئهم کارهی زور لا گهورهبوو، روی تی کرد که روی کراوهبوو، ئەنجا رەبىع يى ى وت: باشە گەر خودا توشى سى بەرۆوتان بكات رەنگو جوانىت بگۆرى چى دەكمەيت؟ يان ئەگمەر فريىشتەي مىردن دابهزیته سهرتو رهگی ملت ببری چی دهکهیت؟ یان نهگهر نهکیرو مونكير لٽيان پرسيت جي دهكهيت؟ لهو كاتهدا ژنه هاوارهكي ليخ بدرزيزوهو كموت بورايموه، بمخودا كمدر هاتموه هوش تدوهنده لهخوایهرستی دا قولیزوه گیهر میرد وهکیو لقیهداره کی سیوتاوی لی هاتبوو.

چيرزکی(۵۰) تويدی گدنجينك و کچينك:

(جاء عن عمرالنخعی)گیراویهوه وهکوله(التوابین ابن قدامة) داهاتووه: لهکوفهدا کوره کی زورجوانوخوا پهرست ههبوویه کی بیوو لهزاهیدو سوفیه کان، بووه میوانی کهسانیکی نهفعی، چاوی بهکچی کهوت لهوی دازورجوان بوو مهستوحهیرانی کردو، نهویش بهههمان شیّوه. بویه چودا خوازی کرد. بیاوکی وتی: بوناموزاکهی نیاوی لی هیّنراوه. سهودای نهوینو عیشق له کهللهی دانو توشی دهرده سهری هاتنو نازاری نارهزولی ی دان، نهو کچه ههوالی بونارد: زانیومه تیو زورت من خوش دهوی، بومنیش گرفتاری پهیدابووهو تیوم خوش دهوی، بومنیش گرفتاری پهیدابووهو توم خوش دهوی، بومنیش کرفتاری بهیدابوه و توم دوش دهوی، بومنیش کرفتاری نه به خوش دهکهم

(قُلْ إِنِّيَ أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَدَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ) الانعام/١٥.

له ئاگری دهترسم قهت خاموش نابی و ناکوژیتهوه. ئه نجا ههواله که بهو کچهیه گهیشتهوه. کهوتی: من دهبینم له گهل ئهوهشدا ئهو زاهیده و له خوا دهترسیت؟ به خوا بق ئهم ئهرکه کهس له ئهویتر له پیشترنییه، ئه و خوای هه موو به نده کانه. پاشان کیچه که له دنیا دا بپاو پشتی تی کردو بهرگی خوری کرده بهرو، بهراستی خودای پهرست، لهگهل نهوهشدا له شهوینی لاوه کهدا ده کولاو شاخی بو ههلاه کیشا تا له سوزی نهودا لاواز بوو تواوهو مرد. شهم لاوه نیسوان نیوان سهردانی گزری ده کرد. شهوینکیان له خهوی دا بینی، که وه کو مانگی چوارده بوو له جوانی دا، وتی: ها چزنی و دوای من چیت لی هات. کچه که وتی:

نعم الحبة يا حبيبي حبكما

حب يقود الى خير واحسان

وتى: چيت بەسەر ھاتووه؟ وتى:

الى نعيم وعيش لازوال له

في جنة الخلد ملك ليس بالفاني.

پیّی وت: لهوی لهیادم مه که منیش لهدنیا له یادت ناکهم. وتی: به خوا قهت له یادت ناکهم، له خوای گهورهی خوّما نمان داواکرد که به همول و ماندوبوون یارمه تی نهوه ی دام. پاشان روّیشت. پی ی وت: کهی نه تبینمه وه ؟ وتی: زوّر نابات ده گهیه لامان. دوای نه و خهونه کوره که له همو ته یه نه بیّر نه ژیا. (خوا روحم به همو و لایه ک بکات و له نیّمه و همو و لایه ک خوّش بیّت).

(دوا وتهمان)

شهوهی خویندمانهوه بهسهرهاتی کومه نه کهسانی بیوو که به ناره زوه کی سینکسی زور ره فته نی و شههوه ته کی به هیزو و شه ی گیورگی چاوبرسی مروّبی به دروّو به سهیر کردنی لاده رانه، یان موبایله کی فریوده را یان له ریّگای ثمنته رنیّت و براده ری خراپه و توشی تراژیدو کلّی نی نیازار هاتوه و بوّته قوربانی خوّشه ویستی. ئه وانه به خامه ی خوینی خوّیان و روباری فرمیّسکه کانیان به سهرها ته کانی خوّیان نوسیونه و تا به و وشانه که سانی وه کو خویان رزگاربکه نو شهوانیش نه بن به نیّ چیری به ده ست خراپه کارانه و ه که ده یانه وی ناموسی خه نیکی بشکینن و شهره فی کیان بیمان و ژبانی لاوییان لی بکه ن به دوزه خی له میرد و خیّزان و مندال و خرم دایانبرین و ، دوا جار توشی سزای دنیایی و قیامه تی خواییی بین!

هیوادارم ثهم بهسهرهاته وهکو چیپ وکه کهی به رئاگردان نهبن بن زاخاوی میشک و کات بهسهربردن بخوینرینهوه، به لکو رینگایه کی روناك بن بخ کوران و کچان و برایان و خوشکان و دایکان و باوکان، که دهیانهوی رینگای راست بگرن و له ههردوو دنیا سهرفیراز و به خته و هربن!

(وصلى الله على سيدنا محمد وعلى آلمه الطاهرين وازواجمه واصحابه الى يوم الدين).

چیوهی سهرو

په ند ورکره له (۵۰) به سه رهانی قوربانیانی خوشه ویستی

ناوەرۆك

لايدره	نانەن
£	(پیشه کی)
٨	چیزکی (۱) کچینکی (۱۲) سالآنه هارار دهکات به شرم بدهن
4	چیزکی (۲) بارکه بلن ثامین !
1.	چیزکی (۳) تافرهتان له ولاتی نیوهدا شاژنن
14	چیزکی (۱)بارکه تز لهنارت بردرم و نیستاش هاتوریت دهگریت
10	چیزکی (۵) کاسیتی فیدیز ژیانی منی لهناویرد
٧.	چیزکی (۲) یاداشته کانی پیوازن له گهل خزشهریستی نایاکی دا
76	چیزکی (۷) شدیتان چوارهم که ممان بور
**	چيزكى (٨)كۆليتى خدمان (كوخ الاحزان).
45	چیزکی (۹) ندو جواندی ژیانی منی ویرانکرد :
٤١	چیزکی (۱۰) ترریانیه کمر قازی
٤٥	چیزکی (۱۱) سه ته لایت (الدش) ژیانی منی ریران کرد
٥٠	چيزکی (۱۲) عادلی کوړم :
٥٢	چیزکی (۱۳) خالیدی کورم :
67	چیزکی (۱٤)سوعادی کچم :
06	چیزکی (۱۵) تدمدلی کچم :
٥٥	چیزکی (۱۹) سهتدلایتی شوم (النش المشؤم)
71	چيزكى(١٧) بەسەرھاتى لە يەكى لە سالۇنەكاندا
16	چیزکی (۱۸) چیزکی دروهم هدر له سالونیکدا
70	چيزکي (۱۹) خانميك ماوه ماوه سهرداني سالونه كاني دهكرد
11	چیزکی (۲۰) له گهل شارهزایه کی تارایشتدا
٦٨	چیزکی (۲۱) بهسهرهاتیکی تراژیدی ثهنتهرنیت (سهروزیی ههرزه کاریك):
٧٢	چیزکی (۲۲) ژوانن له شالی یه دا :
٧٦	چیزکی (۲۳) مامزستایدکی ثافروت و توتابی یدکی کچ
AY	چیزکی (۲٤) هیرایدکی لددست چرو:
AG	چیزکی (۲۵) سەربەسەر (واحده بواحده)
۸۸	چیزکی (۲۹)بیچردی مراوی مدلدوانه

پهند ومرگره له (۵۰) به سهرهانی قوربانیانی خوشه ریستی

1	
۹٠	چیزکی (۲۷)بدر لدوی تدوراس ^(۱) به سدری بکدویت
47	چیزکی (۲۸)کوا غیات پیاواتی ا
10	چیزکی (۲۹) تدلیا لدېدر ندوي ژندکدي لدېدر چاري پیار بیارنزیت
17	چیزکی (۳۰) خزت لهمزبایل بپاریزه
11	چیدکی(۳۱) ژیانی قابردچون و رابواردن:
1-1	چیزکی(۳۲) نافرهتیکی سدرگدردان
١٠٤	چيرکي(٣٣) من پدشتِمامُ
1.4	چیزکی(۳٤)کرداری مندال لهباربردنم هه لپژاردروه یان خزکرشتن
1.4	چیزکی (۳۵)کەنیشکەی مەسینجەر
111	چيوزکي (٣٦) رتوويژيکي نيوان باولس کچي لهخه وندا
116	چیزکی (۳۷)نمززك دمینت:
116	چیزکی(۳۸) شاهید بن من کچی خزم لی مارهبریره
114	چیزکی(۳۹) بدسه رهاتی (نیمان)
177	چييزكى (٤٠)كاتى دارين ياكى نامينيت:
. 176	چيداکي (٤١) خزمي ميرد لدناوچونه (الحمر الموت)!
174	چیزکی (٤٢) ناکامینکی تری دارین پیسی
175	چیزکی(۲۳) من دزستی خزم دمریت:
177	چورزکی(۱۴) تایا بر دایکی خزت یی خزشه؟
100	چيزکی(٤٥)(فوضه يل بن عيياش)
177	چيزکي (٤٦) تزيني (کيفل)
187	چیزکی(۷۷) تزیدی راهیبیتکی بدنوئیسرائیلی
184	چوزکی(۱۸) تزینی پنشهی مانی
144	چیزکی (۱۹) (الربیم بن خیشم)ر تزیدی نافرهینك
11.	چیزکی(۵۰) نزیدی گدامینالدر کچینال
164	درا رائدمان

^{(&}lt;sup>6</sup>) (الفأس): تموراس، تموداس، بيور.



هدردهم له چاودروانی بهرههمی نوی دابن.



بلأوكراوهي كتيبخاندي ُ جَمَّاجِی قَالَارِی کُوْجِی بۆ فرۆشتن و چاپکردن و بلاوکردندوه

אלים - אורדאיז וד. משלאי ליני - צפונגשידוני - צפונגשידוני -

نوخى ووق العيناره